

PORTRÆT NU!

2023

Carlsbergfondets Portrætpris
The Carlsberg Foundation Portrait Award

PORTRÆT NU!

Carlsbergfondets Portrætpris
The Carlsberg Foundation Portrait Award

FREDERIKSBORG
NATIONALHISTORISK MUSEUM
2023

INDHOLD / CONTENT

PORTRÆT NU! 2023
26. maj – 3. september 2023
PORTRAIT NOW! 2023
26 May – 3 September 2023

Katalog / *Catalogue*
© Frederiksborg. Nationalhistorisk Museum. 2023
Redaktion / *Editors*: Mette Houlberg Rung, Hannibal Frydendal
Oversættelse / *Translation*: René Lauritsen, Culturebites
Korrektur / *Proofreading*: Høgdal
Illustrationer / *Illustrations*: Iben Bølling Kaufmann, kunstnernes egne fotos / *artists' own photos*
Layout og tryk / *Layout and print*: Redhil Design + Print
ISSN 2245-9898
ISBN 978-87-93049-48-2

Udstilling / *Exhibition*
Planlægning / *Planning*: Thomas Bigum, Hannibal Frydendal, Mette Houlberg Rung
Udstilling / *Exhibition*: Mette Houlberg Rung, Hannibal Frydendal
Grafik og udstillingsdesign / *Graphic design and exhibition design*: Stine Frieze
Film: Besyv
Transport / *Transportation*: Charlotte Hvas Ginnerup
Kunsthåndtering og AV / *Art handling and AV*: Toke Howalt Nielsen, Jan Guldbech, Peter Doyle
Presse og marketing / *Press and marketing*: Sara Juel Andersen, Julie Lindholm Andersen

Forside / *Cover*: Michelle Vestbo. *Selvportræt / Self-portrait (kat. 67)*

PORTRÆT NU! 2023. Carlsbergfondets Portrætpris	7
<i>PORTRAIT NOW! 2023. The Carlsberg Foundation Portrait Award</i>	<i>13</i>
Førstepris / <i>First Prize</i>	18
Andenpris / <i>Second Prize</i>	24
Tredjepris / <i>Third Prize</i>	28
Særpris / <i>Special Prize</i>	34
Young Talent Prize	40
Værker i udstillingen / <i>Artworks in the exhibition</i>	47
Oversigt over kunstnere / <i>Overview of artists</i>	191
Information om Portræt NU! 2023 / <i>Information about Portrait Now! 2023</i>	195

Jurymedlemmer udvælger værker i Portræt NU! 2023 / Jury members select portraits in Portrait NOW! 2023

PORTRÆT NU!

Carlsbergfondets Portrætpris på Frederiksborg

Hvad er et portræt? Hvordan ser portrætkunsten ud i dag? De spørgsmål har Det Nationalhistoriske Museum på Frederiksborg endnu en gang stillet – og fået bud på – med Carlsbergfondets Portrætpris, Portræt NU!

Konkurrencen er blevet afholdt hvert andet år siden 2007 og har til formål at udforske, udfordre og fejre portrættet som kunstnerisk genre. I 2023 har Portræt NU! været åben for kunstnere fra alle de nordiske lande. I alt 1842 værker blev tilmeldt konkurrencen, heraf er 71 værker udvalgt anonymt af en international jury. Disse værker præsenteres i dette katalog og i udstillingen på Frederiksborg.

PORTRÆTTET PÅ FREDERIKSBORG

Som Danmarks nationale portrætgalleri har Frederiksborg en særlig interesse i portrættet. Museet udstiller portrætter fra 1400-tallet og frem til i dag. På slottets vægge hænger skildringer af konger, dronninger og nogle af de mennesker, hvis karrierer har sat aftryk på Danmarks historie. Her har vi mulighed for at stå ansigt til ansigt med mennesker fra fortiden, betragte dem og blive nysgerrige på dem: Hvem var de? Hvilke liv har de levet? Hvad var deres historie? Hvilke drømme havde de? Portrættet som genre er unik og eksistentiel, fordi vi her møder mennesker, som vi kan spejle os i, og som kan give os et menneskeligt udgangspunkt, når vi reflekterer over både historien og vores eget liv.

Udover at blive konfronteret med menneskene i værkerne, får vi, når vi betragter portrætterne på Frederiksborg, også et indblik i, hvordan portrætkunsten har udviklet og ændret sig gennem tiden. De forskellige portrætter viser, hvordan den ene kunstneriske stilart afløser den anden, og hvordan nye kunstneriske medier kommer til; portrætterne reflekterer tiden, der går, og verden der ændrer sig. For nok handler et portræt om den, der er afbildet, men det handler også om kunstneren og den tid, værket er skabt i. Den irske forfatter Oscar Wilde sætter det på spidsen, når han i romanen *Billedet af Dorian Gray* fra 1890 skriver, at "ethvert portræt, der er malet med følelse, er i virkeligheden et portræt af kunstneren, ikke af modellen. Modellen er blot hændelsen, årsagen".

Kunstnerens subjektive indflydelse på portrættet ligger også i selve ordet: Portræt kommer af det latinske 'protrahere', som vi på dansk kan oversætte til 'at trække noget frem'. Kunstneren trækker altså noget frem – både hvad angår, *hvem* der

portrætteres, men også *hvordan* den portrætterede er skildret, hvilke karaktertræk, der er fremhævet osv. Skal portrættet være naturalistisk eller abstrakt? Er der fokus på modellens udseende eller særlige personlighedstræk? Disse valg er som oftest kunstnerens, som naturligt også er en del af en tid, hvor bestemte strømninger, idealer og konventioner gør sig gældende.

Et portræt handler altså både om modellen, kunstneren og den tid, som det er skabt i. Men et portræt handler også om den, der betragter det. Hvad vi ser, når vi betragter et portræt, afhænger af, hvem vi er. Hvad genkender vi? Hvilke associationer får vi? Hvilke følelser vækker det i os? Vores baggrund, erfaringer og erindringer er med til at skabe vores oplevelse af portrættet. Der er således altid mindst tre mennesker til stede i et portræt: Modellen, kunstneren og betragteren. Dette er også på spil i Portræt NU!

PORTRÆT NU! 2023

Værkerne i Portræt NU! er en enestående chance for at se den flere tusinde år gamle portrætgenre udfolde sig: Hvilke mennesker har kunstnerne valgt at skildre og hvordan? Og hvorledes reflekterer portræterne vores samtid? Fælles for værkerne i udstillingen er, at de alle er skabt af nordiske kunstnere inden for de sidste to år, og at kunstnerne har mødt den portrætterede person ansigt til ansigt. Men de er også forskellige. Der er anvendt en lang række medier: Maleri, skulptur, video, tekstil, grafik og fotografi, og værkernes udtryk spænder fra det figurative over det ekspressive til det konceptuelle. Betragter vi de udvalgte portrætter samlet, er der alligevel nogle tendenser på tværs, som man kan sige karakteriserer Portræt NU! 2023.

Mette Ovgaard. *Transition*. Kat. 46

Nelli Lassen. *Håb*. Kat. 34

Adskillige af værkerne i udstillingen forholder sig til **overgange eller transitioner**. De portrætterer mennesker i sårbare og skrøbelige situationer, som står midt i overgange eller over for livsvalg. Samtidig fremstår de stærke og omfavner denne fase i livet. Det er værker, der handler om identiteter – om hvem vi er, og hvem vi kan få lov til at være. Et eksempel er Mette Ovgaards serie af tre kvadratiske fotografier med titlen *Transition* (kat. 46), der fokuserer på unge, der på forskellig vis gør op med de traditionelle køns kategorier. De er skildret nøgternt på en ens baggrund og konfronter os med deres direkte blik. Et andet eksempel er maleriet *Ejerskab* (kat. 30) af Mathilde Jylov, der bruger værket som en måde at reflektere over, hvem hun selv er.

Undersøgelsen af identitet ses også i de mange værker, der fokuserer på **familie eller nære relationer**. Det er portrætter, der koncentrerer sig om relationen mellem partnere, søskende eller forældre, eller som udforsker kunstnerens egen relation til sin familie, sine børn eller sin baggrund. Olga Krüssenberg forsøger fx i sin poetiske video *Langsomt bevæger jeg mig i din retning* (kat. 33) at komme tættere på sin

bedstemor gennem andre familiemedlemmers erindringer, mens Nelli Lassen, der er russisk født, i det rørende tekstilbårne portræt *Håb* (kat. 34) fortæller om sin søns fremtid i forhold til den aktuelle krig i Ukraine.

Hvor Lassens personlige portræt af sønnen også bliver politisk, peger flere andre værker, fx Martin Thaulows *Adskillelse* (kat. 61), mere tydeligt på en **politisk og samfundsmæssig problemstilling**. Printet på et termisk redningstæppe taler portrættet af Mohamad - der kom til Danmark som uledsaget, mindreårig flygtning fra Syrien - om den presserende situation i forhold til menneskers flugt over Middelhavet.

Andre værker relaterer til vores samfund ved at bruge **populærkulturen** som udtryk, ja, nærmest som strategi. Det er portrætter, der, ofte med humor, peger på forbrug, mode og idealer. Et sådant værk er fx Henriikka Harinens *Flamin' hot* (kat. 16), der med klare farver benytter sig af en visualitet, som vi kender fra reklamer.

Ud over disse strømninger findes der også i Portræt NU! værker, der arbejder med mere klassiske kategorier, som fx **selvportrættet**, det **eksistentielle portræt** og værker, hvor portrættet er en hyldest til den person, der skildres. Eksempler på dette er Lars Waldemars *Selvportræt* (kat. 68), hvor et udprint af kunstnerens DNA-kode præsenteres som en skulptur, eller Elina Sarlins *The Time* (kat. 52), som er et detaljeret og gennearbejdet malerisk portræt, der reflekterer over tid og tilstedeværelse.

TAK

Museet vil først og fremmest gerne sige en stor tak til alle de kunstnere, der har valgt at deltage i konkurrencen – både til dem, der blev udvalgt til udstillingen, og dem, der ikke gjorde. Uden deres arbejde med genren, ville vi ikke se den fornyelse og gentænkning af portrættet, som vi ser i dag. Ligeledes tak til den internationale jury bestående af Eva Lena Karlsson, museumsinspektør, Statens Porträttsamling, Nationalmuseum, Stockholm, Sverige; Anna Schram Vejlbj, direktør, Fuglsang Kunstmuseum, Danmark; Imogen Gibbon, vicedirektør og overinspektør, National Portrait Gallery, Edinburgh, Skotland; Dr. Sarah Moulden, museumsinspektør, National Portrait Gallery, London, England; Jesper Elg, direktør, V1 Gallery, København, Danmark og Tore Leifer, redaktør, Det Nationalhistoriske Museum, Frederiksborg, Danmark. Udover at udvælge værker til udstillingen har juryen også udpeget de fem prisvindere, som afsløres her forrest i kataloget. Endelig også tak til alle de medarbejdere, der på Frederiksborg har været med til at koordinere og arrangere konkurrencen og udstillingen.

Mette Houlberg Rung, udstillingschef, Frederiksborg

Henriikka Harinen. *Flamin' hot*. Kat. 16

PORTRAIT NOW!

The Carlsberg Foundation Portrait Award at Frederiksborg

What is a portrait? And what is the current state of the art of portraiture? Once again, the Museum of National History at Frederiksborg has asked these questions – and received answers – by arranging the Carlsberg Foundation Portrait Award *Portrait NOW!*

Held every other year since 2007, the competition aims to explore, challenge and celebrate the portrait as an artistic genre. In 2023, *Portrait NOW!* was open to artists from all the Nordic countries. A total of 1842 works were submitted, of which 71 were selected anonymously by an international jury. Their selection is presented in this catalogue and in the exhibition at Frederiksborg.

PORTRAITS AT FREDERIKSBORG

As Denmark's national portrait gallery, the Museum of National History at Frederiksborg has a special interest in portraiture, exhibiting portraits from the fifteenth century to the present day. On the walls of the castle hang depictions of kings, queens and people whose careers made a mark on the history of Denmark. Here we have the opportunity to come face to face with people from the past, observe them and become curious about them: Who were they? What kind of lives did they live? What was their story? What dreams did they have? As a genre, the portrait is uniquely existential in nature: here we meet people in whom we can see ourselves reflected and who can give us a human starting point for musing on history as well as on our own lives.

In addition to being brought face to face with the people depicted in the various works, the act of observing the portraits at Frederiksborg also gives us insight into how the art of portraiture has developed and changed over time. Together, the different portraits demonstrate how artistic styles regularly replace another and how new artistic media come into existence. The portraits reflect the passage of time and the changing world. Because a portrait may well be about the person being portrayed, but it is also about the artist and the time during which it was created. The Irish writer Oscar Wilde highlights this point when, in the novel *The Picture of Dorian Gray* from 1890, he states that 'every portrait that is painted with feeling is a portrait of the artist, not of the sitter. The sitter is merely the accident, the occasion'.

The artist's subjective influence on the portrait is also embedded in the term itself: the word 'portrait' comes from the Latin 'protrahere', which may be translated as 'to draw something forth'. The artist, then, draws something out – in terms of *who*

is portrayed, but also in terms of how the sitter is depicted, the traits selected to be highlighted, and so on. Should the portrait be naturalistic or abstract? Is the sitter's appearance or distinctive personality to be the special focus of the portrayal? These choices are usually made by the artist, who is unavoidably also embedded in a specific time when certain currents, ideals and conventions prevail.

A portrait is, then, about the sitter, the artist and the time in which it was created. But a portrait is also about the person who views it. What we see when we look at a portrait depends on who we are. What do we recognise? What associations do we get? What feelings does it evoke in us? Our background, experiences and memories shape our experience of the portrait.

There are thus always at least three people present in a portrait: the sitter, the artist and the viewer. This also holds true in *Portrait NOW!*

PORTRAIT NOW! 2023

The works featured in *Portrait NOW!* offer a unique opportunity to see an ancient genre, dating back thousands of years, unfolded in great variety in the present day: Who have the artists chosen to portray and how? And in what way do these portraits reflect our times? All the works in the exhibition have certain traits in common: they were all created by Nordic artists within the last two years, and in every case the artist has met the person portrayed. But they also encompass great differences. A wide range of media has been used: painting, sculpture, video, textiles, printmaking and photography, and the styles found in the works range from the figurative to the expressive to the conceptual. However, when considering the selected portraits as a whole, there are nevertheless certain observable recurring traits and trends which can be said to characterise *Portrait NOW! 2023*.

Several of the works on display address **transitions**. They portray people in vulnerable and exposed situations depicted with honesty, people in the middle of transitions or faced with life choices. At the same time, they appear strong, as if fully embracing this phase in life. These are works about issues of identity – about who we are and who we are allowed to be. One example is Mette Ovgaard's series of three square photographs entitled *Transition* (cat. 46), which focuses on young people who, each in their own way, revolt against traditional gender categories. Depicted soberly against identical backgrounds, they look out at us with firm, direct gazes. Another example is the painting *Determination* (cat. 30) by Mathilde Jylov, who uses the work to reflect on who she is.

Examinations of identity also appear in the many works that focus on **family or close relationships**. These are portraits that specifically address connections between partners, siblings or parents, or which explore the artist's own relationship with their family,

children or background. For example, Olga Krüssenberg's poetic video *Slowly I move in your direction* (cat. 33) sees the artist trying to get closer to her grandmother through the memories of other family members, while Russian-born Nelli Lassen's poignant textile portrait *Hope* (cat. 34), addresses her son's future in light of the current war in Ukraine.

Lassen's personal portrait of the son also has a political aspect, and several other works, for example Martin Thaulow's *Separation* (cat. 61), point even more directly to **political and societal issues**. Printed on a thermal blanket, this portrait of the refugee Mohamad, who came to Denmark as an unaccompanied minor from Syria, addresses the urgent situation pertaining to people fleeing across the Mediterranean.

Other works relate to present-day society by drawing on **popular culture** as an aesthetic or even as a strategy. Often laced with wry humour, these portraits point to issues of consumption, fashion and ideals. One such work is Henriikka Harinen's *Flamin' hot* (cat. 16), its bright, bold colours utilising the kind of visuality familiar from advertising.

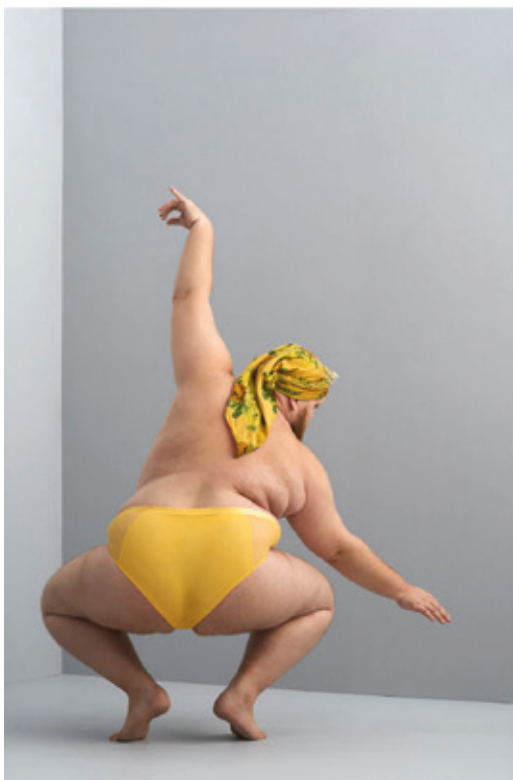
In addition to these currents, *Portrait NOW!* also includes works operating within more classic categories such as the self-portrait, the existential portrait and portrait which act as an homage to the person depicted. Examples include Lars Waldemar's self-portrait (cat. 68), where a printout of the artist's DNA sequence is presented as a sculpture, or Elina Sarlin's *The Time* (cat. 52), a detailed and elaborately painted portrait that reflects on time and presence.

ACKNOWLEDGEMENTS

The museum would like to extend its warm thanks to all the artists who took part in the competition – both those who were selected for the exhibition and those who were not. Without their efforts within genre, we would not see the kind of renewal and rethinking of the portrait we observe today. We also wish to thank the international jury consisting of Eva Lena Karlsson, Curator at the Swedish National Portrait Gallery at Nationalmuseum, Stockholm, Sweden; Anna Schram Vejlbj, Director at Fuglsang Kunstmuseum, Denmark; Imogen Gibbon, Deputy Director and Chief Curator of Portraiture at the National Galleries of Scotland, Portrait, Edinburgh, Scotland; Dr Sarah Moulden, Curator, National Portrait Gallery, London, England; Jesper Elg, Director, V1 Gallery, Copenhagen, Denmark and Tore Leifer, Editor, Museum of National History, Frederiksborg, Hillerød, Denmark. In addition to selecting works for the exhibition, the jury has picked the five award winners revealed at the front of this catalogue. Finally, we wish to thank all the staff at Frederiksborg who have helped arrange and coordinate this competition and exhibition.

Mette Houlberg Rung, Head of exhibitions, Frederiksborg

KATALOG
CATALOGUE

FØRSTEPRIS

Juryen tildeler førsteprisen til Josefine Amalie Christensen

Menneskekroppen - Bryn

Fotografi

120 x 86 cm

Josefine Amalie Christensens prisvindende dobbeltportræt *Menneskekroppen - Bryn* er en fascinerende udforskning af flydende køn og af kroppen. Christensen bruger det ældgamle format diptykon (to-delt kunstværk), og hendes fotografier viser to følsomt gengivne og intime udgaver af Bryn, en transkvinde, som også er en populær drag queen i København.

På billedet til venstre ser vi Bryn bagfra, kun iført et blomstret hovedtørklæde og et par gule trusser. Hun poserer i en imponerende grand plié med venstre arm elegant strakt opad, højre arm hjælper med balancen i hendes krop, mens hun balancerer på tæerne. Hun ser ned på sine afbalancerende fingre og er upåvirket af vores tilstedeværelse. Hun optræder, men for hvem? For fotografens linse eller bare for sig selv? Hendes optræden er selvsikker, men dybt personlig, en kontemplativ, tavs sang i et rum blottet for den larm og glitter, der karakteriserer byens drag-scene.

Det andet portræt vender blikket om og viser en Bryn i nærbillede, denne gang i direkte kontakt med os. Hendes ansigt er uden makeup, og kun tørklædet og et fuldskæg pryder hendes træk. Hendes krop dominerer hele den nederste halvdel af billedet. Blikket er afslappet og stærkt.

Samtidig virker hun dog også sårbar; hendes skuldre hænger lidt forover, og hendes venstre hånd bliver holdt op til brystet i en beskyttende gestus, som står i kontrast til hendes åbne positur på det andet billede. Som Christensen forklarer, har Bryn været "i krig med sin krop hele sit liv. Hun er tyk og trans og har forgæves forsøgt at tilpasse sig de skønhedsideal, som ikke omfatter hendes krop. Når hun bevæger sig ud i samfundet i dag, er hun nødt til at forholde sig til sin identitet igen og igen, fordi hun møder mennesker, som ikke forstår det, hun udtrykker, og som på baggrund af hendes krop og hendes fremtræden definerer hende på måder, som hun ikke kan genkende".

Dobbeltportrættet indfanger denne følelse af nervøsitet og anspændthed: de mange komplekse sider af livet som queer, af at blive misforstået af et samfund, der er besat af indskrænkende og uholdbare idéer om binære kønsnormer. Men kraften i disse billeder ligger også i, at de udfordrer disse normer. Bryns udfordrende blik i

det ene og den vanskelige stilling, hun mestrer i det andet, viser en kunstner og en model, der udfordrer den antagelse, at en tyk, skægget transkvinde ikke kan være dygtig, succesfuld, elegant eller motiv for et portræt.

"Min hensigt er at skabe et rum, hvor vi kan se og forholde os til forskellige typer kroppe," siger Christensen om sine værker. Ved at henlede vores opmærksomhed på Bryns krops kødelige fremtræden – kødets buler og folder, antydninger af kropsbehåring og stridt, rødt skæg – hylder kunstneren en inklusion af alle kroppe og opfordrer os til at tænke over vores egne kroppe og spørge: "Hvilke tanker opstår der, når man møder forskellige typer kroppe, som man måske ikke er vant til at se? Og giver mødet dig anledning til at se din egen krop i et nyt lys?" På et tidspunkt, hvor transpersoners rettigheder er i større og større fare over hele verden, er de spørgsmål, som Christensens portræt rejser måske vigtigere end nogensinde.

Dr. Sarah Moulden, museumsinspektør, National Portrait Gallery, London

FIRST PRIZE

The Jury awards First Prize to Josefine Amalie Christensen

The human body – Bryn

Photograph

120 x 86 cm

Josefine Amalie Christensen's winning double portrait *The human body – Bryn* is a compelling exploration of gender fluidity and the body. Drawing on the age-old format of the diptych (artwork with two parts), Christensen's photographs show two sensitively captured and intimate views of Bryn, a trans woman who happens to be a popular drag queen in Copenhagen.

On the left, Bryn appears from behind, wearing just a floral headscarf and bright yellow knickers. She poses in an impressive grand plié – her left arm elegantly outstretched, her right providing poise to her fleshy bulk as she balances on her tiptoes. Gazing down at her steadying fingers, she is unfazed by our presence. She is performing, but for whom? The lens, us, or just herself? This performance is confident yet deeply personal: a contemplative, silent recital in a space devoid of the noise and glitter of the city's drag scene.

The pendant portrait reverses the gaze to show a closely cropped Bryn, this time engaging with us directly. Her face is without makeup, with just the scarf and a full beard adorning her features. Her body takes up space, dominating the image's entire lower half. The gaze is comfortable and strong.

Yet she also appears vulnerable, her shoulders slumped forward and her left hand held up to her chest in a protective gesture that contrasts with the openness of her posture in the other image. As Christensen explains, Bryn has been 'at war with her body all her life. She is fat and transgender and has tried in vain to conform to ideals of beauty that do not include her body. When she moves out into society today, she has to deal with her identity time and time again as she is met by people who do not understand her expression, and who on the basis of her body and appearance define her in ways that she cannot relate to.'

The double portrait encapsulates this sense of anxiety and tension: the myriad complexities of queer lived experience, of being misunderstood by a society obsessed by reductive and untenable ideas of binary gender norms. But the power of these images also comes in the challenge they pose to those norms. Bryn's defiant gaze in the one, and the difficult pose she masters in the other, show artist and sit-

ter confronting the assumption that a fat, bearded transwoman cannot be skilled, successful, elegant or, indeed, the subject of a portrait. Strength is shown in the subject's willingness to become vulnerable, sharing intimate details of her personal transformation to be captured here.

'My intention is to create a space where we can see and relate to different types of bodies,' Christensen says of her work. By drawing our attention to the visceral qualities of Bryn's body – the rolls and folds of flesh, fuzzy silhouetted body hair and wiry, gingery beard – the artist celebrates body inclusivity whilst encouraging us to reflect on our own bodies, asking 'what thoughts does the meeting with different types of bodies that one might not be used to seeing create? And does the meeting give you the opportunity to relate to your own body in a new light?' At a time when trans rights all over the world are under increasing threat, the questions posed by Christensen's portrait are perhaps now more important than ever.

Dr. Sarah Moulden, Curator, National Portrait Gallery, London

ANDENPRIS

Juryen tildeler andenprisen til Siri Tvorup

Her er alt for meget himmel

Fem analoge fotografier printet digitalt

35 x 35 cm

Umiddelbart engagerende. Skrøbelige, hverdagsagtige, poetiske, direkte og kraftfulde. Siri Tvorups fem portrætter er empatiske; der synes ikke at være noget hierarki mellem kunstneren, de portrætterede og beskueren, kun tillid. Portrætter af unge, søgende mennesker og deres omgivelser. Vi oplever en forbindelse med de portrætterede i deres midlertidige privatboliger – små soveværelser, dagligstuer og køkkener, der også fungerer som badeværelser. Rodet, der tyder på liv: opvask, køleskabe, købmandsvarer, kaffekander og mikrobølgeovne. Omgivelserne ser ikke ud til at være opstillet eller arrangeret. Dagligdagsgenstande og situationer synes at understrege deres autenticitet. Ting ligger på gulvet og er ved at blive pakket eller pakket ud. En ny destination. Et nyt liv. En følelse af in media res. Vi retter opmærksomheden mod dem, og de mod os. Søgende. Klassiske, nutidige kompositioner, der viser fragmenterede omgivelser, som bidrager til forståelsen af de portrætterede. Fem unge kvinder. De er stærke og poserer fulde af selvtillid. De er i deres eget rum både fysisk og mentalt, men deler det samtidig med os. Lukker os ind. Giver os mulighed for at engagere os og spejle os i dem. For at skabe et bånd. Måske den fineste og vanskeligste del af portrætkunsten som genre. At nå frem til empatien.

De er en del af den kreative proces med at skabe de billeder, som de optræder på. Disse fotos er ikke heldige snapshots, men omhyggelige narrativer, som involverer både kunstneren og hendes motiver. Denne sårbare forbindelse kræver tillid på begge sider af kameraet. De fem portrætterede kvinder er tydeligt forskellige, men de synes at befinde sig i den samme stemning af overgang. Mellem ankomst og afgang. Tab og frihed hånd i hånd. Øjeblikke af refleksion over at være og blive. De portrætterede overvejer, og vi overvejer med dem. Alle disse potentialer, og hvordan man navigerer mellem dem.

Bliv ved med at lede, Siri Tvorup. Vi vil være der for at se, hvor du bringer os hen næste gang.

Jesper Elg, direktør, V1 Gallery

SECOND PRIZE

The Jury awards Second Prize to Siri Tvorup

The sky is too big

Five analogue photographs, printed digitally.

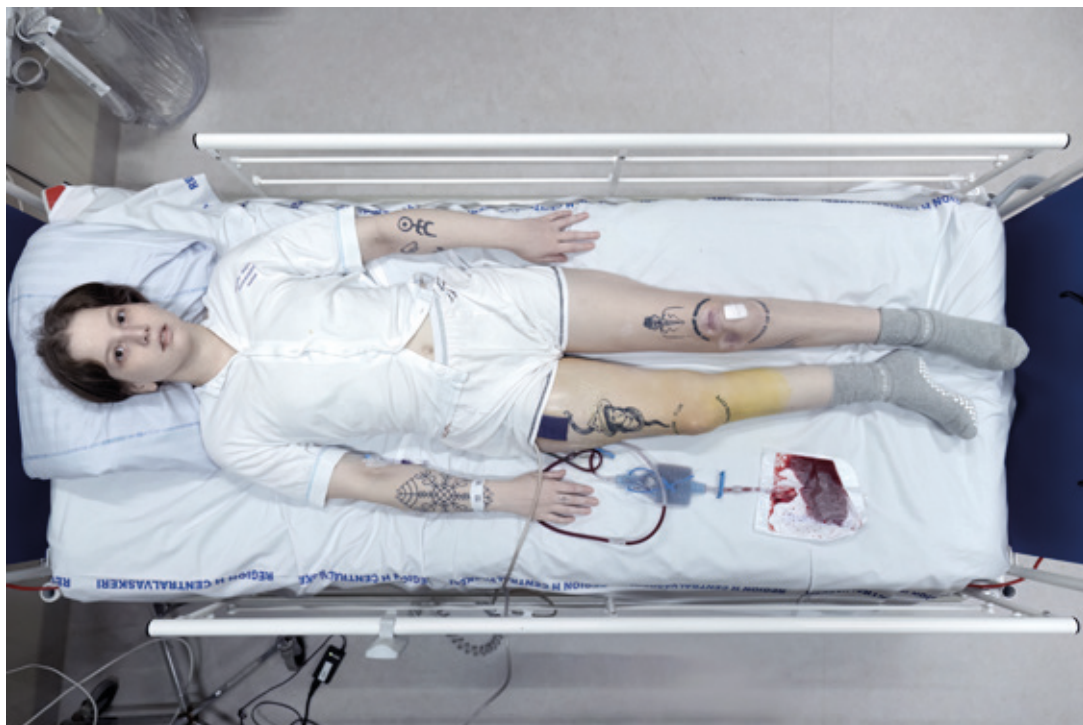
35 x 35 cm

Instantly engaging. Fragile, mundane, poetic, direct and empowering. Siri Tvorup's five portrait works are empathetic, there seem to be no hierarchy between the artist, the portrayed and the viewer, only trust. Portraits of young searchers and their surroundings. We connect with the portrayed in their temporary intimate living spaces – small bedrooms, living rooms and kitchens that also serve as bathrooms. The clutter of life on display; dishes, refrigerators, groceries, coffeepots, and microwave ovens. The environments do not appear staged or arranged. Everyday objects and situations seem to emphasize their authenticity. Items on the floor are being packed or unpacked. A new destination. A new destiny. A feeling of constant in medias res. We direct our attention at them, and them at us. Searching. Classic contemporary compositions, revealing fragmented environments contributing to the understanding of the portrayed. Five young women. They are empowered, confident in their poses. They are in their own space both physically and mentally, but at the same time sharing it with us. Letting us in. Giving us opportunity to engage and reflect with them. To form a bond. Perhaps the finest and most difficult part of portraiture as a genre. To access empathy.

They are part of the creative process of creating the image in which they partake. These photos are not lucky snapshots, but considerate narratives, that involve both the artist and her subjects. This vulnerable connection demands trust on both sides of the camera. While the five women portrayed are distinctly individual, they seem to share a transitional state of mind. Between arrival and departure. Loss and freedom hand in hand. Moments of reflection on being and becoming. The portrayed ponder and we with them. All these potentials and how to navigate them.

Keep searching Siri Tvorup. We will be there to see where you take us next.

Jesper Elg, Director, V1 Gallery

TREDJEPRIS

Juryen tildeler tredjeprisen til Frida Lisa Carstensen Jersø

Untitled

Fotografi, Archival pigment c-print på Baryta monteret på træplade under plexiglas
135,7 x 200 cm

Vi svæver mellem det intime og det offentlige rum. Ser ned i sengen og møder den unge kvindes blik. Hvad føler hun? Og hvad føler vi?

Et godt portræt gør os nysgerrige. Og med Frida Jersøs selvportræt fornemmer vi, at der er rigtig meget mere at erfare. Bare ved at kigge får vi en historie om en ung kvinde, som har overladt sin krop til hospitalssengen. Vi ved ikke, hvordan hun er endt der, men det virker på samme tid akut og stilfærdigt. Er ansigtet lidt blegt? Har hun slået sig? Fryser hun? Får hun blod eller tages der prøver? Hun er ved fuld bevidsthed, og hun lader til at have kontrol over situationen midt i al sårbarheden. Og vi kender godt den sårbarhed, når man må overgive sin krop til fagkundskaben på hospitalet enten rutinemæssigt i et behandlingsforløb eller dramatisk ved livets store sceneskift. Hospitalsomsorgen og sygesengen rummer både lidelsen og overgivelsens tryghed.

Vi kan ikke læse de specifikke omstændigheder ud af det store værk. Men der er naturligvis en lang begivenhedsrække før fotografiets øjeblik: Frida Jersø blev lam ved et tilfælde, da hun var 14. Hun lændede sig op ad et gennemtæret rækværk på Dronning Louises Bro i København, mens hun sludrede med sin veninde. De faldt bagover, fire meter ned, og Fridas rygsøjle blev så skadet, at hun mistede førligheden. Det er en begivenhed mange danskere husker, måske fordi det var så hændeligt et uheld, at det kunne ske for os alle sammen. Men også fordi det var forargeligt, at infrastruktur, metaltræthed og kommunale svigt skulle forme et ungt liv så tragisk.

Den lille dagligdags skræk, man kan føle ved at sende sine elskede ud i verden hver morgen, manifesterede sig som virkelighed for Frida og hendes familie. Derfor er historien om Frida også en almen fortælling om kroppens skrøbelighed og om relationer. I selvportrættet er hun så alene, men samtidig omgivet af tegn på andre mennesker, der har forbundet og håndteret hende, at vi ikke kan undgå at tænke over omsorg og kærlighed. Hvornår kommer der nogen og tager sig af hende? Vi kigger ned på hende, så måske er det os, der må tage hende i hånden?

De fleste vil sikkert blive berørt af Fridas skæbne og måske blive inspireret af hendes vellykkede kamp for at få et meningsfuldt og aktivt liv. Der er den personlige historie om en krop, der blev knust ved et uheldigt fald, men selvportrættets direkte

blik lader os vide, at viljen til sejr over svækkelsen er vejen frem. Fridas krop blev genrejst med jernvilje og venners hjælp.

Når selvportrættet er så stærkt et kunstværk er det også, fordi det fortæller om det eksistentielle ryk fra barndommen, alle mennesker skal igennem alene og samtidig omgivet af relationer. Og den fortsatte forhandling mellem krop og sjæl, som er vores alles vilkår. Frida Jersøs selvportræt er en livskraftig anledning til refleksion over tilværelsen nu og til alle tider, og derfor er værket blandt de bedste portrætter i Portræt NU!

Anna Schram Vejlbj, direktør, Fuglsang Kunstmuseum

THIRD PRIZE

The jury awards Third Prize to Frida Lisa Carstensen Jersø

Untitled

Photograph, Archival pigment c-print on Baryta mounted on wooden board under plexiglass

135,7 x 200 cm

We find ourselves poised between an intimate and a public space. Looking down into a bed and meeting the gaze of the young woman lying there. What is she feeling? And what do we feel?

A good portrait makes us curious. And in the case of Frida Jersø's self-portrait, we sense that there is a lot to unpack. Just by looking at the image we are told a story about a young woman who has surrendered her body to the hospital bed. We do not know how she ended up there, but there is a concurrent air of urgency and calm. Is the face a little pale? Is she hurt? Is she cold? Is she receiving blood or having tests done? She is fully conscious and seems in control of the situation amidst the overall sense of vulnerability – the kind of vulnerability that sets in when you must surrender your body to the experts at the hospital, either as a matter of routine during a course of treatment or amidst great drama at watershed moments in life. Hospital care and the sick bed encompass suffering as well as the comfort of surrender.

We cannot decipher any specific circumstances from this large-scale work. Yet a long series of events obviously precedes the moment shown in the photograph: Frida Jersø was paralysed in an accident when she was 14. She was leaning against a worn railing on Queen Louise Bridge in Copenhagen while chatting with a friend. They both fell backwards, four metres down, and Frida's spine was so badly damaged that she lost her mobility. Many Danes remember the event, perhaps because it was an accident of the kind that could happen to anyone. But also because of the general outrage at how such mundane matters of metal fatigue and municipal failure to maintain its infrastructure could affect a young life so tragically.

The small everyday terror you may feel when sending your loved ones out into the world every morning manifested itself as grim reality for Frida and her family. As such, Frida's story is also a universal story about the fragility of the body and about relationships. In this self-portrait, she is so very alone, yet at the same time surrounded by signs of other people who have bandaged and tended to her, prompting us to think about care and love. When will someone come and take care of her? We

are looking down at her from above, so perhaps we are the ones who will have to take her by the hand?

Most people will be emotionally touched by Frida's fate and perhaps be inspired by her successful struggle to go on to have a meaningful and active life. Here we find a personal story of a body shattered by an unfortunate fall, one where the subject's firm, direct gaze lets us know that a will to victory, a determination to surmount a setback is the way forward. Frida's body was resurrected through the exercise of an iron will and the help of friends.

Part of what makes this self-portrait such a strong work of art is that it speaks about the existential leap out of childhood that all people must go through alone, even as they are also surrounded by people with whom they enter into various relationships. And it is about the ongoing negotiation between body and soul which is part of the human condition. Frida Jersø's self-portrait is a life-affirming invitation to reflect on life now and at all times, which places the work among the very best portraits in Portrait NOW!

Anna Schram Vejlbj, Director, Fuglsang Kunstmuseum

SPECIALPRIS

Juryen tildeler specialprisen til Martin Thaulow

Adskillelse

Fotoprint på termisk redningstæppe

200 x 140 cm

Portræt NU! 2023 har två fokus – porträtt och nutid. Båda väger lika tungt. Martin Thaulows verk *Adskillelse* uppfyller dessa kriterier mycket väl. Detta porträtt är dock inte enbart intressant här och nu, utan är även ett historiskt vittne inför framtiden om en av 2020-talets stora tragedier. Verket är en kombination av fotografisk teknik och räddningsfilt. I valet av just denna materiella grund för verket är konstnären nyskapande och har härigenom med stor tydlighet understrukt motivets allvar.

Räddningsfilter (kallas även nöd- eller överlevnadsfilter respektive värmefolie) utvecklades ursprungligen av NASA, men förknippas nu främst med katastroflägen i samband med olyckor, terrorangrepp och flyktingar. De består av en tunn folie, som skyddar mot vatten och håller kroppen varm genom att dess egen värme reflekteras tillbaka. Filtarna blir i överförd bemärkelse ett tecken för omhändertagande och räddning. Vi har alla sett bilder där personer, som räddats från flyktingbåtar, står eller sitter insvepta i silver- eller guldfärgade räddningsfilter.

I centrum av *Adskillelse* står flyktingen Mohamad mot en fond av en räddningsfilt. Genom den gyllene färgen upphöjs den avbildade mannen, genom filtens funktion tydliggörs hans utsatta situation. Mohamad är en individ med en egen livshistoria, men får samtidigt representera många likartade tunga öden. Mänskligt sett är det enklare att ta till sig de svåra frågorna när de synliggörs genom en enskild människa. Enligt Thaulows kommentar till porträttet är Mohamad en flykting från Syrien. När han anlände till Danmark var han minderårig och hade redan mist sin far i inbördeskriget. I *Adskillelse* omges Mohamad av händer. De tillhör hans mor och hans syskon, vilka kom till Danmark genom familjeåterförening. Till porträttets bakgrund hör hot om utvisning av modern och systrarna eller att familjen skulle tvingas skiljas åt i Danmark. Händerna visar på behovet av kontakt och stöttande samt en kamp för att nära och kära ska kunna hållas samman trots yttre hot och okänslig byråkrati. I porträttets form tydliggörs här att flyktingarnas trauma inte upphör när de nått ett mottagarland. Det är också detta som har givit verket dess titel. Konstnären skriver: 'The title of the picture is *Adskillelse*. This is the phenomenon that all refugees struggle with once they have reached safety from the war'.

Thaulow skildrar utsatthet och skörhet på ett vis som berör betraktaren djupt, utan att verket blir sentimentalt.

Martin Thaulow (född 1978) utbildade sig ursprungligen inom måleri. Med åren kom dock fotografi, video och multimedia att dominera, ofta i samarbete med andra konstnärer. Thaulow är även verksam som fotojournalist för tidningar, tidskrifter och NGO (non-governmental organizations). Sedan 2014 har flyktingfrågan varit i fokus för hans arbete. Thaulow har här inte begränsat sig till hemlandet Danmark, utan arbetsresor har fört honom längs flyktingarnas vägar – från ursprungsländer som Irak och Rwanda, via Medelhavsområdet, vidare till västra och norra Europa. Otryggheten slutar inte vid ankomsten till mottagarländerna, vilket tydligt skildras i *Adskillelse*.

Thaulows engagemang stannar inte vid konstnärliga arbete och utställningar. Han har även grundat organisationen Refugee Today, som arbetar med att online och offline uppmärksamma och skapa förståelse för flyktingars situation, såväl i det akuta skedet under flykten som när de nått sin asylort. I detta syfte använder Thaulow bland annat bildjournalistik, videointervjuer och dokumentation av enskilda flyktingöden. En bärande del är individernas berättelser och porträtten av dem. Martin Thaulows *Adskillelse*, porträttet av Mohamad med sin mors och sina syskons händer, är en del av vår nutidshistoria, kongenialt framställd genom valet av material.

Eva-Lena Karlsson, intendent, Statens Porträttsamling, Nationalmuseum, Stockholm, Sverige

SPECIAL PRIZE

The Jury awards the Special Prize to Martin Thaulow

Separation

Photo print on emergency blanket

200 x 140 cm

Portræt NU! 2023 focuses on two things – portraits and the present, with both being equally important. Martin Thaulow's work *Separation* fulfils these criteria excellently. This portrait is not only interesting here and now but will, in the future, bear historic witness to one of the great tragedies of the 2020s. The piece is a combination of photographic techniques and an emergency blanket. In choosing these materials, the artist is innovative and has thus clearly emphasised the seriousness of its subject.

Emergency blankets (also called rescue blankets, survival blankets or space blankets) were originally developed by NASA, but are now primarily associated with disasters, terrorist attacks and refugees. They consist of a thin foil that provides protection from water and keeps someone warm by reflecting heat back towards them. In a metaphorical sense, the blankets signify relief and safety; we have all seen pictures in which people who have been rescued from refugee boats stand or sit, wrapped in emergency blankets.

At the heart of *Separation*, a refugee called Mohamad stands before a backdrop of an emergency blanket. Its golden colour elevates the status of the man being depicted, while its function emphasises his vulnerable situation. Mohamad is an individual with his own story, but he also represents many similar heart-rending fates. In human terms, difficult issues are easier to deal with when they are made apparent through a single person. According to Thaulow's commentary on the portrait, Mohamad is a Syrian refugee. He was a minor when he arrived in Denmark, and his father had already been killed in the civil war. In *Separation*, Mohamad is surrounded by hands belonging to his mother and his siblings, who arrived in Denmark through the family reunification scheme. The portrait's background includes threats of deportation of his mother and sisters, or that the family would be split up in Denmark. The hands demonstrate the need for contact and support, and the struggle to keep loved ones close despite external threats and unfeeling bureaucracy. The form of the portrait clarifies the way that refugees' traumas do not stop once they have found a country that will accept them, which is also what has given the work its title. The artist writes: 'The title of the picture is *Separation*. This is the phenomenon that all refugees struggle with once

they have reached safety from the war.' Thaulow depicts vulnerability and fragility in a manner that deeply affects the observer, without the piece becoming sentimental.

Martin Thaulow (b. 1978) originally trained as a painter. However, over time, photography, film and multimedia began to dominate, often in collaborations with other artists. Thaulow also works as a photojournalist for newspapers, magazines and non-governmental organisations. His work has focused on refugees since 2014. Here, Thaulow has not limited himself to his home country of Denmark, and work has taken him along the refugees' routes – from homelands such as Iraq and Rwanda, via the Mediterranean, onward to Western and Northern Europe. Their insecurity does not end on arrival in the host country, something clearly depicted *Separation*.

Thaulow's involvement goes further than his artistic work and exhibitions. He has founded the Refugee Today organisation, which works with creating online and offline attention and understanding for refugees' situation, both in the crisis of flight and once they have reached a place of asylum. As one way of doing this, Thaulow uses photojournalism, video interviews and documentation of the fates of individual refugees, in which an important element is the individuals' stories and their portraits. Martin Thaulow's *Separation*, the portrait of Mohamad with his mother's and siblings' hands, is part of our contemporary history, emblematically depicted through the choice of materials.

Eva Lena Karlsson, Curator, Swedish National Portrait Gallery, Nationalmuseum, Stockholm, Sweden

YOUNG TALENT PRIZE

Juryen tildeler "Young Talent" prisen til Agnes Hjalmarsson

Business in the Front

Olie på lærred

50 x 70 cm

Agnes Hjalmarssons *Business in the front* giver os et kort glimt af en intim selvskabelseshandling. Modellen, Andy, er et velkendt motiv for Hjalmarsson; han optræder på en række studier og færdige malerier, oftest i hjemlige omgivelser, hvor han skildres under forskellige aktiviteter. Her møder vi en gør det selv-agtig æstetik, som bliver gjort håndgribelig gennem Andys intense koncentration omkring sit spejlbillede i badeværelsesskabet. Portrættets succes skyldes i første omgang posituren, der er vanskelig at fange og som bliver endnu mere uforståelig af de tilføjede elementer: spejlskabets dobbeltlåger, der gennembryder Andys venstre arm, og yderligere, i det afgørende øjeblik, saksen, der klipper håret. Modelleringen af hånden, der holder håret, er flydende på en drømmende måde, som om den siger: "Jeg har styr på det."

Hvert element i maleriet er med til at skabe et rum, der inviterer os ind: i stedet for at være voyeur er vi inde i badeværelset som vidner til dette øjeblik. Badeforhænget til venstre er inden for rækkevidde ligesom de andre genstande – håndklædet, tandpastaen og andre toiletartikler – måske fordi disse ikke er skildret i deres helhed og synes at falde ud af billedet. Vinkler og kanter spiller en vigtig rolle med hensyn til at trække os ind, så vi fokuserer på spejlbilledet foran os; de folder rummet sammen og kaster os lige ind i kompositionen. Farvepaletten danner ekko og farer på kryds og tværs af lærredet og skaber en enhed af person, formål og sted. Skygger og hulrum bliver fremhævet af livlige, mangefarvede strøg af maling, mens nuancer af grønt skinner igennem og skaber noget, der minder om en fornemmelse af stemningsmusik. Er der musik, der spiller? De hvide fliser og badeværelsemøblerne vender opad og skaber lysere områder, som pletter overfladen, belyser visse områder af huden og fører os til det hvide i øjnene.

Det er et maleri, der drager os tilbage for at se på det igen – scenen synes at ændre sig ved hvert møde og fremkalder en række forskellige muligheder for, hvordan det vil udfolde sig. Den ene dag passerer vi måske den åbne dør til badeværelset; ved en anden lejlighed bliver vi måske stående og kommer med en bemærkning, som måske, måske ikke, har relation til det, der sker for vores øjne. Maleriets titel leder vores tanker hen på livet uden for denne tilsyneladende mærkelige aktivitet. Som

den første del af det udtryk, der er nært forbundet med den populære mullet-frisure, der er på mode igen her i 2023, nemlig "forretning [kort] fortil og fest [langt] bagtil". I billedet ser vi både "forretning" og "fest", og begge vil snart blive forstærket ud over badeværelsets grænser.

Imogen Gibbon, vicedirektør og overinspektør for portræt, National Portrait Gallery, Edinburgh, Skotland

YOUNG TALENT PRIZE

The jury awards the talent prize to Agnes Hjalmarsson

Business in the Front

Oil on canvas

50 x 70 cm

Agnes Hjalmarsson's *Business in the front* gives us a momentary glimpse into an intimate act of self-fashioning. The model, Andy, is a familiar subject for Hjalmarsson; he features in a number of studies and finished paintings, usually set in the domestic realm, depicting him in various activities. Here, we are presented with a do-it-yourself style aesthetic, made palpable by Andy's intense concentration on his reflection in the bathroom cabinet. The success of the portrait initially rests on the tricky to capture pose which is made even more so by the inclusion of added elements; the mirrored cabinet with double doors breaks through Andy's left arm and necessarily, at the crucial point in the action, the scissor cutting of the hair. The modelling of the hand holding the hair is dreamily fluid, as if announcing 'I've got this'.

Each element of the painting works to create a space that invites us in; rather than playing the role of voyeur, we are there in the bathroom, a witness to this moment. The shower curtain on the left is within our grasp as are the other objects on show – the towel, toothpaste and other toiletries – perhaps because these are not depicted in their entirety and seem to fall out of the picture. Angles and edges play a critical part in drawing us in to focus on the reflection in front of us, concertina-ing the space and thrusting us into the composition. The colour palette echoes and darts across the canvas, creating a unity of person, purpose, and place. Shadows and crevices are highlighted by vivid, iridescent passages of paint while hues of green permeate, creating the equivalent of a sense of mood music. Is there music playing? The volume of the white tiles and bathroom furniture is turned up to form brighter flecks which pepper the surface, highlighting areas of the skin and leading us to the whites of the eyes.

It's a painting which draws us back to look again – the scene seems to shift on each encounter, prompting a variety of possibilities for how it will unfold. One day we might be passing by the open door of the bathroom, on another occasion we might linger and offer up a remark which might or might not be related to the activity happening in front of us. The title of the painting focuses our thoughts on life beyond this seemingly singular activity. As one half of the saying so closely associated with the

enduring mullet hairstyle – certainly an editorial fashion choice in 2023 – ‘business in the front [short] and party [long] at the back’, ‘business’ and ‘party’ are both on show, soon to be amplified beyond the confines of the bathroom.

Imogen Gibbon, Deputy Director & Chief Curator of Portraiture, National Portrait Gallery, Edinburgh, Scotland

VÆRKER I Udstillingen
ARTWORKS IN THE EXHIBITION

1

Kristina Alexanderson (1971)

Sverige / Sweden

Fotograf K. Alexanderson / *Photographer K. Alexanderson*

Digital print på akvarelpapir / *Digital print on water colour paper*

50 x 70 cm

Fotografiet *Fotograf K. Alexanderson* er det første billede i en del af serie med samme navn, hvor 13 fotografer portrætteres. Alle portrætterne i serien er designet som selv-portrætter taget af den respektive fotograf, for at skabe både et fotografisk billede og et fotografisk værk. Alt sammen for at udfordre og sætte spørgsmålstegn ved ideen om, at fotografen er den, der trykker på knappen. Samtidig rejser værket spørgsmål om ophavsretten til et fotografi (ifølge svensk ophavsret har fotografiske billeder og værker to forskellige beskyttelsesperioder). Værket *Fotograf K. Alexanderson* ønsker at udfordre og rejse spørgsmål om: Hvem er fotografen, hvad vil det sige at være "fotograf", hvis fotografi er det? Og hvem ejer rettighederne til fotografiet?

Kristina Alexanderson arbejder som fotograf i Stockholm, og hendes kunstneriske praksis omhandler spørgsmål om identitet, rettigheder, fotografi og de dilemmaer, der eksisterer i forhold til. fotografiet som udtryksmiddel i vores hverdag. Kristina Alexanderson har en stor interesse for rettigheder og ophavsret online og har også været projektleder for Creative Commons i Sverige.

The photograph 'Photographer K. Alexanderson' is the first image in a body of work also entitled 'Photographer K. Alexanderson'. It is a series of portraits with 13 photographers. All portraits in the series are designed as self-portraits taken by the respective photographer to create both a photographic image and a photographic work. The objective is to challenge and question the idea that the photographer is the one who pushes the button. At the same time the work raises questions about the copyright of a photograph. (According to Swedish copyright law, different terms of protection apply to photographic images and works). The work 'Photographer K. Alexanderson' wants to raise questions: who is a photographer, what does it mean to be a 'photographer', whose photograph is it and who owns the rights to the photograph?

Kristina Alexanderson works as a photographer in Stockholm. Her artistic practice concerns questions of identity, rights, photography, and the dilemmas associated with photography as a means of expression in our everyday life. Kristina Alexanderson has been active in issues related to copyright on the internet by being project manager for Creative Commons in Sweden.

2

Helle Stougaard Andersen (1959)

Danmark / Denmark

Patient 1 af 2 stue 10 / Patient 1 of 2 room 10

Hahnemuhle indrammet med akrylglas / Hahnemuhle framed with acrylic glass

60 x 60 cm

Jeg har været fotograf med eget studie i Fredericia siden 1993 og har arvet lysten til det fra min mor, der også var fotograf. Min mand fik akut leukæmi (AML) og var indlagt på Odense Universitetshospital i længere tid. Det betød naturligvis også, at jeg var på sygehuset. Oplevelsen af at se patienter reduceret til et cpr-nummer, et tidsskema og den medicin, der skulle ind, var meget overvældende. Stuegang og personlige samtaler foregik på gange og i opholdsrum, hvor alle kunne høre med, alt privatliv forsvandt – mennesket blev patient. Den syge gled ind i et system, hvor al personlighed forsvandt, og mennesket blev ansigtsløst.

I have been a professional photographer with my own studio in Fredericia since 1993. I inherited the passion from my mother who was also a photographer. My husband was diagnosed with acute myeloid leukemia (AML) and was admitted to a hospital in Odense for an extended period. After many visits to the hospital, I found that the patients were reduced to a social security number, a timetable, and the medicine they were allowed – a very overwhelming experience. Doctor rounds as well as private conversations were conducted in hallways and public spaces so everyone would listen in. All privacy disappeared and the individual becomes a patient. The ill person slipped into a system where all personality disappeared – hence became faceless.

3

Vibeke Andersen (1974)

Norge / Norway

KunZenTration

Maleri med tråd på linlerret / *Painting with thread on linen canvas*

41 x 44 cm

Jeg bor og arbeider i Stavanger. Ved siden av min egen kunstneriske praksis driver jeg et kunstnerdrevet galleri, Salongen, sammen med to kolleger. I min praksis er mennesket og spesielt portrettet en fascinasjon for meg. Menneskene rundt meg er inspirasjon for mine arbeider. Jeg har alltid prøvd å gå dypere enn overflaten, forsøkt å utforske hva som ligger bak det åpenbare. I de tekstile arbeidene mine opplever jeg at både framsiden og baksiden er tilgjengelig. Dette gjør, at jeg ofte velger å vise begge sider av broderiene. Arbeidene er oversettelser mellom forskjellige medium. Egne foto blir til tegninger som igjen oversettes videre til tekstile verk. Broderiene er langsomme, meditative prosesser som krever sin plass, både på lerretet og i meg.

KunZenTration startet i 2008, hvor nabogutten i Thailand hadde fanget en slange, som han i full konsentrasjon prøvde å undersøke. Det var midt på dagen ved foten av et fjell ved Krabis nasjonalpark i 40 grader og svetten renner av det unge gutteansiktet. Fotoet ble tegnet i pastell i 2019 og videre brodert i 2021.

I live and work in Stavanger. Alongside my own artistic career, I run an artist-run gallery, Salongen, with two of my colleagues. In my artistic practice, the human form and especially portraits fascinate me. The people around me inspire my work. I have always strived to delve beneath the surface to explore what lays behind the obvious. In my textile work I find that both sides of the canvas are accessible. Therefore, I often choose to show both sides of my embroideries. My works are translations between different mediums. My own photos become drawings and then translate into textile pieces. The embroideries are slow, meditative processes that assert their presence, both on the canvas and in me.

'KunZenTration' started in 2008, where the neighbor's boy, Kun, in Thailand had caught a snake. He was fully concentrated exploring the snake. This was in the middle of the day at the foot of a mountain by the National Park in Krabi, and sweat is dripping off his young face. This photo became a pastel drawing in 2019 and then a painting done in thread on canvas in 2021.

María Kristín H. Antonsdóttir (1990)

Island-Danmark / *Iceland-Denmark*

Islænderinde i dragt / *An Icelander in traditional clothing* ('*Islænderinde*' is a female noun)

Fotografi, Hahnemuhle Fine Art Baryta 325g, ubehandlet eg og UV 70 glas /

Photograph, Hahnemuhle Fine Art Baryta 325g, untreated oak, and UV70 glass

96 x 120 cm

Islænderinde i dragt er et værk fra et større projekt med titlen *Icelandic People*. Det er et selvportræt, som er taget i min lejlighed i København, hvor jeg er iklædt 'kyrtill' og 'skaut' – én variation af den islandske nationaldragt. Denne dragt bliver ofte brugt i forbindelse med Islands nationaldag, hvor udvalgte personer iscenesættes som Fjeldkonen (islandsk 'Fjallkonan'). Fjeldkonen blev i 1944 bestyrket som landets billede på et selvstændigt moderland – et slags modsvar til den danske konge som en 'faderlig' figur.

Jeg er født og opvokset i Island, men er flyttet til København i 2013, hvor jeg har boet lige siden. Jeg går på overbygningen ved Det Fynske Kunstakademi, hvor jeg blandt andet har været i gang med at studere et arkiv af fotografier af islandske personer, iklædt landets traditionelle tøj. Arkivet er en del af Daniel Bruuns faste samling på Nationalmuseet i Danmark. Eftersom jeg havde studeret hans billeder i over et år, valgte jeg at dreje kameraet om mod mig selv.

'An Icelander in traditional clothing' is a work that comes from a bigger project with the title '*Icelandic People*'. It is a self-portrait, shot in my apartment in Copenhagen, where I'm wearing 'kyrtill' and 'skaut' - one variation of the Icelandic national costume. This specific costume is often used during Iceland's Independence Day, where a few selected citizens are nominated to represent The Lady of the Mountain (IS. Fjallkonan), which in 1944 became the nation's symbol of an independent motherland, as some kind of response against the previous ruler – the Danish 'fatherly' king.

I was born and raised in Iceland, but moved to Denmark in 2013, where I've lived since. I'm currently enrolled at The Funen Art Academy, where I've been studying an archive of photographs showing Icelandic people in traditional Icelandic clothing. The archive, which is located at The Danish National Museum, appertains to a man whose name was Daniel Bruun. I had been studying his archive for more than a year when I decided to turn the camera towards myself.

5

Panos Balomenos (1976)

Suomi / Finland

Kristof Karelia-talon edessä Tammisaarella / *Kristof in front of Karelia-building in Tammisaari, Finland*

Vesivärit ja lyijykynä paperille / *Watercolours and pencil on paper*

112 x 76 cm

Olen Ateenasta kotoisin, mutta olen asunut ja työskennellyt Helsingissä vuodesta 2003 asti. Maalauksissani yhdistyvät historialliset tapahtumat, henkilökohtaiset tarinat ja fiktiot. Tutkin niissä eri aiheita kuten valtasuhteita, seksuaalisuutta ja politiikkaa.

Maalauksessa näkyvä Kristof on tupakoimassa Karelia -merkkistä tupakkaa Karelia talon edessä Tammisaarella. Hän on säveltäjä ja muusikko Ateenasta Kreikasta. Karelia-talo on Tammisaarella sijaitseva moderni funkkistalo 1920-luvulta. Karjala on valtaosin Fennoskandian itäosassa sijaitseva kulttuuris-maantieteellinen alue. Karjalan alue jakautuu Suomen ja Venäjän valtioiden kesken. Historiallis-kansatieteellisenä käsitteenä Karjalalla tarkoitetaan karjalaisten asuinalueita, joka käsittää suunnilleen Venäjältä nykyisen Karjalan tasavallan, Karjalankannaksen sekä Suomessa nykyisen Etelä- ja Pohjois-Karjalan sekä kaakkoisen Kymenlaakson. Karelia on historiallinen kreikkalainen tupakkabrändi ja -tehdas, joka perustettiin vuonna 1888 Kalamatassa Kreikassa.

I was born in Athens, Greece and since 2003 I have been living and working in Helsinki, Finland. I use painting to combine historical events, personal narratives and fiction to explore subjects such as power relations, sexuality and politics.

Kristof, a composer and musician from Athens, Greece is smoking Karelia tobacco in front of the Karelia building in Tammisaari, Finland. The Karelia building is an iconic Finnish modernist functionalist building from the 1920s. Karelia (in Finnish, Karjala), the land of the Karelian people, is an area in Northern Europe of historical significance for Russia (including the Soviet era), Finland, and Sweden. It is currently divided between northwestern Russia (specifically the federal subjects of the Republic of Karelia and Leningrad Oblast) and Finland (the regions of South Karelia, North Karelia, and the eastern portion of modern-day Kymenlaakso). Karelia is also a historical tobacco brand from Greece. It was founded in 1888 in Kalamata, Greece.

6

Aputsiaq Biilmann

Grønland / Greenland

Angaaqii / Grand-uncle

Fotografi / Photograph

70 x 50 cm

Jeg er født i Maniitsoq og opvokset i Nuuk, Grønland. For 5 år siden flyttede jeg til Kangerlussuaq og begyndte at arbejde i bygdens lokale alarmcentral og omstilling under Grønlands Lufthavne. I det første år havde vi en tur til Russel glacier, og der var så smukt, at jeg fik lyst til at købe et kamera. En ven, som bor i København, introducerede mig til nogle fotografer, og jeg blev interesseret i at tage portrætter.

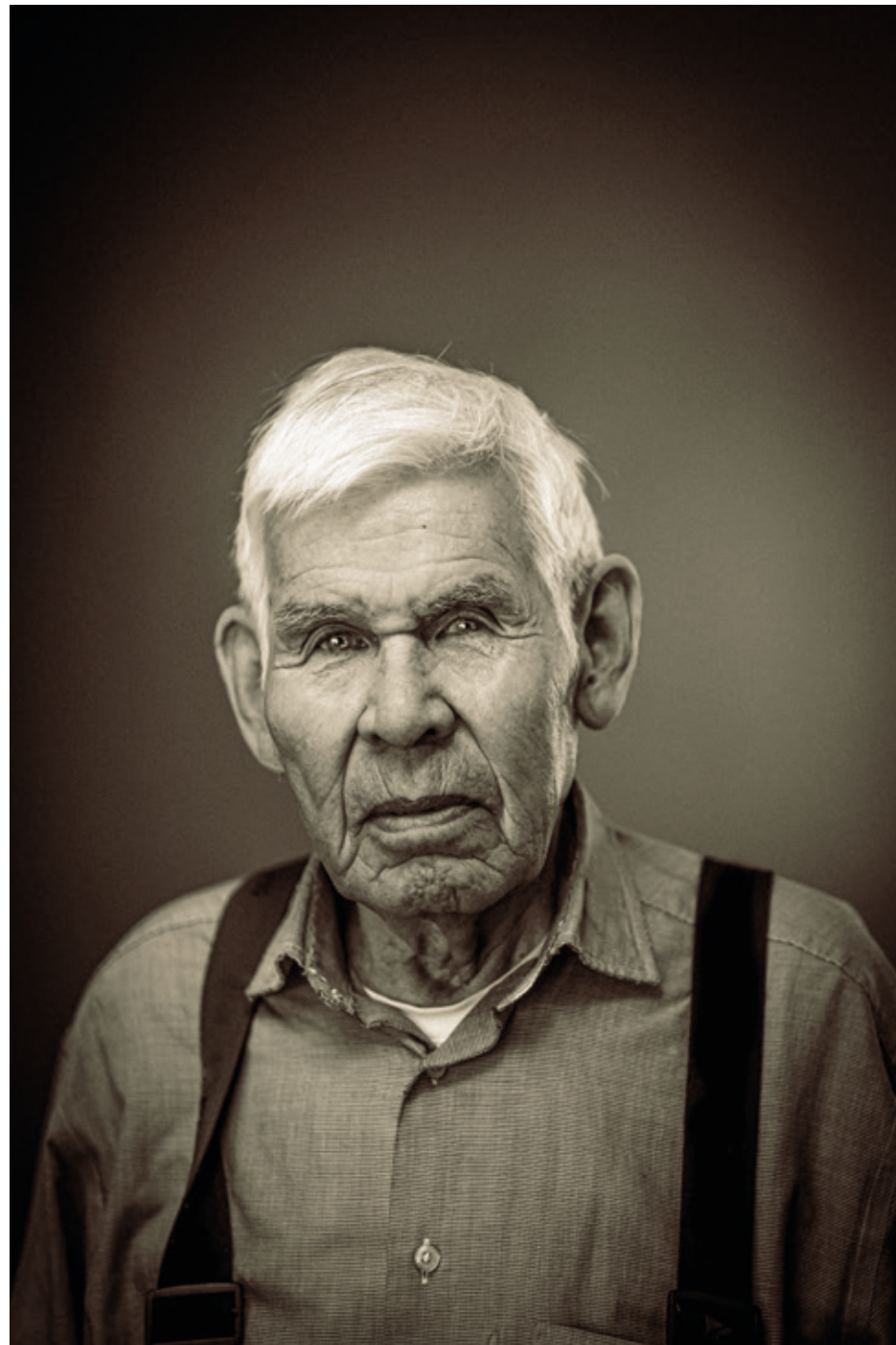
Jeg har længe haft lyst til at tage billeder af ældre personer, fordi deres øjne kan udtrykke mange ting. Jeg nåede ikke at tage billeder af min farfar, farmor, morfar, men jeg fik mulighed for at lave portrætter af min grandonkel, da han var på gennemrejse i Kangerlussuaq. Min grandonkel er stadigvæk meget frisk, kærlig og snakkesalig. Efter det fik jeg lyst til at tage flere billeder af folk.

Jeg er inspireret af Jette Bang, Robert Mapplethorpe og Annie Leibovitz' værker. Især Jette Bang, som rejste til Grønland i 1930'erne for at tage billeder af det grønlandske folk inden den europæiske indflydelse. Jeg vil sige, at Jette Bang er én af mine helte.

I was born in Maniitsoq and raised in Nuuk, Greenland. Five years ago, I moved to Kangerlussuaq and started working in the settlement's local Emergency Call Centre under Greenland Airports. In the first year we went on a trip to the Russel glacier, which was so beautiful I wanted to buy a camera. A friend in Copenhagen introduced me to some photographers and I became interested in taking portraits.

I have long wanted to take pictures of old people because their eyes can say many things. I never got to take pictures of my grandfathers and grandmother, but I did get the opportunity to take portraits of my great uncle when he was passing through Kangerlussuaq. My great-uncle is still very healthy, loving and always talkative. After that I wanted to take more pictures of people.

I was very inspired by the works of Jette Bang, Robert Mapplethorpe and Annie Leibovitz. Especially Jette Bang, who travelled to Greenland in the 1930s to take pictures of Greenlandic people before the European influence set in. I would say that Jette Bang is one of my biggest heroes.

7

Silke Aviaya Brofeldt (2001)

Danmark / Denmark

Moden frugt / Ripened fruit

Digitalt fotografi printet på mat Fine Art Papir / Digital photography on matt Fine Art Paper

62 x 46,5 cm

Mine værker har som regel altid deres begyndelse i en observation – et indtryk, som jeg bliver grebet af, og som jeg derefter forsøger at indkapsle i en komposition. Ofte bliver jeg draget af blottede sårbarheder, og jeg læner mere mod at illustrere en følelse frem for et konkret budskab. I et øjebliksbillede fanger fotografiet *Moden frugt* en flygtig tilstand af medrevet tankefordybelse. En handling afbrydes af en påtrængende overvejelse, som med ro får lov til at blive tænkt til ende.

Jeg er født og opvokset i Rødovre, men langt de fleste af mine formative år er foregået i Indre København, hvor jeg har gået på forskellige skoler med kunstneriske udgangspunkter. Lige efter grundskolen gik jeg først på Den Økologiske Produktions-skole på Nørrebro og derefter på Kastanievej Efterskole på Frederiksberg - her fik jeg lov til frit at udforske mange forskellige materialer, såsom malerkunst, tegning og keramik. Men det var også her, hvor jeg fik øjnene op for foto- og videokunsten, som jeg arbejdede videre med, da jeg startede på Kunsthøjskolen i Holbæk i efteråret 2021.

My works have usually always taken their beginnings in an observation – an impression that I get seized by and which I afterwards attempt to encapsulate in a composition. I am often drawn by exposed vulnerabilities, and I lean more in the direction of illustrating an emotion than a concrete message. In a glimpse, the photography 'Ripened Fruit' catches a fleeting state of enthralled thought-immersion. An act is interrupted by an urgent contemplation which is allowed to be thought through entirely.

I was born and raised in Rødovre but spent most of my formative years in the centre of Copenhagen where I have attended various schools with a focus on art. Immediately after primary school, I went to Den Økologiske Produktionsskole at Nørrebro and afterwards Kastanievej Efterskole in Frederiksberg – here I was given the chance to freely explore many different kinds of media like painting, drawing and ceramics. Here my eyes were opened to video art and photography, which I continued to develop as I started my semester at Kunsthøjskolen in Holbæk in the autumn of 2021.

8

Martin Bubandt (1978)

Danmark / Denmark

Dronningens sidste vink / *The last royal wave*

Print på Hahnemühle / *Print on Hahnemühle*

120 x 90 cm

Der er visse personer, som indeholder flere facetter og historier end normalen. Det er disse ansigter, som nok altid vil være brændt fast i vores hukommelse. Ansigter, som gennem årtier har vugget den danske folkesjæl – og uden nærmere eftertanke er blevet en institution i den danske arv. Efter fire årtier stopper en af de smukkeste og fineste mennesker med at lave revy. Toppen af Bakken er nået, og udsigten skal for en stund nydes. Tak for oplevelserne, Ulf, og tak fordi vi lever i en tid, hvor en konge også kan være en dronning.

Den danske kunstner Martin Bubandt bor og arbejder i København. Hans værker tager primært udgangspunkt i fotografiet og kan bedst beskrives som en hybrid mellem portrætfotografi og kunst. Hans tilgang er rå og ærlig, tydelig, men ofte med en nærmest subtil tilgang til motivet. Hans portrætter og studier er i høj grad centreret omkring hans egen opvækst og historie, hvor temaer som familie og minder går igen. Centralt er også forholdet mellem fortid og nutid. Med sin unikke æstetik og tilgang til sit fag, er det lykkedes Martin at blive en af sin generations mest toneangivende fotografer.

There are those whose faces carry more characteristics and stories than most others. Faces that will most likely etch themselves into our shared memory, faces that through the years have simply become an integral part of the Danish heritage. After four decades, one of our finest and most beautiful actors has played his final role. He has made his way to the top of 'The Hill' [Danish amusement park]. It's time to enjoy the view. Thank you for all the memories, Ulf. Thank you for allowing us to live in an age where a king also can be queen.

The Danish artist Martin Bubandt lives and works in Copenhagen, Denmark. His work is primarily based on photography and is best described as a hybrid between portraiture and art. His approach is raw and honest, striking yet subtle. His portraits and studies are often centred around his own story and address themes such as family and memories. He focuses on fluctuating alternations between past and present. With his unique approach and aesthetics, Martin has become one of the defining photographers of his generation.

Josefine Amalie Christensen (1992)Danmark / *Denmark*Menneskekroppen - Bryn / *The human body - Bryn*Fotografi / *Photograph*

120 x 86 cm

Jeg er optaget af at portrættere og hylde vores forskelligheder samtidig med, at jeg gerne vil synliggøre dét, vi har sammen. Jeg håber, at mine fotografier kan bidrage til, at vi møder hinanden med nysgerrighed fremfor stereotype fordomme. Derfor er det også vigtigt for mig, at det enkelte menneske afbildes på en respektfuld, naturlig og ærlig måde, så deres personlighed former udtrykket i mine fotografier.

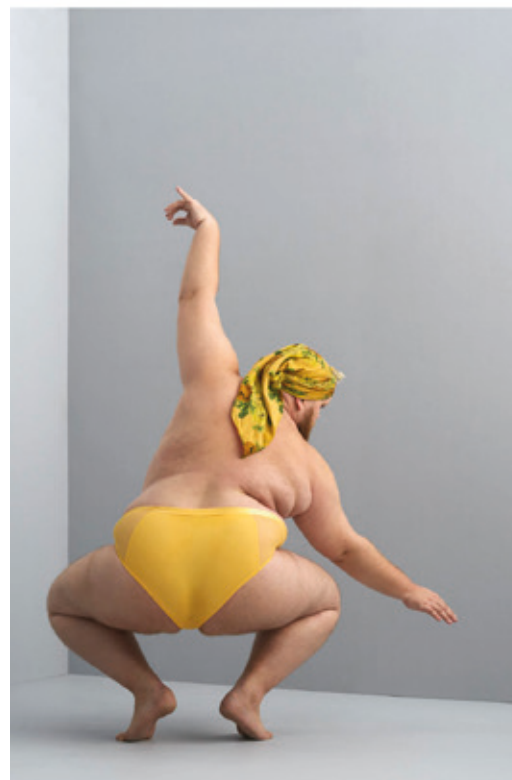
Portrættet af Bryn er en del af mit projekt 'Menneskekroppen', der hylder den krop, vi alle har, men som kan se ud, opfattes og behandles så forskelligt. Bryn har været i krig med sin krop hele sit liv. Hun er tyk og transkønnet, og gennem sit liv har hun forgæves forsøgt at indordne sig efter skønhedsideal, der ikke omfatter hendes krop. Når hun bevæger sig ud i samfundet, må hun gang på gang forholde sig til sin identitet, da hun bliver mødt af mennesker, der ikke forstår hendes udtryk, og som på baggrund af hendes krop og udseende definerer hende på måder, hun ikke kan relatere til.

Josefine Amalie er uddannet fotograf og har en bachelor i kommunikation.

I am fascinated by portraying the duality between our differences and what we have in common. I hope that my photographs can contribute to us meeting each other with curiosity rather than stereotyping prejudices. Therefore, it is also important to me that the people I am portraying are presented in a respectful, natural, and honest way so that their personality shapes the expression in my photographs.

The portrait of Bryn is part of my project 'The Human Body', which pays tribute to the body we all have, but which can look, be perceived, and be treated so very differently. Bryn has been at war with her body her whole life. She is fat and transgender, and throughout her life she has tried in vain to conform to ideals of beauty that do not include her body. When she moves out into society, she must deal with identity issues over and over as she is met by people who do not understand her expression and based on her body and appearance, define her in ways she cannot relate to.

Josefine Amalie is a trained photographer and has a bachelor's degree in communication.

10

Mia Dernoff (1991)

Danmark / Denmark

Always Two

Fotografi. Archival pigment print. Hahnemühle Ultra Smooth / *Photograph. Archival pigment print. Hahnemühle Ultra Smooth*

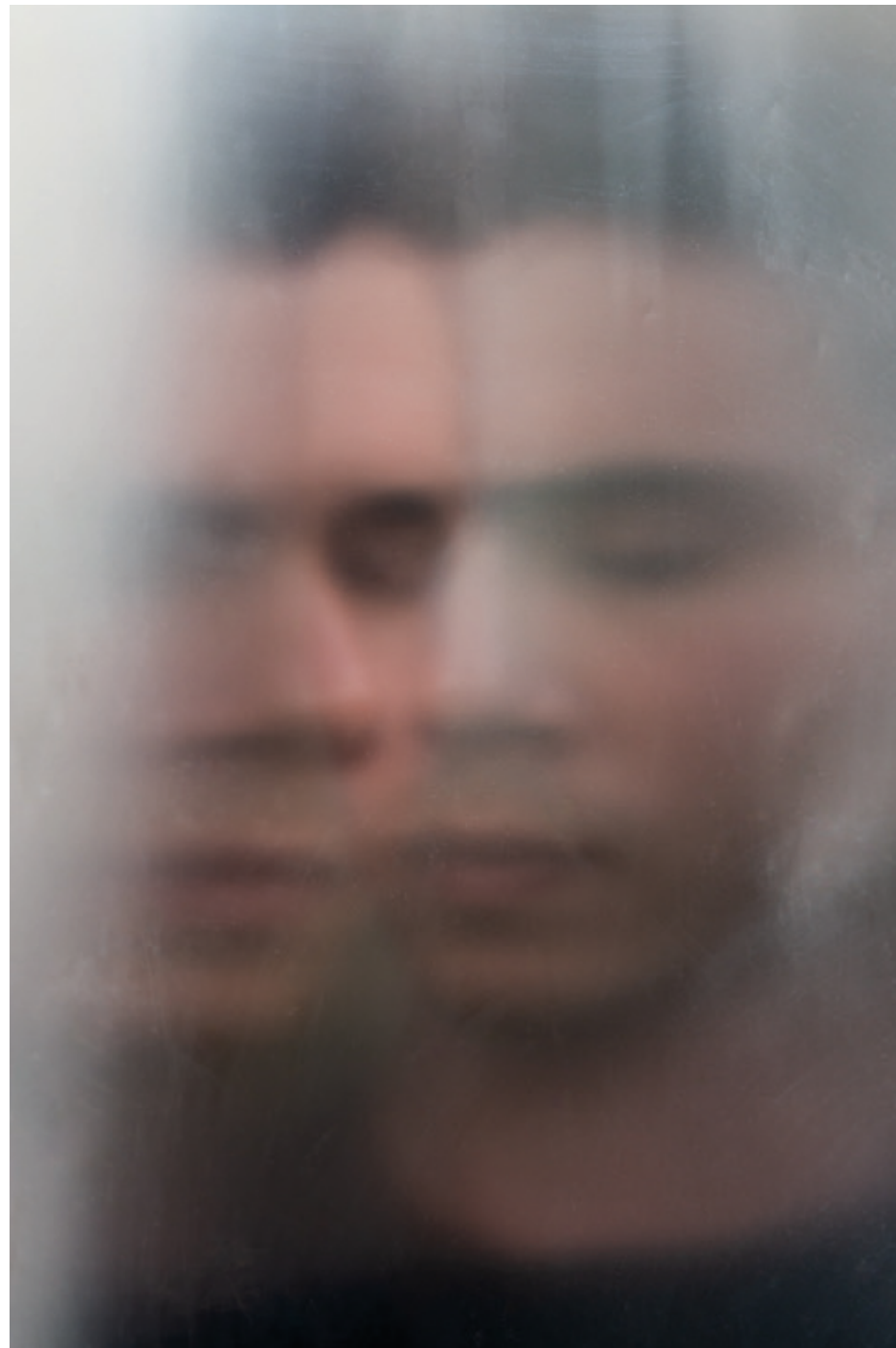
60 x 40 cm

Mia Dernoffs fotografiske værker beskæftiger sig ofte med menneskers forhold til deres omgivelser, især natur og forbrug, som ofte spiller en rolle i hendes værker. Hun er optaget af den kultur, mennesket bærer rundt på og ubevidst eller bevidst udøver. Hun stiller i sin praksis spørgsmål ved måden, hvorpå vi behandler det, vi værner om. Hun er interesseret i at undersøge spændingsfeltet mellem æstetik, recirkulation og biprodukter. Mia Dernoffs værker er senest blevet udstillet på Kunsthall Århus ved Kunstnernes Påskeudstilling. Dernæst har hun udstillet i Magenta Gallery og Artem.

Always Two er et portræt, der indfanger de universelle forskelle i den menneskelige personlighed og det følelsesmæssige spektrum. Denne dualitet understreges yderligere af det semitransparente lag, der delvist skjuler motivet. Bag facaden er der altid en anden person, mere kompleks og nuanceret end det, der møder øjet. Portrættet afspejler, at der altid er mere end en følelse at formidle og altid en anden historie at fortælle. Den menneskelige psyke rummer mange flere facetter, end vi kan opfatte. Portrættet fremhæver denne flersidighed, der eksisterer i ethvert individ.

Mia Dernoff's photographs often deal with people's relationship to their surroundings, especially nature and consumption, which often play a role in her works. She is interested in the cultural connotations that humans carry around and unconsciously or consciously exercise. In her practice, she questions the way we treat what we value. She is interested in exploring the tension between aesthetics, recirculation and by-products. Mia Dernoff's works have recently been exhibited at Kunsthall Aarhus and at the Artists' Easter Exhibition. She has also exhibited at Magenta Gallery and Artem.

'Always Two' is a portrait that captures the universal differences in human personalities and the emotional spectrum. This duality is further emphasised by the semi-transparent layer that partially obscures the subject. Behind the façade there is always another person, more complex and nuanced than what meets the eye. The portrait reflects how there is always more than one feeling to convey and always another story to tell. The human psyche contains many more facets than we can perceive. The portrait highlights the multiplicity that exists in every individual.

Amanda Vedsted Drejer (1995)

Danmark / Denmark

Annika drikker en Odense Classic med mig / *Annika is drinking an Odense Classic with me*

Gouache og akryl på papir / *Gouache and acrylic on paper*

42 x 29,7 cm

Mit værk viser min østrigske veninde Annika på en havnebar i Nexø – et meget mandsdomineret sted. Jeg valgte at portrættere Annika, som hun sad, men placerede hende i et feminint, personligt og fiktivt rum for at give hende ro om sig selv til at fylde. Annika er en meget høj kvinde, og jeg ønskede ikke at nedtone dette; tværtimod er det vigtigt for mig, at de mennesker, jeg portrætterer, optager plads. Især kvinderne skal fylde og indtage deres plads i rummet. Vi kvinder lærer fra en tidlig alder at gemme vores kroppe væk, hvis disse ikke passer ind i patriarkatet og kapitalismens rammer for femininitet. Ved at overdimensionere mine portrætterede kvinders kroppe, giver jeg dem rum til at lege med vores indlejrede forestillinger om, hvordan kvindekroppen skal indgå i det offentlige rum.

Jeg er født på Fyn, men efter at have boet i Venezuela, Chile og København er jeg nu forankret i Nexø på Bornholm. Mange kalder min streg og mit udtryk naivt – men det er sådan, jeg husker min verden og er i stand til at fortolke den.

My piece shows my Austrian friend Annika in a bar by the harbour in Nexø, a very male-dominated space. I chose to portray Annika as she was sitting, but situated her in a fictional, personal, and feminine space. With this setting, I give her the opportunity to take up space. Annika is a very tall woman, and I didn't want to downplay this. On the contrary, it's important for me that my female characters take up the physical space they're in. Women are told from a young age to make themselves small; to not take up space and hide away our bodies if they don't fit the mold that the patriarchy and capitalism have decided for us. By overscaling my women's bodies, I give them space to play with our internalised ideas of how the female form should appear in public spaces.

I was born on Funen, but have settled on Bornholm after living in Venezuela, Chile and Copenhagen. Many see my brush strokes and expressions as naïve – but this is how I remember and interpret my world. I didn't actively decide to paint this way.

12

Kristina Gadh (1945)

Sverige / Sweden

Gör om mig så jag blir en riktig goding / *Re-do me, until I look really tasty*

Foto som föreställer ett självporträtt gjutet i gele / *Photograph, representing a self-portrait moulded in jelly*

50 x 75 cm

Tiden – vart tog den vägen? Rusade i väg gjorde den och gömde sig. Långt bortom horisonten. Omöjlig att nå. Tiden är en rörelse som går hisnande fort. Plötsligt står vi där frågande framför spegeln. För såsom blomman på marken vissnar också människan. Och vissnandet kan innebära en sorg som överskuggar själva livsglädjen. Mitt verk *Gör om mig så jag blir en riktig goding* handlar om just detta: Att inte acceptera nuet. Att med hjälp av kirurgiska ingrepp försöka få tillbaka det gamla jaget. Eller bli någon annan. Ja, kort sagt, att vilja se ut som en riktig goding.

Tiden som tema har jag även använt till skulpturer av savojkål, ett material som även är vackert när det vissnat. Jag bor i en gammal järnvägsstation utanför Jönköping. Det är här som mina objekt, foton och installationer med ljud och ljus växer fram. Jag har tidigare arbetat som journalist. Studier i bland annat Konstvetenskap (Göteborgs Universitet), Ljusdesign (Jönköping University) och Att skriva för film, TV och teater (Dramatiska Institutet, Stockholm).

Time – where did it go? It rushed away and hid. Far beyond the horizon. Impossible to reach. Time goes breathtakingly fast. Suddenly, we stand questioningly in front of the mirror. Like a flower on the ground, a person will wither. And withering can cause a sadness that diminishes the joy of living.

'Re-do me, until I look really tasty' is about exactly this: being unable to acknowledge the present. That with plastic surgery, you can try to regain your previous self. Or become someone else. Yes, essentially, the desire to look really tasty.

The theme of time has also been used in my sculptures made from Savoy cabbage, a material retaining its beauty as it wilts. I live in an old railway station building outside Jönköping, and this is where my pieces, photographs and installations with sound and lighting come to fruition. Having earlier worked as a journalist, my studies include Fine Art (University of Gothenburg), Lighting Design (Jönköping University) and Writing for Film, TV and Theatre (Stockholm University of Arts).

13

Farigh Ghaderi (1970)

Sverige (född i Kurdistan, Iran) / Sweden (born in Kurdistan, Iran)

Traces

Olja på duk / Oil on canvas

70 x 50 cm

Jag planerade aldrig att bli konstnär, även om jag minns att jag fascinerades av vackra, realistiska målningar som barn. Vid 19-års ålder flydde jag från mitt älskade Kurdistan i Iran till Turkiet för att sedan återförenas med min pappa i Sverige, väl medveten om att jag kanske aldrig mer kommer att se mitt land och mitt folk igen. Tanken på att sakna mina vänner, familj och mitt land lämnade ett tomrum i mitt hjärta. Den förlusten förändrade hur jag upplevde livet. Måleriet blev det ideala sättet för mig att knyta an till mig själv och naturen. Att uttrycka sig genom färg, form och ljus har hjälpt mig att förstå världen. Jag har särskilt fångats av porträttmåleriet för alla dess utmaningar, både tekniska och psykologiska.

Målningen *Traces* är ett porträtt av en stolt åldrad kvinna som bär på inre hemligheter och ser med vemod på tidens flykt.

I never planned to be an artist though I remember being fascinated by beautiful, realistic paintings as a teenager. At the age of 19 I fled my beautiful Kurdistan on the Iranian side to Turkey, knowing full well that I may never again see my land and my people. The thought of missing my friends and family left a gaping hole in my heart. Life changes colour and character when you lose a piece of your heart. The silent language of painting was an ideal way to connect to myself and nature. Expressing myself through Colour, Form and Light in a universal way helps me connect to the world. I am closely drawn to portraiture for all its challenges, both technical and psychological. I always endeavour to convey the inner emotions of the sitter.

The painting 'Traces' is a portrait of a proudly aged woman who carries secrets within, wistfully contemplating the passage of time.

14

Julie KH (1985)

Danmark / Denmark

Perlemor / Mother of pearl

Archival pigment print / Archival pigment print

90 x 60 cm

Emil – eller Perlemor som han også bliver kaldt – er stærk og sårbar. Og sig selv. Perlarum mater på latin betyder perlernes moder. Perlemor er et naturmateriale, som det indre lag af skallen på en perlemusling består af. Perlemuslingens skal virker som en livmoder for de naturlige perler, der dannes i en perlemusling. For at beskytte sig indkapsler muslingen urenheder med et sekret, der bliver til en perle.

Emil er et af de mest vidunderlige mennesker, jeg har mødt. Og så er han en Perlemor.

Emil, also known as Mother of Pearl, is strong and vulnerable. And true to himself. Mother of Pearl is the natural material found in the inner layer of the shell of an oyster. The shell functions as a womb for the natural pearl growing inside. To protect itself, the oyster uses a secretion to encapsule impurities and turn them into pearls.

Emil is one of the most wonderful people I have met. And he is a Mother of Pearl.

15

Steffen Harder (1957)

Danmark / *Denmark*

Billedhugger Farai Ndlovu / *Sculptor Farai Ndlovu*

Gips / *Plaster*

53 x 23 x 33 cm

Må en hvid mand hugge en sort mand i hvidt marmor? Farai er min værkstedskammerat og kollega, og han var helt med på idéen, da jeg fik fat på et stykke hvidt marmor.

Jeg er født i København. Autodidakt billedhugger og maler. Debuterede på Kunstnernes Efterårsudstilling (KE) i 1989.

May a white man carve a black man in white marble? Farai is my workshop colleague and friend, and he was completely on board with the idea when I got hold of a piece of white marble.

I was born in Copenhagen in 1957. Self-taught sculptor and painter. Made my debut at the Artists' Autumn Exhibition (KE) in 1989.

16

Henriikka Harinen (1993)

Finland

Flamin' hot

Olja på duk / Oil on canvas

110 x 80 cm

Mitt arbete handlar om identitet, normer, skönhetsideal och vardag där verklighet och drömmar inte alltid går ihop. Jag får idéer till mina målningar från populärkultur, filmer, musikvideos, Instagram och den millenniegeneration som jag vuxit upp med och formats av. Jag strävar efter att skildra både de allvarliga och muntra teman genom glansiga ytor och sliskiga färger. *Flamin' Hot* är ett porträtt av min vän Elias med en påse mycket omtyckta ostbågar.

Jag är född och uppvuxen i Helsingfors. Jag tog kandidatexamen i fri konst från Konsthögskolan vid Umeå Universitet år 2018 och sedan dess har jag bott och arbetat i Malmö.

My work is about identity, norms, beauty ideals and everyday life where dreams and reality don't always coincide. I get ideas for my paintings from popular culture, movies, music videos, Instagram and the millennial generation I've grown up and matured with. I aim to depict both serious and cheerful themes through glossy surfaces and vibrant, syrupy colors. 'Flamin' hot' is a portrait of my friend Elias with his much-loved cheesy snacks.

I was born and raised in Helsinki. I graduated from Umeå Academy of Fine Arts with a bachelor's degree in 2018. Since then, I have lived and worked in Malmö.

Anna-Kaisa Hartikainen (1986)

Suomessa / Finland

Layla (sarjasta Muotokuvia kehitysvammaisten asumisyksiköistä) / *Layla (from the series Portraits from homes of people with disabilities)*

Akryyli ja öljy kankaalle / *Acrylic and oil on canvas*

130 x 100 cm

Laylan muotokuva on osa projektia, jossa olen muotokuvannut kehitysvammaisia ja autistisia ihmisiä. Kiinnostus tähän projektiin on lähtenyt omasta päivätyöstäni autististen aikuisten parissa. Mietin monesti sitä, että tämä ihmisryhmä jää yhteiskunnassamme lähes kokonaan piiloon – ihmiset ovat ymmärrettävästi hyvin suojeltuja ja näkymättömissä muulta yhteiskunnalta, jonka takia heistä ei jää välttämättä mitään jälkeä tulevaisuuteen. Halusin tuoda Laylan muotokuvaan keltaisen taustan, yhtä kirkkaan kuin hänen pinkki asunsa. Kuvatessani häntä muotokuva varten hän istui tuolissaan ja katseli kauniilla silmillään alaviistoon, näyttäen levolliselta ja tyytyväiseltä. Luulen että hän ymmärsi jollain tasolla kiinnostukseni häntä kohtaan.

Minua kiinnostaa loputtomasti ihmisen muoto ja olemus, ja teokseni näyttävät palaavan aina takaisin ihmiskuvaukseen. Lähestymistapani maalaamiseen on impressionistinen ja ilotteleva, mutta tunnistettavuus on minulle tärkeää ja pyrin vangitsemaan kohteen olemuksen sellaisella tavalla, joka ei ole täysin hallinnassani, vaan enemmänkin intuitiivisen prosessoinnin ja tutkimisen avulla.

Layla's portrait is part of a project where I painted portraits of people with developmental disabilities and autism. My interest in the theme was prompted by my day job working with autistic, disabled adults. I often think of how this group of people so often stays hidden in our society. These people are very protected, which is why they don't necessarily leave any kind of mark of their existence in this world. I wanted to have a yellow background in Layla's portrait. Something as bright and warm as her pink outfit. When I took pictures for the portrait, she was sitting in her chair, looking downwards with her beautiful eyes and a restful gaze. I think she understood at some level my interest towards her.

I am endlessly interested in the human form. My approach towards painting is impressionistic and cheerful, recognisability being very important to me. I want to capture my model's appearance in ways that I do not control too much, but which are very intuitive and surprising to myself.

Olga Hassan (1997)

Sverige / Sweden

Mårten & Trine / *Mårten & Trine*Akryl på canvas / *Acrylic on canvas*

90 x 70 cm

Jag är född och uppvuxen i Småland. Sedan jag var liten har jag älskat att måla. Jag är självlärd och har under hela mitt liv jobbat på att förbättra denna färdighet utan att gå någon konstutbildning. Kvinnokroppen fascinerar mig och framför allt ett djupt ansiktsuttryck. Femme fatale är den figur som inspirerar mig mest. Känslan jag strävar efter i mina målningar är konflikten mellan osäkerhet och trollbundenhet hos betraktaren. Jag återkommer också till olika mönster i mina målningar, vilket för mig har kommit att symbolisera djupt rotade patriarkala strukturer i samhället.

Mårten & Trine är ett slags självporträtt samtidigt som det porträtterar mina två döttrar. Min yngsta dotter, Trine, är döpt efter barnboken *Mårten & Trine*. Den handlar om apflickan Trine och Mårten gås. Sensmoralen i historien är att alla är bra på något, vilket Mårten lär Trine. I min målning växer Trine upp, hon är fylld av mörker, men så länge Mårten finns med henne blir hon påmind att hon är bra och hon betyder något. Utifrån egen erfarenhet kring psykisk ohälsa och att växa upp vill jag vara Mårten för mina döttrar.

I was born and raised in Småland. Since I was little, I have loved to paint. I am self-taught and have worked throughout my life to improve this skill without attending art school. The female body fascinates me and above all a deep facial expression. The figure of the femme fatale inspires me the most. The feeling I strive for in my paintings is the conflict between uncertainty and enchantment in the viewer. I also return to different patterns in my paintings, which for me have come to symbolise deeply rooted patriarchal structures in society.

*'Mårten & Trine' is a kind of self-portrait while also portraying my two daughters. My youngest daughter, Trine, is named after the children's book *Mårten & Trine*. It is about the monkey girl Trine and Mårten the goose. The moral of the story is that everyone is good at something, which Mårten teaches Trine. In my painting, Trine grows up, she is filled with darkness, but as long as Mårten is with her she is reminded that she is worth something. Based on my own experience with mental illness and growing up, I want to be Mårten for my daughters.*

Jan Hatt-Olsen (1959)

Danmark / *Denmark*

Den ventende / *The Waiting One*

Fotopapir / *Photo paper*

50 x 40 cm

Jeg er født i København, vokset op i Værløse 30 m fra Hareskoven: skov og søområ-
det ved Storkøbenhavns nordlige kant. Boede i min studietid på Regensen over for
Rundetårn. Cand.mag. i historie og filosofi. Jeg har arbejdet som digter/kunstner med
bookscapes siden 2004, hvor jeg udgav et fysisk byrum som en digtsamling med 61
af mine digte trykt på 2 m høje plexiglasplader installeret i det.

Arbejder for tiden med at hjælpe min søster, da hun efter et alvorligt fald sidder i
kørestol. Arbejder med portrætter af min søster. Arbejder med skovvandringen som
digtsamling. *Den ventende* både som portræt af et menneske og et portræt af et
begreb er modsætningen mellem billedet af min søster: det smukke, intense, varme
menneske i en verden af venten, der fylder ventetiderne ud med sine historier, og
spejlbilledet i Herlev Hospitals vinduer, i systemets bygninger, i glasset og stålets
hårde overflade, hvor kørestolen er tydelig og ansigtet er væk på grund af, at et af
vinduernes rammer går tværs ned gennem kroppen.

*I was born in Copenhagen, grew up in Værløse 30 metres from Hareskoven, a forest
and lake district at the northern edge of Greater Copenhagen. During my studies I
lived in the Regensen student hall opposite Rundetårn. MA in history and philosophy.
I have worked as a poet / artist with bookscapes since 2004, where I published a
physical urban space as a book of poetry featuring 61 of my poems printed on 2-metre
plexiglass plates. Currently working with helping my sister, an MA history and Danish,
who is in a wheelchair after a severe fall. Working with portraits of my sister. Working
with wandering in the forest as a poetry book.*

*As a portrait of a concept and of my sister, 'The Waiting One' is about the contrast
between the image of my sister, this beautiful, intense, warm person in a world of
waiting, who whiles away the waiting with her stories, and the mirror reflection in the
windows of Herlev Hospital, in the buildings of the system, in the hard surfaces of glass
and steel where the wheelchair is clearly seen and the face is gone because a window
frame is splitting the body.*

Keen Heick-Abildhauge (1982)Danmark / *Denmark*

The Scar of Hausa

Fotografi / *Photography*

140 x 100 cm

Jeg er født og opvokset i Solrød og flyttede som ung til København for at uddanne mig og arbejde som artdirector. I 2009 flyttede jeg til Rusland, hvor jeg i 4 år boede i både Moskva og Skt. Petersburg. Jeg har altid været passioneret omkring fotografi, men det var netop i Rusland, at jeg for alvor begyndte at dyrke denne passion og lavede et større portræt-projekt, der blev udstillet på det russiske statsmuseum samt Den Røde Plads i Moskva.

Det, der især fascinerer mig ved fotografiet, er dets evne til at stoppe tiden og for evigt fastfryse et enkelt øjeblik i tid. Jeg er især optaget af portrætter og den historie, hvert enkelte menneske bærer med sig.

The Scar of Hausa er et portræt, der opstod i forbindelse med en portrætserie for Mødrehjælpen, der hed #tidtilmor. Her mødte jeg Lari, der fortalte mig om sin afrikanske stamme 'Hausa', hvor højtstående personer bærer et ar i deres ansigt. Jeg blev dybt fascineret og fik heldigvis lov at skyde dette smukke billede af en skøn og modig kvinde – TAK LARI.

I was born and raised in Solrød and later moved to Copenhagen to study and work as an Art Director. In 2009 I moved to Russia where I lived for 4 years in Moscow and St. Petersburg. I have always been passionate about photography, but it was in Russia that I truly started to explore this passion and created a larger photo project which was displayed both at the Russian National Museum as well as the Red Square in Moscow.

What really fascinates me about photography is its ability to stop time and forever capture a certain moment in time. I particularly love portraits and the stories each human being carries with them.

'The Scar of Hausa' is a portrait which came about in connection with me shooting a series of portraits for the Danish charity 'Mødrehjælpen'. Here I met Lari who told me about her African tribe 'Hausa' and how all its dignitaries would wear a scar on their face. I was deeply fascinated by Lari and her story and luckily got permission to shoot this beautiful portrait of a wonderful and brave woman – THANKS LARI.

21

Liisa Hietanen (1981)

Finland

Dilara

Yllegarn, bomullstyg, skum, vadd, armeringsjärn, betong, metalltråd / *Woollen yarn, cotton fabric, foam, wadding, rebar, concrete, metal wire*

158 x 50 x 45 cm

Jag är född i Lojo och uppvuxen i Tavastkyro. 2003 började jag studier i Modedesign vid Designinstitutet vid Lahtis yrkeshögskola. Sedan dess är mjuka material och tre-dimensionellt arbete bekant för mig, men jag fann inte mode som min kallelse. 2008 började jag konststudier vid Tammerfors yrkeshögskola och blev Bildkonstnär 2012.

Ungefär då flyttade jag tillbaka till Tavastkyro och började arbeta med en serie som kallas *Byborna*. Jag gör skulpturer av människor i min hemvist med garn som material. Jag använder tekniker som virkning, stickning och broderi för att realisera ytan på mina konstverk. Viktiga värden i mina verk är att möta någon väldigt konkret, se den andre på riktigt och lära känna dem långsamt. Jag gör andra konstverk också men de *Byborna* har varit med mig över i tio år nu.

Dilara (2023) är min senaste skulptur i serien. Jag hade sett Dilara många gånger i förbigående och jag kände intuitivt att hon är nästa bybo i serien. Hon har en närvaro som var lugn och fångslande att porträttera.

I was born in Lohja and grew up in Hämeenkyrö. In 2003 I enrolled at the Fashion design programme at the Design Institute of Lahti UAS. Soft materials and three-dimensional work have been familiar to me since then, but I did not find fashion to be my calling. In 2008 I began art studies in the Tampere University of Applied Sciences and graduated as a Visual artist in 2012.

Around that time I moved back to Hämeenkyrö and started working on the series 'Villagers' where I make sculptures of people in my hometown with yarn as my material. I use techniques like crocheting, knitting and embroidery to create the surface of my artworks. One of the important values underpinning my works is an insistence on meeting and interacting very concretely with my subjects, seeing the other for real and getting to know them slowly. I make other artworks as well, but the 'Villagers' have been with me for over ten years now.

'Dilara' (2023) is my latest sculpture in the series. I had seen Dilara many times passing by and I intuitively felt she would be the next villager in the series. She has a presence that was calm and intriguing to portray.

Agnes Hjalmarsson (2002)

Sverige / Sweden

Business in the Front

Olja på duk / Oil on canvas

50 x 70 cm

Jag heter Agnes Hjalmarsson och föddes i Helsingborg år 2002. Numera är jag bosatt i Malmö och går ett år på Östra Grevie Folkhögskola med oljemåleri i fokus. I mitt konstnärskap utforskar jag mina erfarenheter och tankar angående bland annat etnicitet, relationer och identitet med min familj och den asiatiska diasporan som utgångspunkt. Jag försöker framhäva skönheten i vardagliga situationer och fånga det som gör oss mänskliga. På sätt och vis är min konst en personlig påminnelse att uppskatta och finna mening i de små stunderna och mötena som gör livet fint, även om det kan vara svårt att se ibland.

Business in the Front använder jag oljemåleri för att dokumentera ett utsnitt ur tiden. Bilden föreställer min partner, Andy, när vi rättar till hans hockeyfrilla. För mig är målningen en hyllning till självuttryck och lekfullheten jag älskar hos honom.

I was born in Helsingborg in 2002. Today I reside in Malmö to attend my first year at Östra Grevie Folkhögskola focusing on oil painting. Through my artistic practice I explore my own experiences and thoughts regarding themes of ethnicity, relationships and identity using my own family and the Asian diaspora as a basis. I try to highlight the beauty in everyday situations and capture humanity in its mundane glory. In a way, my art is a personal reminder to appreciate and find meaning in the little moments and encounters that make life worthwhile.

'Business in the Front' uses oil paint to document a moment in time. A moment where I felt simply happy and content. It depicts my love, Andy, as we are putting the final touches on his mullet. For me the painting is a portrayal of self-expression and the playfulness that made me fall in love with him in the first place.

Elisabeth Hætta (1971)

Norge / Norway

Den fremmede / *The Stranger*Foto på papir / *Photo on paper*

19,5 x 26 cm

Jeg er norsk-samisk, født og oppvokst i Tromsø, og er nå bosatt i Meløy i Nord-Norge. Jeg har utdanning innen humanistiske fag fra Universitet i Tromsø og er selvlært i det øvrige. De utsatte mennesker opptar meg – de som er i farge for å gå til grunne av harde påkjenninger. Interessen er motivert av egne livserfaringer. Jeg har også interesse for den samiske estetikken og problemstillinger i Sápmi.

Den fremmede er et portrett av et ungt menneske med tilhørighet i to minoriteter; den samiske og den skeive. Den skeive samer er en minoritet i minoriteten. På fotoet er hen er kledd i et sjøsamisk brudeantrekk med dekorert krans over kvinnenelue. Verket tematiserer intoleranse generelt og intoleranse retta mot minoriteter spesielt.

I am Norwegian-Sami and was born and raised in Tromsø. I am currently living in Meløy in Northern Norway. I have studies humanities at The University of Tromsø and am self-taught in other respects. I am interested in people who are vulnerable and at-risk – those in danger of perishing because of major stresses. This interest is motivated by my own life experiences. I also have an interest in Sami aesthetics and the issues in Sápmi.

'The Stranger' is a portrait of a young person belonging to two minorities; the Sami and the Queer, and the queer Sami is a minority within the minority. In the photo, they are dressed in a Sami bridal outfit with a decorated wreath on a women's hat. The work thematises intolerance in general and intolerance towards minorities in particular.

24

Åse Maj Håkonsbakken (1974)

Norge / Norway

Selvportrett i Bologna / Self-portrait in Bologna

Olje på plate / Oil on panel

30 x 20 cm

Jeg er en observatør. For meg handler kunstnergjerningen om å skape en representasjon av min opplevde virkelighet gjennom restrukturering av et visuelt hierarki, og om å forstå et utsnitt av verden over lengre tid. Arbeidet beholder spor av justeringer som dokumenterer forløpet i samspillet mellom det observerte ytre og det fysiske mediet. Jeg er opptatt av dokumentasjonen og transformasjonen som skjer i det praktiske virket. Denne prosessen er rik på billedlige og konseptuelle muligheter. Oljemaling tiltrekker meg gjennom enkle materialer og ukomplisert utførelse. Det er et medium som gir intimitet med materialene, med et stort potensiale for analog varme.

I portretter prøver jeg å fange noe oppriktig og ujålete. Noen ganger bruker jeg selvportrettsjangeren til å undersøke universale menneskelige tilstander. Andre ganger er jeg bare modellen som alltid er tilgjengelig som et verktøy for å undersøke det karakteristiske i et universalt motiv: et objekt, et sted og en tid.

I am an observer. I use painting to observe something over an extended period and create a representation of this reality through the selection and reconstruction of visual order. The works retain traces of adjustments, documenting the negotiation between observed appearances and the layer of paint on a surface. My focus is on the act of transcribing and translating. This process is, for me, rich with pictorial and conceptual possibilities. Oil paint is attractive to me because of the simplicity and straightforward application of the materials. It is a medium that provides intimacy with the materials and holds great potential for analogue warmth.

In a portrait, I aspire to capture something sincere and unaffected. Sometimes I like to use self-portraiture to examine universal human conditions. Other times I am just the always-available model ready to be used as a tool to capture the character of the universal subject matter object, place and time.

Sarah K. K. Iversen (2005)

Danmark / Denmark

Femina

Akryl på lærred / Acrylic on canvas

70 x 100 cm

Mit portræt *Femina* er malet med en skalpel og viser to letpåkledte kvinder. Det er et portræt, som legemliggør femininiteten i mit liv. Jeg ville udforske min egen forståelse af femininitet i værket og vende rundt på det stigma, jeg forbinder med kvindens seksualisering fra det mandlige syn. Maleriet er en scene fra mit eget liv, en stemning jeg, og mange andre piger, kan relatere til.

Jeg har igennem mit liv flere gange afvist min femininitet, fordi jeg følte, den gjorde mig svag og ynkelig, men nu er det min største glæde. Mit portræt vækker følelser af ro og befrielse i mig og giver mig tanker: "Jeg er glad for, at jeg er født pige. Jeg er taknemmelig for mig selv. Jeg elsker mig selv."

Jeg er født, opvokset og bor i den danske søfartsby Svendborg. Jeg går på HF FLOW Kunst og Design-skolen i Odense, og selvom jeg altid har tegnet, er jeg først for nyligt begyndt at male.

My portrait 'Femina' was painted with a scalpel and shows two lightly dressed women. It's a portrait that embodies femininity in my life. I wanted to explore my own understanding of femininity through the painting and flip around the stigma I associate with the sexualisation of women by the male gaze. It's a scene from my own life, a setting I, and many other girls, can relate to.

Through my life, I have rejected my femininity multiple times because I felt it made me weak and pathetic, but now it's my biggest joy. My portrait awakens feelings of peace and liberation in my and makes my think: 'I'm glad I was born a girl. I'm thankful for myself. I love myself.'

I was born, raised and live in the Danish town Svendborg. I attend an Arts and Design school in the city of Odense, and although I've been drawing for ages, I only recently started painting.

Nina Skov Jensen (2000)Danmark / *Denmark*Kammerherre / *Lord Chamberlain*Olie på lærred / *Oil on canvas*

80 x 60 cm

Jeg er en selv lært autistisk kunstner, som er født og opvokset i Allerød. Min kunstneriske karriere startede som 12-årig, da jeg begyndte at tegne kendte personer, heriblandt Harry Styles, Adele og Henry Cavill, som jeg mødte til filmpremierer og koncerter. Jeg begyndte at male med olie i 2018, og i 2019, var jeg så heldig at male H.K.H. Prinsesse Marie. Fælles for alle mine værker er portrætteret. Mennesker er utrolig komplekse, og jeg synes, det er fascinerende at gengive deres individuelle skønhed. Mine værker tager mange timer at lave, og jeg elsker at fordybe mig i alle de mange detaljer, der gør os alle så unikke.

Kammerherre er mit tredje oliemaleri. Den portrætterede er kammerherre, hofjærgermester Vincens Carl Christian baron Lerche. Kammerherren har siden 1600-tallet været en del af dansk kultur og er blandt andet kendetegnet ved sin flotte røde uniform med guldbroderinger, som er fremhævet i maleriet. Maleriet er både en hæder til Vincens som individ, men også til kammerherren som en del af dansk kultur.

I am a self-taught, autistic artist from Allerød. My artistic career began when I was 12. I would draw celebrities – such as Harry Styles, Adele and Henry Cavill – whom I would meet at concerts and movie premieres. I started painting with oils in 2018, and in 2019, I was lucky enough to paint H.R.H. Princess Marie of Denmark. Portraiture has always been special to me. Humans are incredibly complex, and portraying their individual beauty fascinates me. My portraits take many hours to create, and I love immersing myself in the details that make us all so unique.

'Lord Chamberlain' is my third oil painting. The person portrayed is Lord Chamberlain, Master of the Royal Hunt Vincens Carl Christian baron Lerche. The Lord Chamberlain has been a part of Danish culture since the 1600s and is easily recognised by the handsome red uniform with gold embroidery, which is central to my painting. The portrait is both a tribute to Vincens as an individual, and to the Lord Chamberlain as part of Danish culture.

Suzanne Jensen (1968)

Danmark / Denmark

Enspænderen / The Loner

170g papir / 170g paper

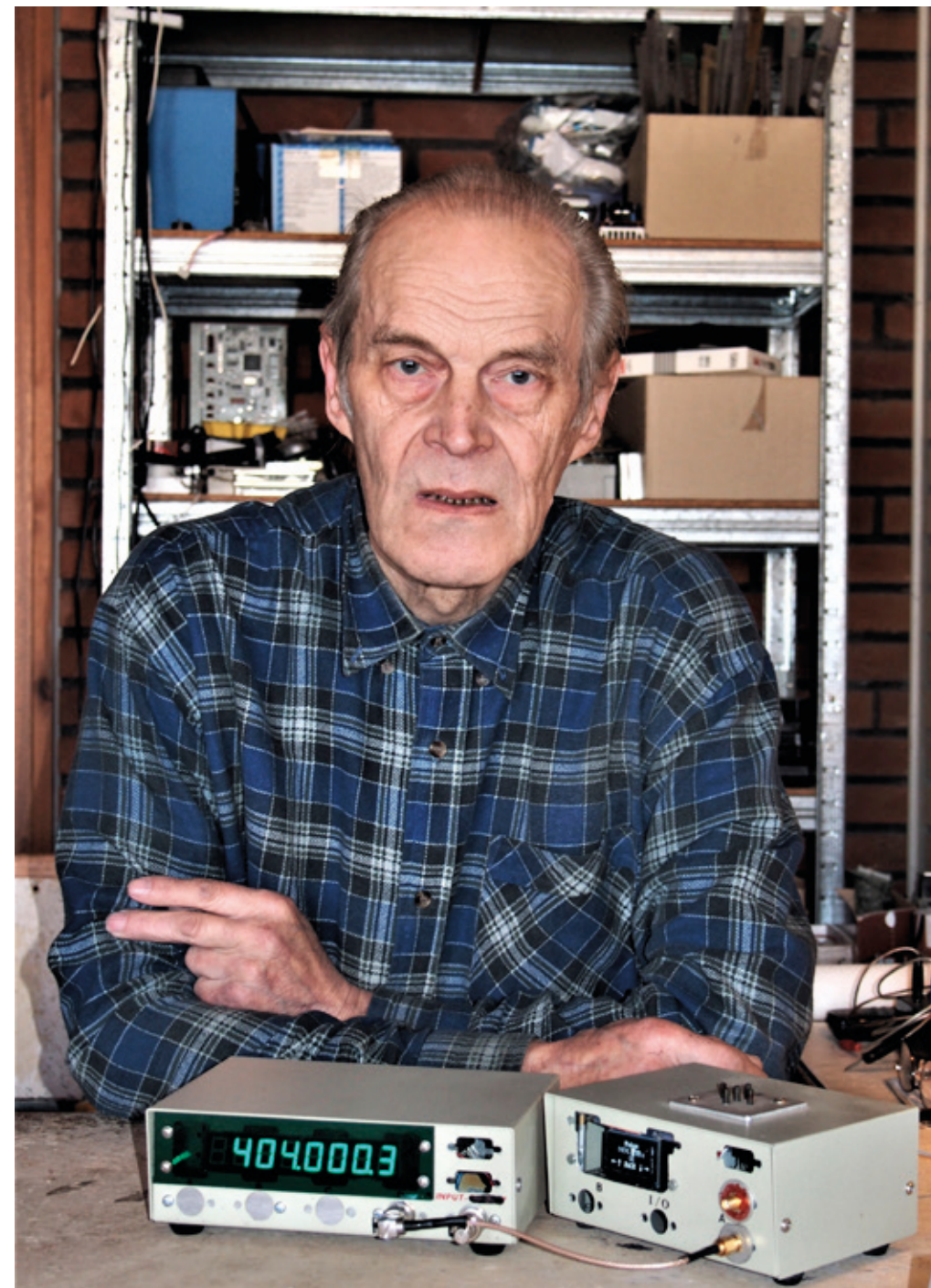
100 x 70 cm

Enspænderen er et portrætfoto af 77-årige Anders fra Vendsyssel, som er udlært elektrotekniker og ekspert efter mere end 50 år i faget. Han beskriver sig selv som enspænder, nærig og går ind for genbrug. Det ses, da forretningen er fyldt med lange rækker af reoler. Alle hylder er proppet med farverige plastikkasser, hvori der ligger reservedele.

Jeg er en kompleks og rastløs nordjysk kunstnerinde. Jeg har en baggrund som elitehåndboldspiller, og jeg er uddannet politibetjent samt pædagog. I juli 2011 tog jeg på Holbæk Kunsthøjskole og i efteråret 2013 og i 2014 var jeg elev på Københavns Kunsthøjskole. I 2015 startede jeg på Gerriet Rietveld Akademi i Amsterdam, men måtte stoppe i foråret 2019 af personlige årsager. Siden har jeg arbejdet i eget atelier med akvarel, akrylmaleri og fotografi. Jeg har fotograferet lige så længe, jeg kan huske. Men først på Holbæk Kunsthøjskole opdagede jeg min fascination for portrætfotografi og livshistorier.

'The Loner' is a portrait photo of 77-year-old Anders from Vendsyssel, who is an electrical engineer with more than 50 years of experience in his profession. He describes himself as a loner, as thrifty and as being into recycling. We see this as his store is filled with long rows of shelves crammed with colorful plastic boxes containing spare parts.

I am a complex and restless artist from Northern Jutland. I have a background as a former elite handball player, and I have been trained as a police officer and as an educator. I have studied art at Holbæk Art College, Copenhagen Art School and the Gerriet Rietveld Academy in Amsterdam. Since then, I have worked in my own studio with watercolour, acrylic painting and photography. My interest in photography dates back as long as I can remember. But it was only at Holbæk Art College that I discovered my fascination with portrait photography and life stories.

Frida Lisa Carstensen Jersø (1997)

Danmark / Denmark

Untitled

Fotografi, Archival pigment c-print på Baryta monteret på træplade under plexiglas
 / Photograph, Archival pigment c-print on Baryta mounted on wooden board under plexiglass

135,7 x 200 cm

Jeg er født, opvokset og bosat i København. Fotografiet har altid været omkring mig, da min far er fotograf. Jeg begyndte først selv at fotografere i 2019, da jeg startede på KBH Film og Fotoskole. Siden det har jeg arbejdet med fotografi, video, lyd og skulptur. I 2020 startede jeg på min bachelor i kunsthøjskole på kunsthøjskolen HDK-Valand i Göteborg.

I min fotografiske praksis arbejder jeg blandt andet ofte med selvportrætter, the non-able-bodied og den syge krop. Jeg er interesseret i, hvordan den ikke-normative krop repræsenteres i kunsten og kulturen. Jeg er rygmarvsskadet og sidder derfor i kørestol, og jeg har også været syg med celleforandringer i store dele af mit liv. Portrættet er en del af et større fotoprojekt, hvor jeg med selvbiografiske greb fotograferer og dokumenterer livet med sygdom.

Photography has always been around me, as my father is a photographer. I took up photography in 2019 when I attended the KBH Film og Fotoskole. Since then, I have worked with photography, video, sound and sculpture. In 2020 I enrolled at my bachelor's programme in fine art photography at the art academy HDK-Valand in Gothenburg, Sweden.

In my photographic practice, I often work with self-portraits, the non-able-bodied and the sick body. I am interested in the representation of the non-normative body in art and culture. I have a spinal cord injury and am therefore in a wheelchair and I have also been ill with cell changes for large parts of my life. The portrait is part of a larger photo project where I, through photography, document life with illness by means of autobiographical methods.

29

Ebba Johansson (1994)

Sverige / Sweden

Rutinen / *The routine*

Olie på lærred / *Oil on canvas*

60 x 50 cm

Rutinen er en afspejling af ting, vi gør i vores hverdag. Et stille øjeblik, der fanger et glimt af os selv og de forberedelser, vi gør for at møde vores omgivelser.

Ebba Johansson voksede op i Nybro, hvor hun også har været aktiv kunstner siden 2016. Hendes arbejde er ofte baseret på hendes families historie og viser os de memorabilia, vi bærer med os i vores hverdag. Hun vil beskrive en slags tomhed, få beskueren til at genkende rummene og kunne forholde sig til objekterne i dem. Vise hvordan vores hjem bærer vores oplevelser i dem, og hvordan vi rejser i minder fra forskellige tider.

'The routine' is a reflection of things we do in our everyday life. A quiet moment that captures a glimpse of ourselves and the preparations we make to face our surroundings.

Ebba Johansson grew up in Nybro, where she has also been an active artist since 2016. Her work is often based on her family's history and she shows us the memorabilia we carry with us in our everyday lives. She describes a kind of emptiness and wants to make the viewer recognise the spaces and be able to relate to the objects in them. Show how our home carries our experiences in them and how we travel in memories from different times.

Mathilde Jylov (2001)Danmark / *Denmark*Ejerskab / *Determination*Akrylmaling / *Acrylic paint*

50 x 50 cm

Jeg er født i Aarhus og vokset op i Søvind. Lige siden jeg kunne holde en farveblyant, har jeg været kreativ. Det at være kreativ er en grundsten for min eksistens, og jeg kunne ikke lade være, selv hvis jeg ville. Jeg bruger kunsten til at bearbejde følelser, der kan være svære at sætte ord på, men det er også et frirum, hvor jeg kan fordybe mig i emner, jeg holder af, og udtrykke mig i forskellige medier, hvor det at male blot er et af mange.

Ejerskab er et selvportræt og er et kunstværk, jeg begyndte at arbejde på i et forsøg på at finde mig selv. Det at lave *Ejerskab* var en proces i at genvinde ejerskabet over min egen krop, både mentalt og fysisk. Portrættet var ikke tænkt som et værk, der skulle vises frem til andre, men i takt med at jeg blev stærkere og fik genskabt mit selvbillede, virkede det som det næste naturlige skridt at stå ved min oplevelse og historie ved at vise mit portræt til andre.

I was born in Aarhus and grew up in Søvind. I have been creative ever since I first held a crayon. Being creative is a cornerstone of my existence which I could not let go of even if I wanted to. I use art to process emotions that might otherwise be difficult to express. Generally, art allows me to enter a certain headspace where I can engage more deeply with matters that I care about. This materialises in different forms of media, of which painting is just one.

'Determination' is a self-portrait and an artwork which I began working on in an attempt to find myself. Creating 'Determination' was a process focused on reclaiming ownership of my own body and soul. Originally, I planned on keeping the piece entirely to myself. However, as I grew stronger and recreated my self-image, it seemed natural to assert and acknowledge my experiences by putting this portrait on display.

31

Lilli Kanck (1964)

Norge / Norway

Taus / Silent

Foto / Photo

56 x 85 cm

Mitt sinn er hele tiden aktivt åpent for betraktninger av tilværelsens fantastiske mangfoldighet. I Bodø, byen jeg bor i, dokumenterer jeg kontinuerlig mennesker og miljø, i form av foto og maleri.

Bakgrunnen min er allsidig. Jeg er utdannet grafisk formgiver. Jeg har dykket med hai. Jeg har vært tretti mil fra Nordpolen. Jeg har vært på 300 meters dyp i miniubåt. Jeg har deltatt med i alt to fotografier og to malerier ved den Nordnorske Kunstutstilling. I dag er det tilværelsen som fri kunstner og min rolle som inspirator for barn og unge ved Bodø kulturskole, som gir livet mitt stor mening. I over tyve år har jeg undervist elever i visuell kunst. Mange av dem sier ikke så mye. De er tause. Hva tenker de på. Hvordan har de det? Spesielt i tiden under pandemien. Hvordan skal alt bli fremover? Derav min inspirasjon til fotografiet som jeg har gitt tittelen *Taus*.

My mind is constantly receptive to the wonderful diversity of our existence. In Bodø, the town where I live, I am endlessly documenting the people and their milieu, using photography and painting.

My background is varied. I am a qualified graphic designer. I have dived with sharks. I have been within 300 km of the North Pole. I have been more than 300 metres deep in a mini submarine. I have contributed, in all, two paintings and two photographs to the annual North Norwegian Art Exhibition. Today, it is my life as a freelance artist and as provider of inspiration to children and young people at Bodø Culture School that brings great meaning to my life. I have taught pupils visual arts for more than twenty years. Many of them say little: they are silent. What are they thinking? How are things for them? Especially during the pandemic. What will the future bring? Hence my inspiration for the photograph. I have called the photo 'Silent'.

Mathilde Weihe Kiel (2000)

Danmark / Denmark

John, the dishwasher

Akryl på lærred / Acrylics on canvas

80 x 60 cm

Min kunstneriske inspiration opstår som oftest meget umiddelbart og med mig selv som centrum eller om ikke andet som subjekt i en fortælling. Jeg føler tit behov for, at naivitet og det uformelle spiller en rolle i min kunst, fordi det giver mig mere plads til at udtrykke mig selv, men samtidig kræver både mine værker og jeg at blive taget seriøst.

John er opvasker på mit arbejde, og vi har det sjovt sammen. Han kan godt lide at fortælle mig røverhistorier. Jeg fortalte ham engang, at jeg gik på kunsthøjskole, hvortil han så forklarede mig, hvordan han ville gøre mig kendt i Nigeria, hvis jeg malede et portræt af ham. Da jeg kom hjem fra en rejse, var John sporløst forsvundet, og ingen fra mit arbejde har hørt noget fra ham siden.

My artistic inspiration usually arises with great immediacy, with myself as the centre or at least subject in a course of action. I often need naivety and informality to play a role in my art, because it gives me more room to express myself, but still my works and I demand to be taken seriously.

John is a dishwasher at my job, and we have a great time together. He likes telling me stories. I once told him that I went to an art course to which he replied that I had to do a painting of him, and that he, to return the favour, would make me famous in Nigeria. When I got back from a holiday, John had disappeared without a trace. Nobody from work has heard from him since.

33

Olga Krüssenberg (1995)

Sverige / Sweden

Långsamt rör jag mig i din riktning / *Slowly I move in your direction*

Video, digitaliserad 16 mm och DV / *Video, digitised 16 mm and DV*

22:49 min

Olga Krüssenberg är baserad i Stockholm och studerar på Kungliga Konsthögskolan. I sitt konstnärskap använder hon kunskapen om rörliga bilder, dokumentära element och andra material, knutna till teman som minne, mänskliga relationer och geologiska och historiska processer. Hon arbetar främst dokumentärt eftersom hon vill skildra personliga berättelser som vågar krypa under huden och blottlägga saker som finns hos oss alla. Hon vill använda kameran för att hitta kunskap om människor eller platser som annars kanske förbises eller undervärderas. Varför hon just intresserar sig för det dokumentära beror på genrens utforskande natur. Det finns en spänning i att inte från början veta vilken riktning filmen kommer ta, vilket kräver en god intuition och tillit till processen. Det är när man sammanfogar bilden, berättelsen och ljudet som dokumentärfilmen växer fram, vilket nästan kan liknas vid att lägga ett pussel. Dessutom finns det oändligt många sätt att gestalta en berättelse på, hur man visualiserar minnen av människor eller platser.

Långsamt rör jag mig i din riktning är en film som närmar sig hennes farmors öde, berättad genom släktingarnas minnen.

Olga Krüssenberg is based in Stockholm and studies at the Royal Institute of Art. In her practice, she uses her knowledge of moving images and documentary elements, linked to themes such as memory, human relationships and geological and historical processes. She mainly works with documentary because she wants to portray personal stories that dare to delve beneath the surface and expose things that are in all of us. She wants to use the camera to find knowledge about people or places that might otherwise be overlooked or undervalued. She is particularly interested in documentaries due to the exploratory nature of the genre. There is a tension in not knowing from the beginning which direction the film will take, which requires a good intuition and trust in the process. It is when you join the image, the story and the sound that the film emerges, which can almost be compared to putting together a puzzle. There are an infinite number of ways to portray a story, to visualise memories of people or places.

'Slowly I Move in Your Direction' revolves around the artist's grandmother's fate, told through the memories of her relatives.

Nelli Lassen (1976)

Danmark / Denmark

Håb / Hope

Lærred, olie, broderi / Canvas, oil, embroidery

37 x 53 cm

Jeg er en russiskfødt og fortrinsvis russiskuddannet kunstner. De seneste 21 år har jeg boet i Danmark. Jeg påbegyndte min uddannelse som 15-årig på kunstsolen i Mstjora med speciale i kunstbroderi – her lærte jeg at være tålmodig og sætte pris på de små detaljer. Senere på universitetets institut for kunst kom jeg til at elske portrætmaleriet, som stadig er min yndlingsgenre. Jeg kan godt lide at eksperimentere med blandinger af forskellige teknikker. For tiden kombinerer jeg broderi med portrætmaling: Jeg maler hænder og ansigt og broderer resten. Det er en langsom, men meditativ arbejdsproces.

Jeg har deltaget i en række udstillinger og konkurrencer i Danmark og udlandet. Jeg har tidligere vundet anden- og tredjepladsen ved udstillingen 'Hillerød Kunstdage'. I 2019 deltog jeg i tv-programmet 'Danmarks bedste portrætmaler'.

Håb er et portræt af min søn. Jeg håber, at billedet vil berøre sine tilskuere – gerne på mange forskellige måder. For mig personligt er billedet forbundet med det seneste års begivenheder – et udtryk for min protest, afmagt og håb.

I was born and educated in Russia – since 2002 I have lived in Denmark. My education began when, at 15, I was admitted to the art school in Mstjora. There I studied embroidery and learned to work patiently and appreciate the fine details. Later, at the Institute of Art, I came to love the portrait – it is to this day my favourite genre. I like to experiment and mix different techniques. Recently, my portraits have involved a combination of embroidery and painting. I paint the hands and faces, the rest I embroider. It is a slow but meditative process.

My works have been exhibited at several venues in Denmark and abroad. I have taken part in competitions and won 2nd and 3rd place at 'Hillerød Kunstdage'. In 2019 I was a participant in the televised show 'Danmarks bedste portrætmaler'.

'Hope' is a portrait of my son. I hope the work will evoke an emotional response in my audience – what kind of emotion depends on the spectator. For me personally, the work is closely connected to the events of the past year – a sense of protest, powerlessness and hope.

35

Lone Laue (1967)

Danmark / Denmark

PÅ TRODS / *DESPITE*

Fotografi på lærred / *Photograph on canvas*

60 x 40 cm

For tre år siden mødte jeg Camilla-Kenya og blev øjeblikkeligt optaget af hendes skarpe holdninger, humor, mod og store livsappetit. Med tiden gik det op for mig, at intet, selv ikke det handicap, der definerer hende på et samfundsmæssigt plan, har været mere smertefuldt end den dysfunktionelle familie, hun voksede op i. Hun siger:

"Jeg ville langt hellere være 20 % mere handicappet, hvis jeg til gengæld var sluppet for at vokse op i en dysfunktionel familie."

Med et kappet bånd til sine forældre og sin søsters død kæmper Camilla-Kenya en anden kamp, en indre kamp, som er langt mere definerende for hende end alt det, vi ser med det blotte øje. Mange af os ser kørestolen og respiratoren før mennesket, men vi ser ikke alt det, der har formet dem på trods af deres handicap. *PÅ TRODS* handler om dem, vi ikke ser, men som eksisterer i verdenen med en kærlighed, styrke og sårbarhed på niveau med alle andre.

Lone Laue er uddannet inden for kommunikation og fotografi og er i dag selvstændig fotograf med fokus på portrætter.

Three years ago, I met Camilla-Kenya and was immediately drawn to her sharp opinions, humor, courage and great appetite for life. Over time, I realised that nothing, not even the disability that defines her on a societal level, has been more painful than the dysfunctional family she grew up in. She says:

'I would much rather be 20% more disabled, if it meant I could have escaped growing up in a dysfunctional family.'

With a severed bond to her parents and her sister's death, Camilla-Kenya fights another battle, an inner battle, which is far more defining for her than all that we see with the naked eye. Many of us see the wheelchair and respirator before the person, but do not see all that has shaped them despite their disability. 'DESPITE' is about those we do not see, but who exist in the world with a love, strength and vulnerability on par with everyone else.

Lone Laue has a degree in communication and photography and is a self-employed photographer with a focus on portraits.

36

Sirkka Linnea (1969)

Finland

Portrait of a one-year-old

Maalattu erityiselle öljyväri canvas paperille, joka on liitetty levyllä, vernissattu /
Oil painting on prepared canvas paper mounted on board, varnished

24 x 18 cm

Sirkka Linnea on realistinen taidemaalari Suomesta, kotikunta Helsinki. Hän on suorittanut atelier koulutusta vuoden ajan Angel Academy of Art -taidekoulussa Firenzessä, Italiassa 2012. Akateeminen koulutus, mukaanlukien useat kansainväliset muotokuva- ja maisemamaalauskurssit, on antanut vahvan perustan havainnolliseen työskentelyyn mallista ja maalaamiseen suoraan luonnossa. Omassa studiossa työskentelyn ohella hän käy lenkillä bengali kissan kanssa, joka on myös jatkuva inspiraation lähde eläin aiheisille maalauksille.

Eräänä arkisena päivänä ystävämmme pieni poika tuli viettämään kanssamme iltapäivää. Luonnostelin lapsesta öljyväri luonnoksia ja väri tutkielmia tarkkailemalla mallin valovarjo suhdetta ja persoonallista olemusta. Näin syntyi öljyvärimaalaus "Portrait of a one-year-old". Maalauskurssit Atelier Madridissa ja Ateljee Espoossa ovat luoneet vakaan perustan toteuttaa tämä inspiroiva muotokuva.

Sirkka Linnea is a realist painter from Finland, based in Helsinki. She has studied at the Angel Academy of Arts in Florence, Italy during 2012. Her academic art training, including several international portraits and 'plein air' painting workshops, has given her the ability to work observing direct from the model, and so most her paintings are painted from life. When not in her studio working on a painting, you can find her going for walks with a Bengal cat who is a constant inspiration.

One afternoon a young boy came to spend time with us at home, and I made few initial oil sketches and colour studies of him, studying the model's light-shadow relationship and his personal character. I subsequently decided to go forward to paint 'Portrait of a one-year-old'. The painting workshops at Atelier Madrid and Ateljee Espoo have provided solid base to accomplish this inspiring portrait.

Mette Lorentzen (1966)

Norge / Norway

Kirsten, mars 2021 / *Kirsten, March 2021*Olje på linlerret / *Oil on linen*

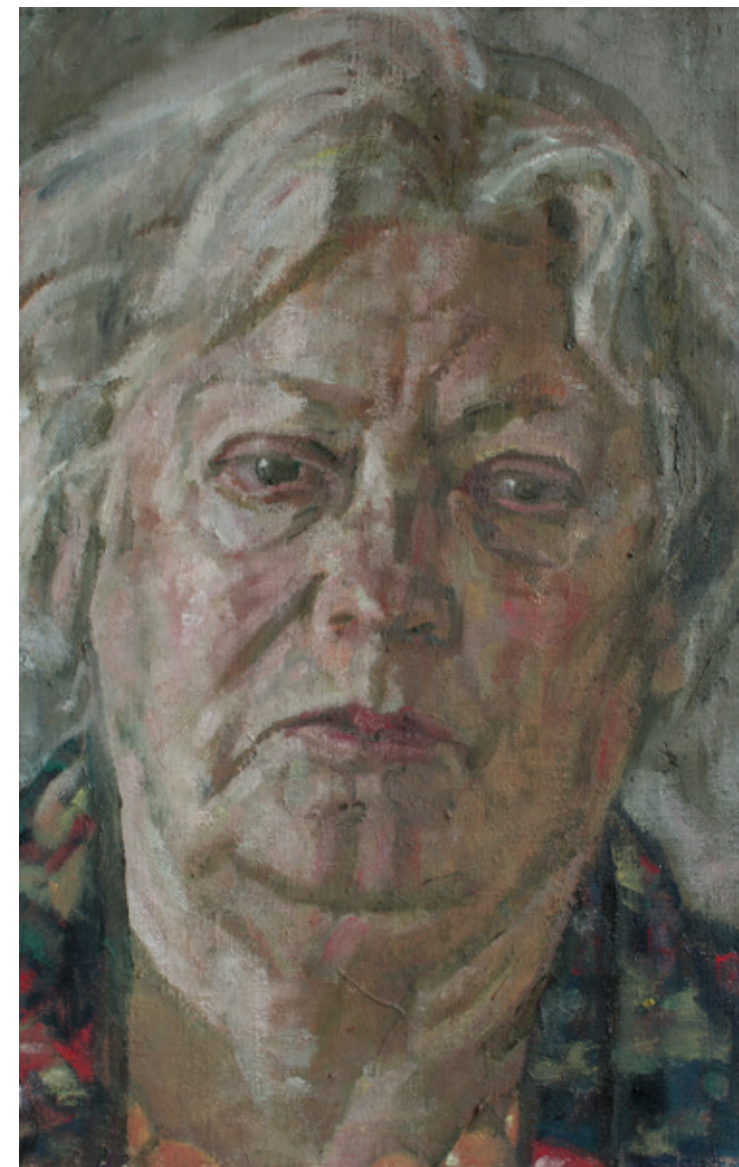
40 x 25 cm

Observasjon er utgangspunktet for mitt arbeid med maleri og portrett. Jeg maler med modellen foran meg i rommet, studerer spillet mellom lys og skygge i ansiktet, og observerer og vurderer fargene i forhold til temperatur og valør. Portrettets uttrykk er preget av den tiden det tar å male, hvor modellens sinnsstemning og ansiktsuttrykk gjennomgår små stadige forandringer. Jeg er mindre opptatt av den ytre fortellingen, og mest interessert i ansiktets eget drama med sine spor av levd liv. Kirsten, mars 2021 er en del av en større portrettserie i det samme formatet av mennesker som jeg har et forhold til.

Jeg er født i Bodø og vokste opp i Glomfjord i Nord-Norge. I 1990 begynte jeg på Kabelvåg Kunstskole i Lofoten, og fortsatte deretter på Statens Kunstakademi i Oslo. Min interesse for mer klassisk tradisjonell maleri- og tegneutdanning, førte meg videre til Repin Akademiet i St. Petersburg, hvor jeg studerte i 3 år. Jeg bor og arbeider i Oslo.

Observation is the starting point for my paintings. I paint with the model in front of me, study the interplay between light and shadow, and observe and consider the colours in relationship to temperature and value. The final expression is also characterised by the hours spent painting, where the mood and facial expression of the model is always subject to change. I am less interested in the external story but mainly the drama that lies within the face itself, with its traces of lived life. Kirsten, March 2021 is part of a larger serial of portraits I have been doing in this same format of people I am connected to.

I was born in Bodø and grew up in Glomfjord in the north of Norway. In 1990 I started at Kabelvåg Art School in the Lofoten Islands, and then continued at the Oslo National Academy of Fine Arts. My interest in more traditional drawing and painting training brought me to the Repin Academic Institute of Fine Arts in St. Peterburg, Russia, where I studied for three years. I am now living and working in Oslo.

Bjørli Lundin (1952)

Danmark / *Denmark*

Portræt af Monica / *Portrait of Monica*

Fotografi, print på papir / *Photography, print on paper*

80 x 60 cm

Portrættet er af fotograf Monica Hee Eun, 40 år og autodidakt kunstmaler. Adopteret fra Seoul, Sydkorea, da hun var 3 måneder gammel. Monicas malerier og tegninger kredser omkring menneskets mørke og primale instinkter. På sine lærreder fremmaner hun sensuelle og ofte uhyggeligt udseende figurer - tvetydigt dragende og frastødende på én og samme gang. Monica er desuden tatovør, dyrker karate og kickboxing. Portrættet af hende kom i stand et par dage efter, at jeg havde mødt hende på et galleri i København. Hendes tilsyneladende rå udseende, klædt helt i sort, tatoveringer på hænderne og asiatiske oprindelse, gjorde at jeg simpelthen måtte portrættere hende, hvilket hun heldigvis indvilgede i. Billedet er taget i hendes lejlighed udelukkende ved brug af dagslys.

Bjørli Lundin tog afgang fra Det Kongelige Akademi, Institut for Møbel og Rumkunst i 1984. Et udpluk af anerkendelser: Statens Kunstfonds 3-årige arbejdslegat og Statens Kunstfonds rejselegater. Repræsenteret på Designmuseum Danmark og Kunstmuseet Trapholt. Arbejder som portrætfotograf.

Portrait of Monica Hee Eun, 40 years old, self-taught painter. Adopted from Seoul, South Korea when she was 3 months old. Monica's paintings and drawings revolve around the dark and primal instincts of man. On her canvases, she conjures up sensual and often creepy-looking figures – ambiguously alluring and repulsive at the same time. Monica is also a tattooist and practices karate and kickboxing. The portrait of her came about a few days after I had met her at a gallery in Copenhagen. Her seemingly hard appearance, dressed all in black, tattoos on her hands and Asian origin, meant that I simply had to portray her, which she happily agreed to. The photo was taken in her flat using only daylight.

Bjørli Lundin graduated from the Royal Academy, Institute of Furniture and Spatial Design in 1984. Awards, grants and scholarships include: Danish Arts Foundation 3-year working grant. Danish Arts Foundation travel grants. The Ellen and Knud Dalhoff Larsen Foundation. Represented at Design Museum Denmark and Trapholt. Works as portrait photographer.

Anders Nyholm Madsen (1988)

Danmark / *Denmark*

Anne

Fotografi på mat fotopapir / *Photograph on matte photo paper*

45 x 30 cm

Jeg fotograferer mennesker, omgivelser og situationer, som giver mig stærk emotionel respons. Det er en fantastisk måde at opleve på. I jagten på helheder og brudstykker føler jeg mig draget af historier.

En af nutidens store opgør omhandler kønsroller og identiteter. Hvad er kvinde? Hvad er mand? Er kønskonceptet en social konstruktion eller ren biologi? Annes blanding af feminine og maskuline træk er, i min optik, en visuel midte af debatten og viser, hvor langt vi er nået, og jeg forsøger med dette portræt at få beskueren til at tage stilling. Anne er min ven. Hun dyrker kampsporten "Krav Maga" og er forfærdeligt bange for edderkopper. Hun bekymrer sig ikke en millimeter om, hvad kønsnormerne dikterer. Anne vil bare være Anne.

Jeg er uddannet grafiker, men jeg har netop afsluttet grundforløbet i fotografi på Medieskolerne i Viborg og er nu søgende efter en fotografisk elevplads. Jeg er født og opvokset i Herning og har altid haft en stærk tilknytning til kunst.

I photograph people, places and situations that give me a strong emotional response. It's a great way to experience the world. In my search for wholes and fragments, I feel drawn to stories.

One of today's major conflicts concerns gender roles and identities. What is woman? What is man? Is the concept of gender a social construct or pure biology? Anne's mixture of feminine and masculine features is, in my view, a visual middle ground of the debate and shows how far we have come, and with this portrait I try to get the viewer to take a stand. Anne is my friend. She practices the martial art 'Krav Maga' and is terribly afraid of spiders. She does not care one iota about what gender norms dictate. Anne just wants to be Anne.

I am a trained graphic designer but have just finished the basic course in photography at the Media College in Viborg and am now looking for an apprenticeship as a photographer. I was born and raised in Herning and have always felt a strong connection to art.

Tina Messing (1962)

Sverige / Sweden

Isabelle and holding hands

Digitalt fotografi / Digital photography

30 x 40 cm

Jag är från Stockholm, men bor på Gotland. Genom livet har mitt konstnärskap pendlat mellan skrivande och fotograferande, som författare och bildkonstnär. Ibland förenas mina uttrycksformer i böcker, föredrag och bildvisningar. Att arbeta parallellt med text och bild var också upprinnelsen till det fotografi jag bidrar med i *Portræt NU!* Jag arbetar för närvarande med ett bokprojekt som specifikt handlar om porträtt, framför allt med fokus på relationen mellan fotografen och den som blir fotograferad. Jag har alltid känt mig obekväm med att ta porträtt och märker att många andra, både fotografer och modeller, känner likadant. Varför är det på det viset, vad består motviljan i och finns det någon bot?

Jag utmanade mig själv genom att iscensätta en rad porträttsituationer med personer i min omgivning, som i detta fall familjen Nordlund. När jag efteråt gjorde en delförstoring trädde Isabelle fram med sitt gåtfulla ansiktsuttryck, sekunden innan hon lösgör sig ur gruppen. Jag tittar och tittar på henne och kan inte se mig mätt. Drömmer hon eller har hon precis fått syn på sin framtid?

I am from Stockholm but live on Gotland. Through my life, writing and photographing have gone hand in hand, resulting in various books, lectures and exhibitions. To work in parallel with text and pictures was also the origin of the photo that is my contribution to 'Portrait NOW!' For over a year I have been working on a book project that exclusively focuses on portraits, especially regarding the relation between the photographer and the sitter. I have always felt uncomfortable taking portraits and notice that many, photographers as well as sitters, feel the same. Why is that, how is the repulsion constituted and is there a cure?

To challenge myself I staged several photo sessions with people I know, as in this case the Nordlund family. When I afterwards partially enlarged one of the pictures, Isabelle stood out with her puzzling facial expression, made the second before she detaches herself from the group. I am looking and looking at her and can't stop. Is she dreaming or has she just got her future in sight?

Jacob Morell (1990)

Danmark / Denmark

Biernes vogter / *Keeper of the bees*

Fotografi, archival pigment på bomuldspapir / *Photography, archival pigment on cotton paper*

130 x 100 cm

Portrættet af Asger Søgaard Jørgensen, *Biernes vogter*, er resultatet af over et års arbejde og var kun muligt med ekspertbistand fra Danmarks Biavlerforening. Asger arbejder som biavlskonsulent og har over fire årtiers erfaring. Han er meget respekteret for sit bidrag som tidligere leder for Danmarks Biavlerforening og tidligere præsident for Apimondia – Den Internationale Føderation af Nationale Biavlerforeninger og Videnskabelige Organisationer. Asgers indsats har bidraget til at fremme forskning i biers sundhed og trivsel samt udvikling af bedste praksis for biavl og bevaring af bestøvere. Hans dedikation repræsenterer en afgørende indsats for at beskytte disse essentielle arter og sikre, at de fortsætter med at spille en vital rolle i delikate økosystemer. Asger er en inspiration for enhver, der er engageret i at beskytte miljøet og fremme bæredygtige praksisser, der gavner mennesker og natur.

Jacob Morell er fotograf med en uddannelse i billedkunst fra Det Fynske Kunstakademi (2015). Han henter inspiration fra en anskuelse af naturen som forbundet på måder, der gør poesi til en forudsætning for dens udforskning.

The portrait of Asger Søgaard Jørgensen, 'Keeper of the bees', is the result of over a year of effort and was possible only with expert assistance from the Danish Beekeepers' Association. Asger works as a beekeeping consultant and has over four decades of experience. He is highly respected for his contribution as former director of the Danish Beekeepers' Association, and past president of Apimondia: the International Federation of National Beekeepers' Associations and Scientific Organizations. Asger's efforts have helped advance research on the health and well-being of bees and develop best practices for beekeeping and pollinator conservation. His dedication represents a crucial effort to protect these essential species and ensure they continue to play a vital role in delicate ecosystems. Asger is an inspiration for anyone committed to protecting the environment and promoting sustainable practices that benefit people and nature.

Jacob Morell is a Danish photographer, with a degree in fine arts from The Funen Art Academy (2015). He draws inspiration from a view that sees nature as interconnected, in ways that make poetry a prerequisite for its exploration.

Anne Mortensen (1993)

Danmark / Denmark

Amon (et år imellem os) / *Amon (a year between us)*

Analogt fotografi, 100 % bomuldspapir (Hahnemühle Photo Rag Satin) / *Analogue photography, 100% cotton paper (Hahnemühle Photo Rag Satin)*

21 x 29,7 cm

Jeg holder af at portrættere folk over tid. Bemærke, hvordan livet former dem og vores samspil. Fotograferingen er et møde, der kræver vores nærvær, og det skaber forbindelser, jeg virkelig værdsætter. Det føles magisk at kunne fastholde og synliggøre det, der sker i overgangen imellem nu og nu.

Langt væk fra byens tempo og støj bor Amon med sin familie i en nationalpark i Slovenien. Omgivet af bjerge og gamle træer. Jeg er fascineret af livet her og af Amons måde at være i verden på med en barndom så anderledes fra den, jeg kender. Tiden bevæger sig langsommere her. Men den kan stadig ses.

Jeg har fotograferet Amon i sommeren 2021 og igen i sommeren 2022 på bakken ved hans barndomshjem, set fra to forskellige vinkler. Et år imellem os – både vores to møder, men også den Amon som var, og den som han blev til.

I like to portray people over time. To notice how life shapes them and our interaction. The photo shoot is a meeting that requires genuine presence, and it creates connections that I really value. It feels magical to be able to maintain and visualise what happens in the transition between now and now.

Far away from the hectic pace and noise of the city, Amon lives with his family in a national park in Slovenia. Surrounded by mountains and old trees. I am fascinated by life here and by Amon's way of being in the world, with a childhood so different from the one I know. Time moves more slowly here. But it can still be seen.

I have photographed him in the summer of 2021 and again in the summer of 2022 at the hill by his childhood home, seen from two different angles. A year between us – between our two meetings, but also the Amon that was and the one he became.

Isaac Nissen (1995)Danmark / *Denmark*

Hooked

Fotoprint på Dibond / *Photoprint on Dibond*

87 x 58 cm

I *Hooked* mødes det klassiske med det absurde. Den unge mand befinder sig mellem den snehvide præstekrave og den nærmest pornografiske bøf på den syleskarpe krog, og hans udtryk er uudgrundeligt; er han klar over, at den hænger der? *Hooked* drager inspiration fra den flamske barok og Peter Greenaway, og billedet er et selvportræt.

Fotograf og performancekunstner Isaac Nissen er født i Aarhus og opvokset i Storkøbenhavn. Han startede med at fotografere som teenager, da han ønskede at dokumentere sine outfits til sociale medier, men efterhånden tog den kunstneriske interesse over. Han har været mentee hos Peter Land og Jørgen Michaelsen, og i dag er han kandidatstuderende på Det Kongelige Danske Kunstakademi. Isaac har bl.a. udstillet til Chart Art Fair på Kunsthall Charlottenborg og til Charlottenborg Forårsudstilling. I 2019 skabte han en offentlig udsmykning af Vangede Station i samarbejde med DSB.

In 'Hooked', the classical meets the absurd. The young man is caught between the pristine clerical collar and the borderline pornographic steak on the razor-sharp hook, and his expression is inscrutable; is he aware of it? 'Hooked' draws inspiration from Flemish Baroque and Peter Greenaway, and the work is a self-portrait.

Photographer and performance artist Isaac Nissen was born in Aarhus and raised in the Greater Copenhagen Area. He started photographing as a teenager, wanting to document his outfits for social media, but eventually the artistic interest took over. He's a former mentee of Peter Land and Jørgen Michaelsen, and is presently a master's student at The Royal Danish Academy of Art. Isaac has participated in the Chart Art Fair at Kunsthall Charlottenborg and The Charlottenborg Spring Exhibition. In 2019 he created a permanent public decoration of Vangede Station in collaboration with DSB.

Mads Nordvig (1994)

Danmark / Denmark

Arnaq

Fotografi / Photograph

59,4 x 42 cm

Jeg købte mit første kamera i 2008 som 14-årig, og siden da har jeg været betaget af at fange det perfekte øjeblik. I 2018 startede jeg på fotografuddannelsen, færdiggjorde den og har siden arbejdet som reklamefotograf. Jeg er vildt eventyrlysten, og jeg rejser så meget, jeg overhovedet kan komme til. Derudover er jeg vild med at besøge steder, som de færreste har været og at møde spændende mennesker, der gør tingene på deres egen måde. Det var nok også det, der fik mig til at medbringe dette portræt.

Billedet her er fra en serie billeder med Grønland som omdrejningspunkt. Grønland har altid været et sted, jeg gerne ville besøge på grund af den barske natur og den spændende kultur. Jeg faldt hurtigt for det, og jo længere jeg var der, jo mere blev jeg grebet af landet. Billedet er et af mine egne favoritter. Jeg vil lade seeren selv tænke sig til en historie, så jeg vil ikke sætte for mange beskrivende ord på billedet. Jeg vil dog lige påpege en fin lille detalje. Læg mærke til hendes neglelak, der matcher nationaldragten.

I bought my first camera in 2008 when I was 14 years old, and since then I have been captivated by capturing the perfect moment. In 2018, I started my training as a photographer, finished it and have since worked as an advertising photographer. I am very adventurous and travel as much as possible. Additionally, I love visiting places that few have been to and meeting interesting people who do things in their own way. That was probably also what inspired me to bring this portrait.

This photo is from a series of photos with Greenland as the central theme. Greenland has always been a place I wanted to visit because of its rugged nature and fascinating culture. I quickly fell for it, and the longer I was there, the more I was captivated by the country. The photo I've shown here is one of my personal favorites. I'll let the viewer imagine their own story, so I won't put too many descriptive words on the photo. However, I'll point out a nice little detail: notice her nail polish that matches the national costume.

Emiliemarie Oemann (1972)

Danmark / Denmark

En hilsen til Frida Kahlo // En hyldest til køn & klæ'r / *A salute to Frida Kahlo //*

A tribute to gender & garms

Fotografi på papir / *Photograph on paper*

70 x 100 cm

Jeg er født og opvokset i det midt-/østjyske, rejste i mine start-20'ere til København for at gå skuespillervejen. I mine slut-40'ere følte jeg dog, at tiden var inde til et karriereskift. Skiftet hed fotografi. Og i den forbindelse returnerede jeg til Jylland, hvor jeg i skrivende stund befinder mig. Jeg har altid været kreativt skabende: med ord, dans, musik, tøj, tegning, maling, ler, teater, billeder ... Jeg har især altid været tiltrukket og fascineret af øjne og af ansigter. Og af dét der gemmer sig bag facaden. Det var dét indeni, der fascinerede mig ved skuespillet – og det er dét indeni, der fascinerer mig ved portrætfotografering. Hvem og hvad gemmer sig bag øjnene og ansigtets folder? Jeg elsker skævhed. Og farver. Og dramatikken i sort-hvid.

Mit portræt *En hilsen til Frida Kahlo // En hyldest til køn & klæ'r* er, som titlerne siger, en hilsen til Frida Kahlo, en fascinerende kvinde og kunstner, som jeg forbinde med farverigdom og skævhed. Og en hyldest til køn og klæ'r – friheden til at gå klædt som man vil.

I was born and raised in central/east Jutland and settled in Copenhagen in my early 20s to pursue an acting career. In my late 40s, however, I felt the urge for a career change. The shift was called 'photography'. In that connection I returned to Jutland, where I am at the time of writing. I have always been creative: with words, dance, music, clothes, drawing, paint, clay, acting, pictures ... I have always been attracted and fascinated by eyes and faces. What fascinated me about acting is what fascinates me about portrait photography – the inner life. Who and what hides behind the eyes and the folds of the face? I love the quirky. And colours. And the drama of black and white.

My portrait 'A salute to Frida Kahlo // A tribute to gender & garms' is, as the titles say: a salute to Frida Kahlo, a fascinating woman and artist whom I associate with 'colour and quirky'. And a tribute to gender and garms – the freedom to dress as you please.

Mette Ovgaard (1974)Danmark / *Denmark*

Transition

3 fotos, Archival pigment print, Hahnemühle Baryta / *3 photos, Archival pigment print, Hahnemühle Baryta*

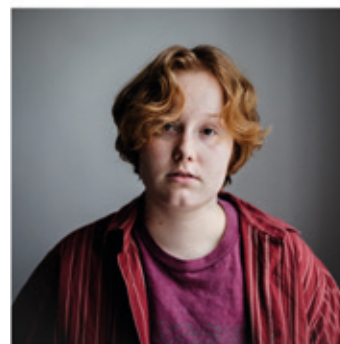
40 x 40 cm

Transition er en portrætserie af unge, som enten har ændret deres kønsudtryk, så det bedre passer med det køn, de føler sig som, eller som ikke ønsker at definere sig som et bestemt køn. Ofte forstår vi køn som noget, vi er født med – enten pige eller dreng, mand eller kvinde. Men denne opfattelse er under forandring, og særligt blandt mange unge er der en forståelse af køn som noget flydende, der ikke skal sættes i en bestemt bås, som begrænser den enkeltes identitet. De tre portrætter er en del af en større portrætserie, hvor jeg fotograferer unge mennesker, der ikke føler sig tilpas inden for de traditionelle køns kategorier, og som ønsker at definere sig ud fra deres egen kønsoplevelse. Jeg arbejder til dagligt som fotograf, hvor jeg særligt beskæftiger mig med portrætfotografiet.

Jeg har en uddannelse som portrætfotograf og har gået på Fatamorgana Danmarks Fotografiske Billedskole i visuel historiefortælling, hvilket har formet min tilgang til fotografiet. Mine længerevarende projekter kredser ofte om identitet og at skille sig ud fra normen.

'Transition' is a portrait series of young people who have changed their outward gender expression to better reflect the gender they feel like, or who define themselves as nonbinary. We often understand gender as the sex we are born with – either girl or boy, man or woman. But this perception is changing and an understanding of gender as fluid and not something predefined that limits the individual's identity is developing, especially among many young people. The three portraits are part of a bigger portrait series where I photograph young people who do not feel comfortable within the traditional gender categories and want to define themselves based on their own gender perception. I work as a photographer, focusing mainly on portraits.

I am a trained portrait photographer and have attended Fatamorgana Danmarks Fotografiske Billedskole, specialising in visual storytelling, which has shaped my approach to photography. My long-term projects often revolve around identity and standing out from the norm.

Per Kai Larsson Pardorf (1964)

Danmark / Denmark

Jeg husker / I remember

Olie på hør / Oil on flax

100 x 149,5 cm

Posthumt portræt af Jep Petersen (1921-2005), grundlæggeren af CO-RO A/S.

Krisetid, hvor en god idé fødes: "En sommeraften i 1942 fik 11-årige Jep Petersen en rigtig god idé. Efter familiens fallit med en købmandsbutik flytter familien med mor, far og deres otte børn til en lejlighed på Jyllingevej i Vanløse. De har ingen penge, men børnene har nogle entreprenante evner. Det er krigstider, og der er mangel på meget. Sønnen Jep kører ud på Amager og henter rabarber. Bondekonen, som sælger dem, falbyder også et parti græskar. Rabarberne bliver hjembragt sammen med græskar, skåret i små stykker og lagt i sukker, som Far havde brugt de sidste rationeringsmærker til at skaffe. Rabarberne ku', med lidt god fantasi, gøre sig som rosiner, og græskarrene som corinder. Hele sommeren sidder familien og skærer rabarber og græskar, for blandt andet bagerne kan bruge dem i brød. En aften spurgte Mor, hvad forretningen skulle hedde? Jep foreslog COrinder og ROsiner, der i dag kendes som firmaet CO-RO A/S".

Teksten er et uddrag fra bogen: *Jeps bog om CO-RO 1942-2005*.

Posthumous portrait of Jep Petersen (1921-2005), the founder of CO-RO A/S.

Crisis time, when a good idea is born: 'One summer evening in 1942, 11-year-old Jep Petersen has a really good idea. After the family's grocery store went bankrupt, the family – mother, father and their eight children – move to a flat on Jyllingevej in Vanløse. They have no money, but do have children with some entrepreneurial skills. It is wartime and there is a lack of much. The son, Jep, drives out to Amager and picks up rhubarb. The farmer's wife who sells them also drops a batch of pumpkins. The rhubarb is brought home and, together with the pumpkin, cut into small pieces and put in sugar, which Father had used the last ration stamps to procure'. The rhubarb can, with some goodwill, serve as a substitute for raisins, and the pumpkin can replace currants. All summer long, the family cuts rhubarb and pumpkin, supplying them to bakers who can use them in bread. One evening Mom asked what the business should be called. Jep suggested 'COrender' and 'ROsiner', and the company is now known as CO-RO A/S'.

The above text is an excerpt from the book: 'Jep's book on CO-RO 1942-2005'.

48

Katrine Schjødt Pedersen (2006)

Danmark / *Denmark*

Mor / *Mom*

Blyant, gel pen på papir / *Pencil, gel pen on paper*

24 x 18 cm

Jeg iagttager.

Jeg betragter menneskers forskelligheder, deres uperfektheder og variationer.

Jeg sætter fokus på små ting, der gør mennesker levende.

Jeg inkluderer de små rynker og porer, der gør dem til dem, de ér, mens andre glatter ud.

Jeg er selvlært tegner.

Mor er et portræt af min mor.

Jeg tog et foto af hende en dag, hendes rynker krøllede på en sjov måde.

Jeg blev fanget af motivets liv, linjer og komposition, som bringer nye sider frem hos hende.

Det er en intim tegning, hvor man får et glimt af en fortælling og af mennesket bag.

Mit portræt har en tone af melankoli og sårbarhed.

Det viser det stille liv, som om personen sidder i et tidløst rum.

I observe.

I pay attention to people's differences, their imperfections and variations.

I focus on small things that make people come alive.

I include the little wrinkles and pores that make them who they are while others smooth them out.

I am a self-taught artist.

'Mom' is a portrait of my mom.

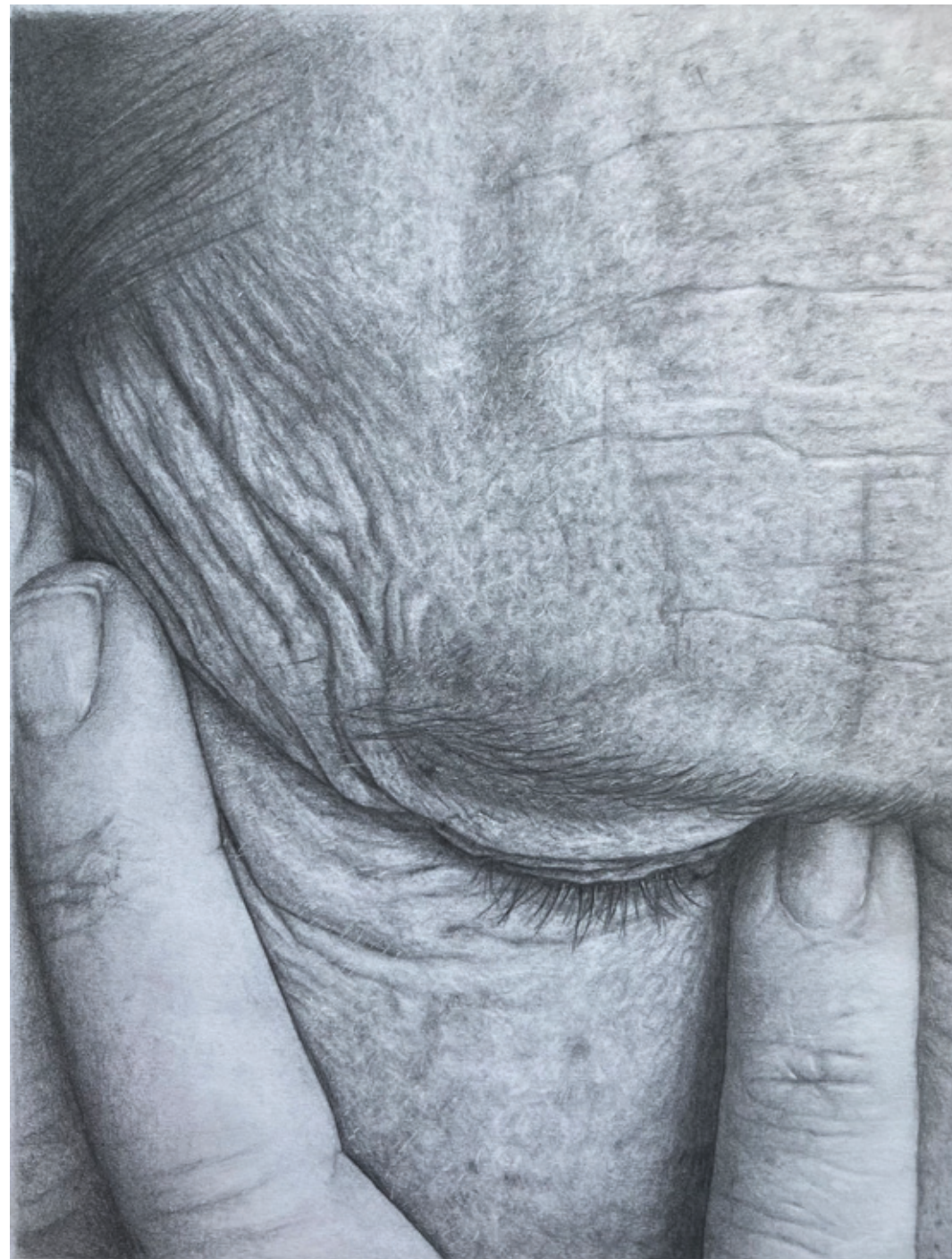
I took a photo of her on a day when her wrinkles curled in a funny way.

I was captured by the subject's life, lines and composition which bring out new sides of her.

It is an intimate drawing where you get a glimpse of a story and of the person behind it.

My portrait has a tone of melancholy and vulnerability.

It shows a quiet life, as if the person were sitting in a timeless room.

49

Juta Policja (1965)

Åland / *The Åland Islands*

Seriös Konstnär / Serious artist

Olja, duk / *Oil, canvas*

60 x 40 cm

Harmonin av färger och former, ljus och nyanserad tonalitet är avgörande för mig som konstnär. Jag älskar att måla enkla vardagsföremål och belysa skönheten i det vardagliga. Sedan jag flyttade till Åland har jag inspirerats djupt av den fantastiska naturen som omger mig, och det har haft en betydande inverkan på mitt arbete.

I mitt självporträtt ville jag förmedla ett budskap till världen: var inte rädd för att vara dig själv. Du är unik och behöver inte försöka behaga andra. Som konstnär känner jag att det är viktigt att vara äkta och uttrycka sig uppriktigt genom sitt arbete. Under hela min karriär har jag strävat efter att skapa konst som väcker känslor och talar till människors upplevelser. Mitt mål är att inspirera andra att se skönheten i världen omkring dem och att omfamna deras unikheter. Sammanfattningsvis drivs min kreativa process av uppskattning av enkelhet och önskan att fånga världens essens omkring mig.

Född 1965 i Riga, Lettland, är jag Juta Policja, en konstnär som har bott och målat på Åland sedan 2015. Jag avslutade mina studier vid Lettlands konstakademi på avdelningen för stafflimåleri år 1990.

The harmony of colours and shapes, light and nuanced tonality are crucial to me as an artist. I love to paint simple, everyday objects, highlighting the beauty in the mundane. Since moving to the Åland Islands, I have been deeply inspired by the breath-taking nature that surrounds me, and it has significantly impacted my work. In my self-portrait, I wanted to deliver a message to the world: don't be afraid to be yourself. You are unique, and there is no need to try to please others. As an artist, I feel that it is essential to be authentic and to express oneself genuinely through one's work.

Throughout my career, I have strived to create art that evokes emotions and speaks to the human experience. My goal is to inspire others to see the beauty in the world around them and to embrace their uniqueness. My creative process is driven by an appreciation of simplicity and a desire to capture the essence of the world around me.

Born in 1965 in Riga, Latvia, I am Juta Policja, an artist who has been living and painting in the Åland Islands since 2015. I completed my studies at the Latvian Academy of Art in the easel painting department in 1990.

Levina Rédolfi (1997)

Sverige / Sweden

David Ritschard på Gotland / *David Ritschard on Gotland*Olja på duk / *Oil on canvas*

60 x 50 cm

Jag upptäckte David Ritschard sommaren 2019, innan hans kommersiella genombrott. David sjunger country på svenska med ett originellt sound. Jag såg honom en gång på Systembolaget vid Folkungagatan, där han jobbade vid rödvinsavdelningen. Han har en magnetisk personlighet med ett säreget utseende som inspirerar till att avporträttera. Vi introducerades våren 2021 och stämde träff den sommaren på min familjegård på östra Gotland för att skapa råmaterialet. Gränslandes över en Gillet-Herstal från '29, endast iförd favoritkällingarna (de han bar den dagen för tio år sedan, då han mötte sin blivande fru), och cowboyboots. En outfit han själv valt. Resultatet av denna seans blev en udda och färgstark målning som för mig känns ikonisk.

För att se fler av mina verk, kolla in min Instagram @levinaredolfi.

I discovered David Ritschard in the summer of 2019, before his commercial breakthrough. David is a Swedish country singer with an original sound. I saw him once at a state-owned monopoly liquor store where he was working as a salesclerk in the red wine department. He has a captivating personality and a peculiar appearance which is very inviting to portray. We were introduced in the spring of 2021 and decided to have a rendezvous at my family's farm on the island of Gotland to shoot some photos as raw material. Mounted on a Gillet-Herstal '29, wearing nothing but his favorite underwear (the same ones he'd worn ten years ago, the day he met his future wife), and cowboy boots. This was the outfit of his own choice. As a result of this encounter, I made this odd and colourful painting that to me feels iconic.

For more of my work, check out my Instagram @levinaredolfi.

Taru Samola (1984)

Finland

Omakuva / *Self-portrait*Akryylimaali, vanhojen kirjojen sivut / *Acrylic paint, pages of old books*

120 x 90 cm

Olen valokuvataiteilija, joka asuu Fiskarsissa, pienessä käsityöläiskylässä Etelä-Suomessa. Kuvausprosessini ovat aina analogisia ja usein performatiivisia. Vedostuksessa käytän vaihtoehtoisia ja grafiikan menetelmiä, joiden avulla liitän valokuvaa erilaisiin fyysisiin, tilallisiin ja narratiivisiin materiaaleihin. Tykkään työskennellä käsilläni ja olla kosketuksissa työstämäni materiaan ja aiheeseen.

Teoksissani käsittelem ihmisyyteen liittyviä teemoja kuten häpeää, toiseutta, valtaa ja kohtaamista. Marraskuussa 2020 minulla oli näyttely Helsingissä ja yövyin gallerialla. Kerran palasin juhlista aamuyöllä; pesin meikit, pukeuduin pyjamaan ja ennen kuin kävin unille gallerian takaosaan, kuvasin itseni Rippituoli-installaationi sisällä. Olin hieman humalassa ja hyvin väsynyt. Ehkä siksi olen niin paljas Omakuvassa. Se tekee siitä kauniin. Serigrafia ja kirjojen sivut jättävät kuvaan oman jälkensä ja historiansa.

I'm an art photographer who lives in Fiskars, a small artisan-village in southern Finland. My photo shooting processes are always analogue and often performative. I use alternative and printmaking methods to combine photographs with various physical, situational and narrative materials. I prefer to work by hand and be in touch with the material and topic I'm working on.

In my artworks I handle universal human themes like shame, otherhood, power and encounters. In November 2020 I had an exhibition in Helsinki, and I stayed overnight in the gallery. Once I came back in the small hours; washed off my makeup, wore my pyjamas and, before going to bed in the back of the gallery, I took a self-portrait inside my Confessional Chair installation. I was a bit drunk and very tired. Maybe that's why I'm so bare in the 'Self-portrait'. That makes it beautiful. Silk screen and pages of old books leave their own marks and history on the picture.

Elina Sarlin (1977)

Finland

The Time

Olja på duk / Oil on canvas

120 x 135 cm

Mina verk är stora oljemålningar som leker med förhållandet mellan det triviala och det betydelsefulla i en vardagsverklighet full av detaljer. I målningarnas centrum finns vilka som helst vardagliga händelser eller föremål som vi lätt förbiser. Det väsentliga är tematiken kring att vara människa; närvaro, tidens gång och frågor om medvetandets och verklighetens karaktär.

Min svärmor har varit modell för verket *The Time*. Målningens bakomliggande tanke tar avstamp i dess svarta botten som med sina antydningar till färgprickar ingalunda är tomhet, utan fylld; ett makrokosmos som kryllar av hemligt liv och som för ett ögonblick kristalliseras i människan för att sedan fortsätta sin färd. Gränsen mellan det synliga och det osynliga är flytande – det mörka skapar ett odefinierbart rum, en aning om vad i vårt varande är obegripligt.

Jag bor och arbetar på Porkkala udd i Finland.

I work on large oil paintings that play with the relationship between triviality and relevancy in a detail-rich reality based on our everyday lives. Any daily event or an item we easily brush aside can be placed at the core of my paintings. The essential element of my paintings is the theme of being human: being present, the passing of time, and questions on the nature of consciousness and reality.

My mother-in-law modelled for the piece titled 'The Time'. The idea for the painting starts with a black base, but as presented with its connotative colourful dots, the result is not one of emptiness, but of fullness. A macro cosmos filled with secret life materialising within a person for a moment, only to continue its travels again. The line between visibility and invisibility is fickle – darkness creates an undefined space, an inkling that something related to our existence is incomprehensible.

I live and work in Porkkalanniemi, Finland.

53

Tom Jan Skoog (1994)

Sverige / Sweden

Porträtt av Sanna / *Portrait of Sanna*

Olja på canvas / *Oil on canvas*

180 x 80 cm

Jag är född och uppvuxen i Torsby, en liten ort i norra Värmland (mellersta Sverige), och hade inga planer på att bli konstnär som liten - det var först efter ett par år på folkhögskolan Kyrkerud som jag beslöt mig för att fokusera på måleri. Efter det utbildade jag mig på Florence Academy of Art Sverige och har sedan dess arbetat med realistiska motiv med symbolistiska inslag. Det är viktigt för mig att mina tavlor införlivar en berättelse, även om berättelsen ofta är något vag och personlig.

Porträtt av Sanna är ett helkroppssporträtt i skala 1:1. Tavlan målades mot slutet av min utbildning, och kompositionen byggdes med hoppet att förmedla en upplevelse av avslut och reflektion - med alla de känslor som följer.

I was born and raised in Torsby, a small town in Sweden, and had no artistic plans as a child - it wasn't until I had spent a few years at a residential college for art called Kyrkerud that I decided to focus on painting. After that I went to, and graduated from, the Florence Academy of Art Sweden and have since worked on realistic motifs with hints of symbolism. It is important for me that my paintings tell a story, even if that story often ends up ambiguous and personal.

'Portrait of Sanna' is a full-length, life-sized portrait. The painting was made toward the end of my education, and the composition was set up to convey a sense of closure and reflection - and all the feelings that may follow.

Kari Soinio (1962)

Finland

*Uppoutuminen / Immersion (post human portrait of Leena-Maija Rossi)**Pigmenttituloste, silisec-pohjustus / Archival pigment print on paper, mounted on plexiglass*

50 x 75 cm

Olen Helsingissä syntynyt valokuvataiteilija. Opiskelin Lahden muotoiluinstituutissa ja Taideteollisessa korkeakoulussa Helsingissä. Asun ja työskentelen taas kotikaupungissani, asuttuani välillä pitkään New Yorkissa. Suurkaupungissa asuessani tein paljon maisemaa käsitteleviä projekteja. Tunnetuimmat työni liittyvät maiseman ja paikan merkityksien ja esittämisen lisäksi alastomuuteen, mieskuvaan ja maskuliinisuuteen omakuvan avulla. Olen perehtynyt havaintoon ja näkemiseen epäterävyyden avulla. Minua kiinnostaa kolmiulotteisuus ja tilallisuus, jota toteutin mm. 2018 tekemälläni versiolla Auguste Rodinin Calais'n porvareista.

Olen usein haastanut valokuvan muotoa esimerkiksi kaarevilla, soikeilla ja pyöreillä ratkaisuilla. Esitän teoksiani yhtä lailla installaatioina kuin perinteiseen tapaan kehyksissä seinällä. *Uppoutuminen* liittyy journalistiseen taustaani ja työhöni aikakauslehdessä, jossa tein paljon henkilökuvauksia. Olen käyttänyt hyväkseni sitä kokemusta tässä maisemaan ja luontoon liittyvässä henkilökuvassa. Ristiriitainen suhteemme luontoon on tämän teoksen taustalla, se miten olemme samalla osa luontoa ja sen hyväksikäyttäjiä. Siinä on myös kysymys nautinnosta, veden ja kellumisen ihanuudesta.

I am a Helsinki-born fine art photographer. I studied photography first at Lahti Polytechnic and then at the University of Industrial Arts (now Aalto University) in Helsinki. In the past I lived in New York. In the big city I worked a lot on projects involving landscape. My best-known work is about representations of landscape and the meanings of place. Also, much of my art has focused on subverting traditional constructs of masculinity. Using myself as a model, I have sought to question received notions of manhood, the male body and the very act of viewing and seeing itself.

I have studied and viewed perception and seeing through out-of-focus images. I am interested in three-dimensionality and space, which is seen in my 2018 photographic version of Auguste Rodin's sculpture 'The Burghers of Calais'. 'Immersion' derives from my interest in our relationship with nature. The naked body can be, at times, seen as part of nature and at the same time we exploit nature constantly. Also, this work celebrates the feel of water, the enjoyment of floating in a sunny lake.

Anne Kathrine Stangeland (1956)

Norge / Norway

Gutt på gullgrunn / Boy against a gold leaf background

Oljemaling og bladgull på eikeplate / Oil painting and gold leaf on oak panel

27 x 21,5 cm

Dette lille portrettet er basert på skisser og forarbeid til et portrettoppdrag. I mitt arbeid med portrett er likheten mer et middel enn et mål. Maleriet skal gi den portretterte og betrakteren en følelse av at det ligner, men uten at det blir en kopi av den portretterte. Maleriet kommer alltid først. Det skal kunne stå alene og på maleriets premisser heve seg over motivet. Jeg tror ikke portrettet har en særegen evne til å avdekke modellens dype sinn eller sanne personlighet. Jeg tror imidlertid at overflaten kan speile dybden. Til en viss grad. Ikke mer og ikke alltid.

Jeg er født i Oslo og utdannet ved Statens håndverks- og kunstindustriskole og Statens kunstakademi (nå KhiO).

This small portrait is based on sketches and preparatory works for a commission. In my work attaining resemblance in a portrait is more a measure than a goal. The painting should give the viewer or the model a feeling of resemblance, yet not a copy of the portrayed. The painting itself will always be top priority and should be able to stand by itself on its own accord, superior to the motive. In my mind a portrait does not possess an inherent ability to expose the profound mind and character of the portrayed model. I do however believe that the surface can reflect the profound. To a certain degree. Not more and not always.

I was born in Oslo and studied at Statens håndverks- og kunstindustriskole og Statens kunstakademi in Oslo (now KhiO).

56

Nanna Wessel Sundt (1976)

Norge / Norway

Hege

Fotografi / Photo

70 x 50 cm

I fotografiet *Hege* skildrer jeg hverdagsmelankoli og livets små dramaer. Ubehaget, særheten og humoren er fanget og formgitt med sterke farger og komposisjon. Bildet kan ansees som en satire, men drøfter samtidig tunge temaer som kroppsidealer, mentalitet, ensomhet og overveldende overflod. I et skjæringspunkt mellom dokumentar og kunstfoto drøfter jeg hva som skjuler seg bak fasaden og viser Hege på sitt mest sårbare.

Hege berører kompleksiteten av konsumsamfunnet, og hvordan det påvirker oss i hverdagen. Det utfordrer vårt forhold til eiendeler og hvordan de, bak kulissene, til tider fullstendig fortetter vår tilværelse.

Jeg ble født i Sveits, av Norske foreldre, og vokste opp i Bærum utenfor Oslo. Jeg har en BA with Honours i fotografi fra Kent Institute of Art and Design (UK), samt en rekke utstillinger bak meg fra blant annet Norge, England og Moskva. Som fotograf er jeg opptatt av å fange folks autenticitet. Jeg ønsker å vise menneskets ytterpunkter, fra dets fundamentale styrke til dets mest sårbare øyeblikk.

In the photograph 'Hege', I depict the melancholy of daily life and its minor dramas. The discomfort, peculiarity and humour are captured and shaped with strong colours and composition. The photograph may be considered satirical, but at the same time it touches on important topics such as body ideals, mentality, loneliness, and overwhelming abundance. At an intersection between documentary and artistic photography, I examine what hides behind the façade and I show Hege at her most vulnerable.

'Hege' touches on the complexity of societal consumption and how it affects us in everyday life. It challenges our relationship with personal possessions and shows how they at times, and behind the scenes, may condense our existence completely.

I was born in Switzerland to Norwegian parents and grew up in Bærum outside of Oslo. I have a BA with Honours in Photography from Kent Institute of Art and Design (UK), and several exhibitions behind me in Norway, the UK and Moscow. As a photographer, I am concerned with capturing people's authenticity. I want to capture the essence of the person, from their inherent strengths to their most vulnerable characteristics – in one singular moment.

Dicte Hostrup Sønnichsen (2002)

Danmark / Denmark

Søstre / Sisters

4 x 5 fotografi, digital print på baryta, passepartout, egetræsramme / 4 x 5 photography, digital print on Baryta, passepartout

70 x 50 cm

Jeg er en dansk fotograf, der er født og opvokset i Kolding og nu har base i København. I mit arbejde med fotografi er jeg meget optaget af mødet med mennesket og dermed portrætprocessen, hvor jeg fotograferer på et storformatkamera, hvor processen går langsommere. Her opstår et samarbejde mellem fotografen og den portrætterede, og resultatet giver en fornemmelse af ro og tidløshed.

Portrættet er en del af en større serie med titlen *SØSTRE* og har rod i min egen længsel efter at have en søster.

Søstre er hinandens spejl, ofte allierede, men også nogle gange modsætninger. Nogle ligner hinanden som to dråber vand, men kan af sind være som nat og dag. At være søstre er formentlig den længstvarende relation, vi får i livet, og det er oftest søskende, der kan hjælpe os med at forstå, hvem vi er, og hvorfor vi er, som vi er. Det er samtidig en relation, der ændrer sig gennem hele livet. Deres ansigter er fremmede for beskueren, men i dem kan man måske genkende dele af sine egne familiefølelser.

I am a Danish photographer, born and raised in Kolding and now based in Copenhagen. In my work with photography, I am very interested in the meeting with the person and thus the portrait process, where I shoot on a large format camera, where the process is slower. This creates a collaboration between the photographer and the person being portrayed, and the result gives a sense of calm and timelessness.

The portrait is part of a larger series entitled 'SISTERS' and is rooted in my own longing to have a sister.

Sisters are each other's mirror, often allies, but also sometimes opposites. Some are like two drops of water but can be like night and day in mind. Being sisters is probably the longest lasting relationship we have in life, and they are often the ones who can help us understand who we are and why we are the way we are. It is also a relationship that changes throughout life. Their faces are alien to the viewer, but in them you might recognize parts of your own family feelings.

Tina Sørensen (1965)

Danmark / *Denmark*

Kvinde ved fjorden / *Woman at the fjord*

Fotografi printet på aluplate/dibond / *Photo printet at aluminum plate/dibond*

100 x 80 cm

Lene Zachariassen er *Kvinden ved fjorden*. Lene er kunsthåndværker og bor på en nedlagt sildefabrik i Hjalteyri i det nordlige Island. Her lever hun af sit kunsthåndværk, som er forarbejdning af skind, kranie, horn, tænder og klør fra forskellige dyr og fisk, som hun får leveret af lokale. De ved, at hun udnytter hovedparten af dyret til sit håndværk. Lene er nordmand, har boet nogle år i Afrika som ung og har nu i mere end 20 år været bosat i Island. Portrættet af Lene er taget i et gyldent øjeblik, hvor hun stod i et meget smukt og blødt dagslys. Den dag – og i netop det øjeblik – smeltede hun sammen med sine smukke og kreative omgivelser.

Fotografiet har jeg altid været meget fascineret af og interesseret i, og i dag er det min levevej. Min verden ER billeder! Mine øjne søger pr. automatik arkitektoniske linjer, lys og skygger, stemninger, ansigter samt grafiske landskaber, som jeg lokaliserer med min drone. Jeg er aarhusianer, og det er dér, jeg finder hovedparten af mine motiver. Mit kamera er altid lige ved hånden der, hvor jeg er.

Lene Zachariassen is the 'Woman at the fjord'. Lene is a craftswoman, and she lives in a decommissioned herring factory in Hjalteyri in northern Iceland. Here she makes a living from her craft, which consists in the processing of skins, skulls, horns, teeth and claws from various animals and fish which she receives from locals. They know that she uses most of any given animal for her craft. Lene is Norwegian, lived in Africa for a few years as a young person, and has now lived in Iceland for more than 20 years.

The portrait of Lene was taken in a golden moment when she was standing in a very beautiful and soft daylight. That day – and in that very moment – she merged with her beautiful and creative surroundings.

I have always been very fascinated by and interested in photography, and today it is my profession. My life IS pictures! My eyes automatically seek out architectural lines, light and shadows, moods, faces and graphic landscapes that I locate with my drone. I am from Aarhus, and that is where I find most of my subjects. My camera is always close at hand wherever I am.

59

Niko Saarinen (1974)

Finland

Identiteetti / *Identity*

Öljymaalaus puulevyllä ja videoprojisointi / *Oil painting on a wooden board and video projection*

120 x 80 cm

Olen syntynyt Forssassa ja valmistunut Lapin yliopistosta taiteen maisteriksi 2001, opiskellut filosofiaa Oulun yliopistossa 2000, Kankaanpään taidekoulussa kuvanveistoa 2005 ja Turun taideakatemiassa 2022. Työhuoneeni sijaitsee Nurmijärvellä Etelä-Suomessa. Taiteellisen työn lisäksi toimin myös kuvataiteen ja filosofian lehtorina lukiossa. Työskentelyni lähtökohdat ovat ihmisenä olemisessa ja eri materiaalien kautta tuon ajatuksia näkyväksi.

Taiteen avulla haluan kyseenalaistaa ajatuksen todellisuudesta ja haastaa katseen ajattelemaan. Maalaaminen ei ole minulle vain kuvan tekemistä, vaan eläytymistä ja keskustelua muistojen kanssa. Identiteetti on kudottu ajan säikeistä ja pinta heijastelee historian kuvia. Videoprojisoinnin ja lisätyn todellisuuden avulla teos saa uusia tasoja ja merkityksiä, menneisyys on läsnä nykyisyydessä. Taiteen avulla voin matkustaa ajassa.

I was born in Forssa and graduated from the University of Lapland with a master's degree in art in 2001, studied philosophy at the University of Oulu in 2000, sculpture at the Kankaanpää Art School in 2005 and art at the Turku Arts Academy in 2022. My art studio is in southern Finland in Nurmijärvi, where I also work as a teacher in visual arts and philosophy at an upper secondary school. My art is rooted in humanity and through different materials I make my thoughts visible.

With the help of art, I want to question the idea of reality and challenge the eye to think. For me, painting is not just making a picture, but about empathising and having an conversation with memories. Identity is woven from the threads of time, and the surface reflects the images of history. With the help of video projection and augmented reality, the work gains new levels and meanings, the past is present in the present. Art allows me to travel through time.

Sara Tanderø (1975)

Norge / Norway

Innpakket i taushet / *Wrapped in complete silence* 2022Digitalt fotografi på Awagami-papir / *Digital photograph on Awagami paper*

70 x 50 cm

Innpakket i taushet utforsker sårbarhet og følelsen av å ikke få vist sitt sanne jeg. Fotografiet er en del av en serie av kvinnelige karakterer som symboliserer en følelse av å ikke bli sett eller hørt. Kanskje man blir overdøvet av kulturen, samfunnet, familien, slik at man gjemmer seg bort. I vårtids kamp om oppmerksomhet, mister mange kontakten med sitt autentiske jeg og opplevelsen av å være usynlig for seg selv og derav også usynlig for andre og man kan føle seg fremmedgjort.

Sara Tanderø bor og arbeider i Oslo. Hun er utdannet fra Kunsthøyskolen i Oslo, School of Visual Arts New York og ESAG Paris. Hun har stilt ut nasjonalt og internasjonalt. Sara Tanderø har en eksprimentell tilnærming til fotomediet og jobber med fotografi, tegning, performance og video. Hun jobber både konseptuelt og intuitivt og utforsker forholdet mellom iscenesatt fotografi og performance. Hun er ikke ute etter perfektion i bildene sine, men vil heller få fram et taktilt uttrykk eller en følelse. Dette gjør at hun utforsker nye teknikker i kunstprosjektene sine. Hvis hun planlegger prosjektene for mye, mister arbeidene sin intensitet og naturlige uttrykk.

'Wrapped in complete silence' explores vulnerability and the feeling of not having one's true self shown. The photograph is part of a series of female characters that symbolise a feeling of not being seen or heard. Perhaps you are drowned out by culture, society, family, so that you hide away. In our era's ceaseless battle for attention, many people lose contact with their authentic self and the sense of being invisible to yourself and therefore also invisible to others can make you feel alienated.

Sara Tanderø lives and works in Oslo, Norway. Educated at The National Academy of The Arts Oslo, School of Visual Arts New York, and ESAG Paris. Her work has been exhibited in Norway, Denmark, Sweden, Spain, Italy and the USA. She seeks to explore new techniques in all new projects she works on, which allows for a lot of experimenting, turning photography into a performance enacted before the camera. She experiments a lot with different artistic methods in photography, video, performance and drawing. She is not trying to achieve perfection in her photographs, rather a tactile expression or a feeling. Her method is intuitive, and if she plans her projects too much, the works lose their intensity and natural expression.

Martin Thaulow (1978)

Danmark / *Denmark*

Adskillelse / *Separation*

Fotoprint på termisk redningstæppe / *Photo print on emergency blanket*

200 x 140 cm

Adskillelse er et portræt af Mohamad, som flygtede fra Syrien og kom til Danmark som uledsaget mindreårig. Han overlevede den farefulde rejse over Middelhavet i en overfyldt gummibåd. Mohamads far er blevet skudt af snigskytter i Syrien, og hans mor og to søstre kom til Danmark ved familiesammenføring. I marts 2021 fik moren og søstrene inddraget deres ophold. De stod til hjemsendelse eller at bo på et udrejsecenter på ubestemt tid adskilt fra Mohamad. Danmark vurderer, at det er sikkert at sende syrere tilbage til Damaskus og omegn. Amnesty, Human Rights Watch, FN med flere vurderer det modsatte. Der er dokumenteret vilkårlige anholdelser, vold, voldtægter og drab. Mohamads mor og søstre ankede afgørelsen om hjemsendelse til Flygtningenævnet, som efterfølgende omgjorde afgørelsen. I dag bor familien i Jylland. Mohamad er under uddannelse og kæmper stadig mod inddragelserne af syreres opholdstilladelser.

Martin Thaulow er kunsthøfotograf og fotojournalist. Har siden 2014 portrætteret mennesker på flugt og dokumenteret deres vilkår i ind- og udland.

'Separation' is a portrait of Mohamad, who fled from Syria and came to Denmark as an unaccompanied minor. He survived the dangerous journey across the Mediterranean in an overcrowded dinghy. Mohamad's father was shot by snipers in Syria, and his mother and two sisters came to Denmark through family reunification. In March 2021, the mother and sisters had their residency permits revoked. They were facing deportation or being sent to deportation centres indefinitely, separated from Mohamad. Denmark assesses that it is safe to send Syrians back to Damascus and its surroundings, but Amnesty International, Human Rights Watch and the United Nations are of the opposite view. Arbitrary arrests, violence, rape and murder have been documented. Mohamad's mother and sisters appealed the deportation decision to the Refugee Board, which subsequently overturned the decision. Today, the family lives in Jutland. Mohamad is still fighting against the revocation of Syrians' residency permits while pursuing his education.

Martin Thaulow is an art photographer and photojournalist. Since 2014, he has portrayed displaced people and documented their conditions both domestically and internationally.

Heli Tuhkanen (1950)

Finland

Venla 1.klass / *Venla 1st grade*Modifierad pappermache, trästol / *Modified paper mâché, wooden chair*

70 x 50 x 50 cm

Jag föddes i Pello, Finland, nära polcirkeln. Som 17-åring flyttade jag ensam till Helsingfors för att studera på Konstindustriella Läroverkets kvällsprogram. Jag har försörjt mig med olika jobb, men jag var alltid konstnär. Även om jag ursprungligen var målare, tog skulpturen mig gradvis nästan helt. Motiv som fascinerar mig innefattar tjejer och kvinnor. Jag känner empati för kvinnors känslövärld och förmedlar i mitt arbete känslor och djupet av att vara människa.

Mitt konstverk föreställer Venla, den glada förstaklassaren. Samma glädje och spänning lyste från alla barn i klassen. När jag tittade på henne sittande vid skolbänken med sina söta flätor, hoppades jag att hon, och alla barn i världen, aldrig skulle behöva bli besviken. Jag ville så gärna skydda deras oskuld och glädje. Om bara alla barn kunde gå i skolan och växa upp till människor med en ljus framtid! På så sätt skulle världen bli bättre och säkrare.

Inom skulptur använder jag främst återvunnet material kompletterat med föremål som driver runtom och beskriver vår tid. Den keramik liknande kompositmassan kräver ingen energihungrig ugn.

I was born in Pello, Finland, near the Arctic Circle. At 17, I moved alone to Helsinki to attend the evening programme of the Institute of Industrial Arts. I supported myself with various jobs, but I was always an artist. Though originally a painter, I gradually almost completely to sculpture. Topics that fascinate me involve girls and women. I empathise with the emotional world of women. In my work, I convey emotions and the depth of being human.

My artwork depicts Venla, a happy first grader. The same joy and excitement shone from all the children in the class. Looking at her sitting at the school desk with her cute braids, I hoped that she, or any child, would never have to be disappointed. I wanted so much to protect their innocence and joy. If only all children could go to school and grow up to be people with a bright future! This way the world would become better and safer.

In sculpture, I mainly use recycled materials enhanced with items that drift around, describing our time. The ceramic-like composite mass does not require an energy-hungry kiln.

63

Siri Tvorup (1998)

Danmark / Denmark

Her er alt for meget himmel / *The sky is too big*

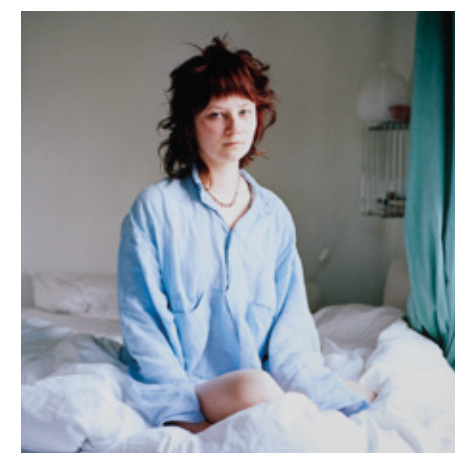
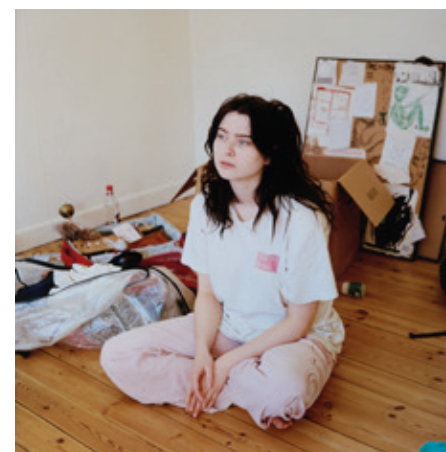
Fem analoge fotografier printet digitalt / Five analogue photographs, printed digitally.
35 x 35 cm

I fotoserien *Her er alt for meget himmel* undersøger Siri Tvorup det overvældende i at skulle skabe sin egen tilværelse. Hun portrætterer fem unge kvinder i begyndelsen af tyverne, hvoraf ét af fotografierne er et selvportræt. Hun fanger kvinderne i nøgterne øjebliksbilleder fra en hverdag, et slags privat vakuum, hvor kvinderne møder beskueren med et blik, der både rummer apati og stille konfrontation. Portrætterne er taget i de portrætteredes egne hjem og balancerer på grænsen mellem det dokumentariske og iscenesatte fotografi.

Siri Tvorup er i gang med at tage en BA i billedkunst på Gerrit Rietveld Academie i Amsterdam og har tidligere gået på KBH Film og Fotoskole. Hendes kunstneriske praksis er primært funderet i fotografi, video og performancekunst, men også i hvordan det fotografiske kan blive skulpturelt installeret. Siri har tidligere bidraget med fotografi og videoværker til forskellige gruppeudstillinger i København, hun er med i seneste publicering af kulturtidsskriftet *Kulturo* og har været en del af Pieke Pleijers' performance *Mutual Weight* på Stedelijk Museum i Amsterdam.

In the photo series 'The sky is too big' Siri investigates the overwhelming feeling of having to create one's own existence. Siri portrays five young women in their early twenties, one of which is a self-portrait. She captures the women in sober, momentary images from everyday life, a kind of private vacuum, where the women meet the viewer with a gaze that contains both apathy and quiet confrontation. The portraits are shot in the portrayed women's own homes and are poised somewhere between documentary and staged photography.

Siri Tvorup is studying visual arts at the Gerrit Rietveld Academie in Amsterdam and has previously attended the KBH Film og Fotoskole. Her artistic praxis is primarily based in photography, videography and performance art, but also how the photographic gaze can be installed sculpturally. Siri has previously contributed photographs and video works to various group exhibitions in Copenhagen, she is featured in the latest issue of the Danish cultural magazine 'Kulturo' and has been part of Pieke Pleijers's performance 'Mutual Weight' at the Stedelijk Museum in Amsterdam.

Mogens Ulderup (1968)

Danmark / Denmark

Akademie der Künste

Analogt fotografi printet på Hahnemühle Bamboo-papir og monteret i ramme af MDF
/ *Analogue photograph printed on Hahnemühle Bamboo paper mounted in MDF frame*
82 x 82 cm

Når jeg går ud i byens verdener af fremmede, kan jeg med fotografiet generere sammenhænge, fastholde eller skabe et møde og potensere den tvetydighed, der er kendetegnet ved byen. Min fotografiske praksis er præget af dels en afsøgning af ikoniske bygningsværker, og dels af det tilfældige rum, som opstår, når man lader sig drive fra sted til sted. Bag kameraet mærker jeg længslen og trangen til at konservere som en sommerfuglesamler, og foran kameraet ser jeg de fremmede. Snarere end i et portræt med en person i centrum, optræder mennesket som arketype eller figur med arkitekturen som projektiionsflader for vores færden. Således kan jeg også bibringe billeder af arkitektur et mere narrativt perspektiv.

I *Akademie der Künste* kender jeg dog personen i centrum. Det er min elev Carl. Han ser ikke, at jeg fotograferer. Vi befinder os begge herude i rummet mellem to bygninger fra efterkrigstiden, omgivet af de andre, vi ikke kender. Jeg bliver også selv en arketype, som jeg står og kigger ned i et ret stort, gammelt kamera. Fotografen er til stede.

When I go out into the urban worlds of strangers or explore architecture, I sometimes use photography to generate contexts or create encounters, heightening the ambiguity that characterises the city. It is also a quest to bring a new, narrative perspective to architectural photography; our movements projected upon the anonymous cities of the 20th century and the icons of modernism.

More so than in traditional portraits, my subjects' intentions are either concealed or unknown to the viewer – my subjects become archetypal.

In the 'Akademie der Künste', however, I know the person at the center. This is my student, Carl. He doesn't see me photographing. We are both out here in the space between two post-war buildings, surrounded by the others we don't know. I also become an archetype myself as I look down into a rather large, old camera. The photographer is present.

Inger Grønkjær Ulrich (1955)Danmark / *Denmark*Datter og mor / *Daughter and mother*Fotoprint på aluplade / *Photo print on alu-plate*

90 x 90 cm

Det var en fornøjelse at portrættere Maria på bestilling, og da hendes mor tilfældigvis ledsagede hende, fik jeg lov til at lave et portræt af dem sammen. Dette er resultatet – et billede på en mors beskedne og underspillede stolthed samt kærligheden mellem to meget smukke og udtryksfulde kvinder fra hver deres generation.

Jeg er født og opvokset i Vestjylland og tilbragte mine ungdomsår i Aarhus. De seneste 37 år har jeg arbejdet med grafisk design og fotografering i København – heraf de seneste 12 år udelukkende med fotografering i mit eget atelier, Portrætstudiet. Jeg arbejder med klassisk portrættering af mennesker, og for mig er det en gave at få lov til at være en del af deres liv for en stund.

It was a pleasure to portray Maria on commission, and as her mother happened to accompany her, I was allowed to do a portrait of them together. This is the result – a picture of a mother's modest and understated pride and the love between two very beautiful and expressive women from separate generations.

I was born and raised in West Jutland and spent my youth in Aarhus. For the past 37 years I have worked with graphic design and photography in central Copenhagen – of which the past 12 years exclusively with photography in my own studio, Portrætstudiet. I work with classical portraiture of people, and for me it is a gift to be allowed to enter their lives for a while.

Vidar Håkon Utvik (1956)

Danmark / Denmark

Mand på skinner / Man on rails

Træsnit fra mdf-plade / Woodcut from mdf-board

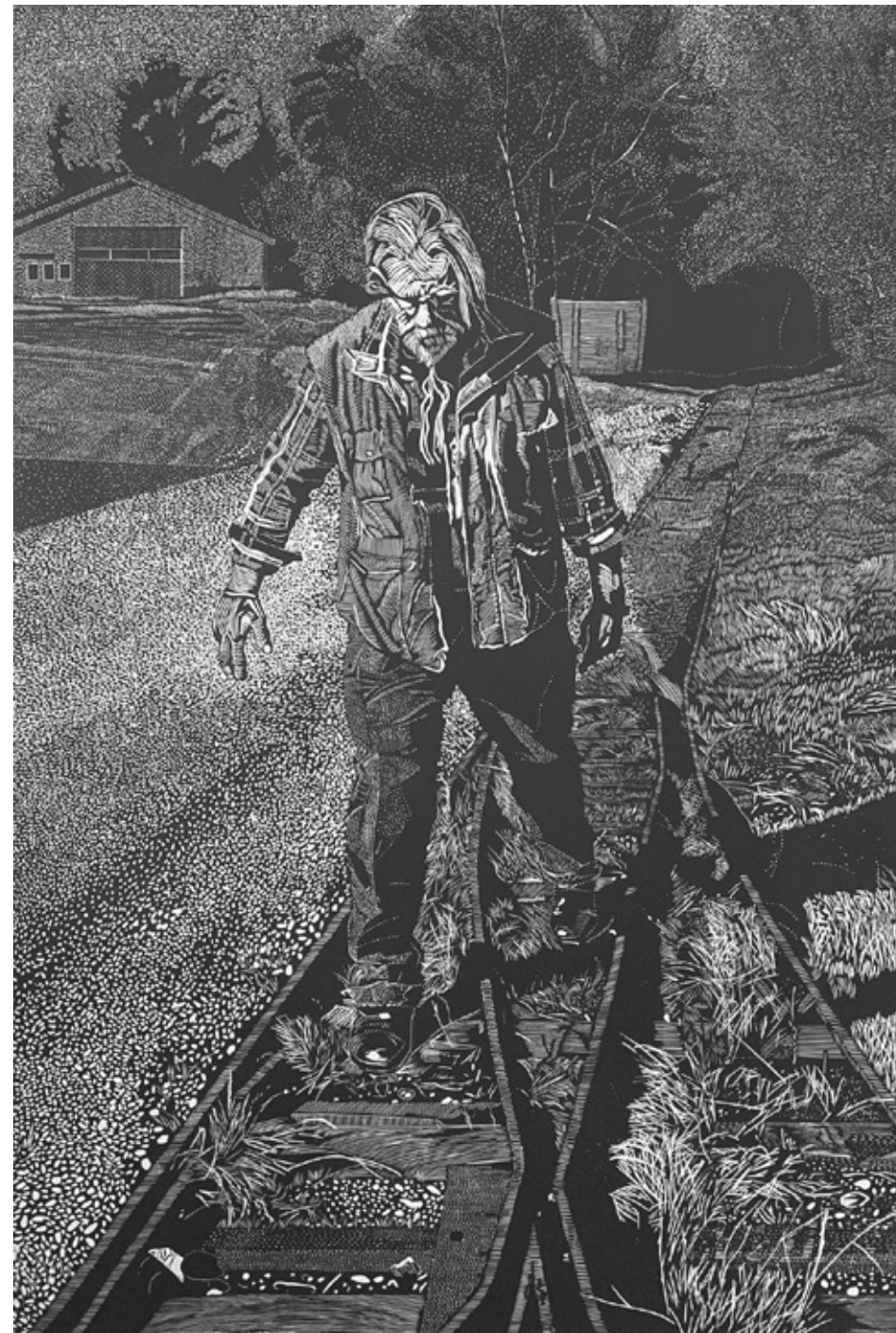
120 x 80 cm

Mand på skinner er et portræt af Christian Vinge, som var lokofører på den lille tidligere tørvebane i Stenvad i 19 år, inden han forrige år gik på folkepension som 70-årig. Christian Vinge er uddannet bankmand. Som følge af ny teknologi og lukning af bankfilialer valgte Vinge et liv uden computer til fordel for turisme, lokalhistorie og håndværk på Stenvad Mosebrugscenter. Træsnittet er udført på hærdet mdf-plade. Teknikken er inspireret af de gamle mestre inden for træstik og kobberstik. Parallelle sorte og hvide linjer i varierende tykkelser danner indtryk af lys og skygger, teksturer og form. De grove snit af hænder og hoved er valgt som kontrast til den påklædte krop.

Vidar Håkon Utvik kom til Danmark fra Norge i 1976, hvor han startede på Århus Kunstakademi. Derefter søgte han ind på Det Jyske Kunstakademi, tre år på maleri og det fjerde år på grafisk afdeling.

'Man on rails' is a portrait of Christian Vinge, who was an engine driver for 19 years, operating a small railroad for tourists that was formerly used to transport peat briquettes to a factory barn. He retired last year, 70 years old. Mr Vinge originally trained as a banker. After the advent of computer technology revolutionised the bank sector and many branches were closed, he decided to live a life without computers, and got job at a local museum, Stenvad Mosebrugs Center, surrounded by tourism, history and craft. The woodcut is done on MDF, inspired by the old German and Dutch masters Dürer, Van Leyden and Goltzius. Parallel black and white lines with variable thickness create impressions of light and shadows, textures and forms. The head and hands are depicted with a broader knife to visualise a contrast to the rest of the clothed body.

Vidar Håkon Utvik arrived in Denmark from Norway in 1976 to study at the Aarhus Academy of Art. He subsequently studied four years at the Jutland Art Academy, specialising in painting and printmaking.

Michelle Vestbo (1985)

Danmark / Denmark

Selvportræt / Self-portrait

Fotografi, print på papir / Photography, print on paper

80 x 60 cm

Jeg beskæftiger mig primært med selvportrætter. I arbejdet med fotografiet veksler jeg mellem minutøs planlægning – at danne visuelle udtryk ud fra tanker/følelser/dilemmaer – iscenesættelse og en mere spontan tilgang, hvor der eksperimenteres med improvisation, form, abstrakte udtryk samt det mere klassiske portræt.

Mit selvportræt tager udgangspunkt i dilemmaet mellem at leve med et usynligt handicap og samtidig være ressourcestærk. Psykiske problemer er i modsætning til et brækket ben usynlige for omverdenen. Når forbindingen fjernes fra et ben efter nogle uger, kan man i princippet gå videre i sit liv, som om intet var hændt. Det samme gør sig ikke altid gældende med et usynligt handicap.

Michelle Vestbo har deltaget i undervisning inden for skuespil, dans og performances fra 2004 til 2008. Deltaget i teatergrupper fra 2013 til 2016. Uddannet ergoterapeut i 2019. Hun har beskæftiget sig med fotografi siden 2020. Udstillede på Portræt NU! i 2021.

I mainly deal with self-portraits. In my work with photography, I alternate between meticulous planning – creating visual expressions based on thoughts/emotions/dilemmas – staging and a more spontaneous approach, where I experiment with improvisation, form, abstract expressions and the more classic portrait.

My self-portrait is based on the dilemma between living with an invisible disability and being resourceful at the same time.

Mental problems, unlike a broken leg, are invisible to the outside world. When the bandage is removed from a leg after a few weeks, you can in principle go on with your life as if nothing had happened. The same does not always apply with an invisible disability.

Michelle Vestbo has studied acting, dance and performances 2004–2008. Participated in theatre groups 2013–2016. Qualified occupational therapist 2019. Self-taught photographer since 2020. Exhibited at Portrait NOW! 2021.

Lars Waldemar (1964)

Danmark / Denmark

Selvportræt / Self-portrait

Papir i montre / Paper in display case

29 x 35 x 40 cm

I mit kunstneriske virke er jeg på ingen måde optaget af portrætgenren. Min interesse ligger i det naturvidenskabelige område, og min kunst kredser oftest omkring, hvad vi opfatter som naturligt, og det vi anser som kunstigt. Det var derfor lidt af en udfordring at skulle lave et selvportræt til en udstilling i Tyskland i 2022. Tankerne fandt hen mod det, der nok er det mest personlige og entydige, vi har, nemlig vores arvemasse. Jeg fik taget en DNA-analyse. De præsenterede resultater af analysen var ikke særligt interessante i sig selv, men det var de bagvedliggende rådata. Jeg fik ekstraheret dataene og bearbejdet dem så alle syre-basepar, der indgår i den stump af mit genom, der er blevet analyseret, er opstillet i en tabel. Tabellen er udskrevet. Næsten 1200 sider, der for dem, der kan tyde koden, vil være en entydig beskrivelse af mig.

In my artistic work, my interest is in no way in the portrait genre. My interest focuses on the natural sciences and my art often revolves around what we perceive as natural and what we see as artificial. It was therefore a bit of a challenge to make a self-portrait for an exhibition in Germany in 2022. My thoughts turned to what is probably the most personal and unique thing we have, our genome. I had a DNA analysis done. The results of the analysis were not very interesting in themselves, but the underlying raw data was. I extracted the data that make up the snip of my genome that has been analysed and listed all acid-base pairs in a table. The table has been printed. Almost 1200 pages which, for those who can decipher the code, will be an unambiguous description of me.

69

Eva Wientjes (1994)

Sverige / Sweden

Frida

Oil on linnen / Olja på duk

70 x 46 cm

Jag har tillbringat flera veckor med Frida som min modell. Att måla hennes porträtt har varit betydelsefullt. Det finns någonting så intrigerande i att studera någons ansikte under längre tid. Små skillnader i någons humör, små rörelser, min egen humör, växlande ljus under dagen; allt integreras i porträttet och dess materialitet. För mig är denna aspekt en fascinerande sak. Mitt mål är att representera mer än visuell verklighet genom att använda tiden och färgens materialitet. Jag vill att tavlan ska tala för sig själv.

Jag är född i Nederländerna. Jag flyttade till Sverige för att studera på Florence Academy of art i Mölndal. Här studerar jag teckning och målning enligt klassisk och traditionell teknik. Det är ett handverk som sedan länge har försummats. Jag har sällan varit ivrigare att lära mig någonting som jag gör nu i denna värld av klassiskt figurativt måleri.

I have spent multiple weeks with Frida as my model. Painting her portrait has been meaningful. There is something so profound in studying someone's face for a longer period of time. Small differences in someone's mood, slight movements, my own mood, changing light during the day; all will all be integrated in the portrait and its materiality. To me, this aspect of time is a fascinating thing. My goal is to represent more than visual reality by using time and the materiality of paint. I want the painting to speak for itself.

I was born in the Netherlands. I moved to Sweden to study at the Florence Academy of Art in Mölndal. Here I am studying drawing and painting according to classical and traditional techniques. Such craftsmanship has been neglected for a long time. I have never been as eager to learn about anything as I am now in this world of classical figurative painting.

Rolf Øidvin (1950)

Norge / Norway

Sauegjeteren / Fårehyrden / *The Shepherd*Oljemaling på lerret montert på plate / *Oil on canvas mounted on a plate*

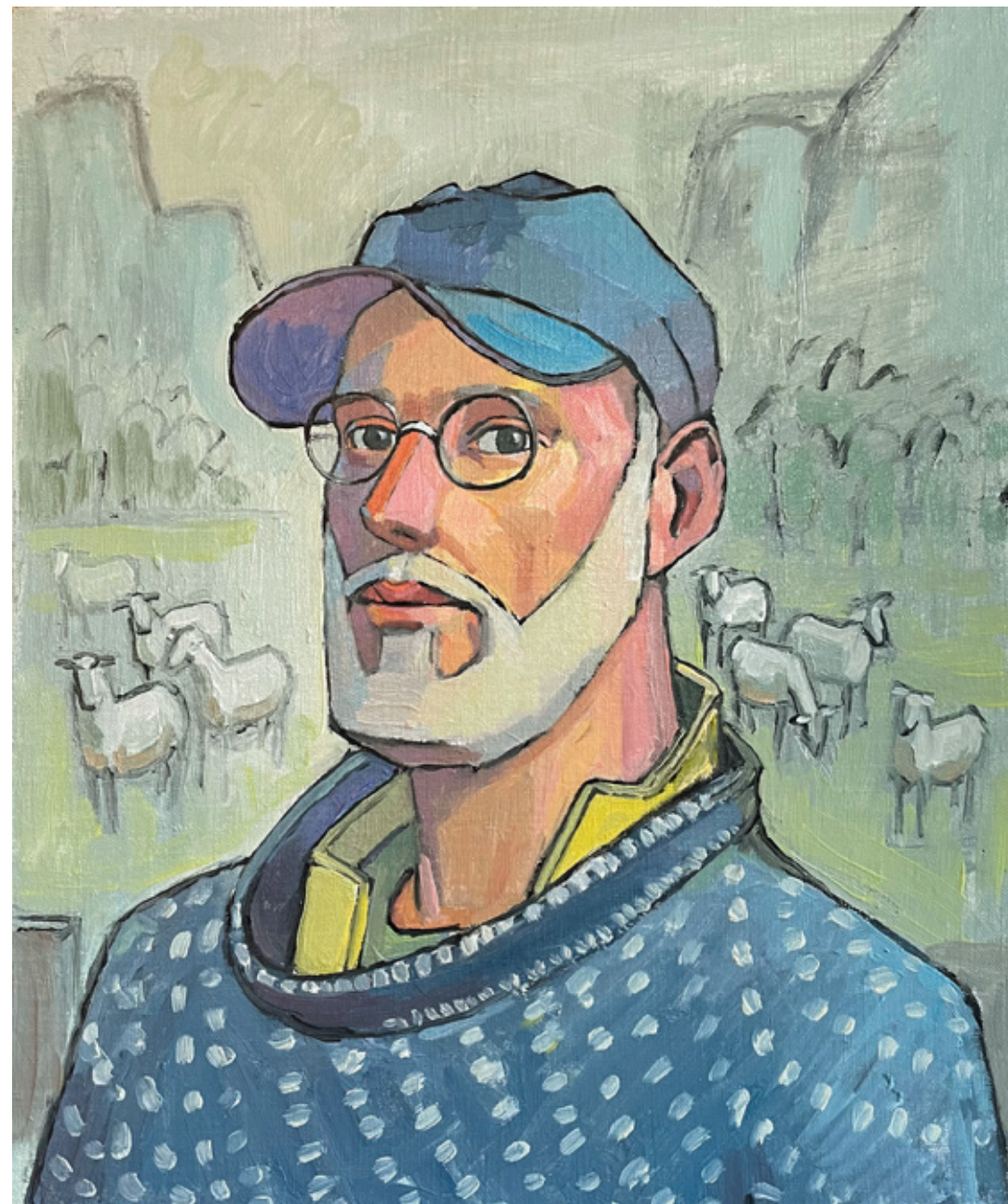
55 x 47 cm med ramme

Portrettet av en gjeter viser en som passer på sauene. Det er samtidig et av de eldste motiv både i billedkunsten og i poesien. Jeg lar meg samtidig inspirere av malerkunsten fra 1900-tallet. Det er viktig for meg å få frem motivet og uttrykket med gjeteren på en god måte. I den sammenheng betyr fargene mye for stemningen i bildet.

Jeg er billedkunstner, og jeg holder til i Averøy på Nord-Vestlandet i Norge. Jeg bor sammen med min familie på en liten gård, der vi har en sauehund og en liten flokk med gammelnorske korthale sauer. Jeg er utdannet ved kunsthøyskolen i Oslo – med maleri, skulptur og grafikk. I tillegg til at jeg har arbeidet med min kunst, har jeg også arbeidet som lærer i kunstfagene. Motivene i min kunst er ofte hentet fra min hverdag; det er dyrene og menneskene, men også landskapet her ute mot havet. Det er mange som har små flokker med sauer som beiter både i fjellet og på jordene hjemme.

The portrait shows a shepherd looking after the sheep. It is one of the oldest motifs in both visual arts and poetry. At the same time, I am inspired by the art of painting from the 20th century. It is important for me to visualise the subject and the expression of the shepherd in a good way and use colours to highlight the atmosphere in the painting.

I am an artist and a sheep farmer, located on the island Averøy in the north-west of Norway. Here I live on a small farm with my family, a shepherd dog, and a small flock of old Norse sheep. I was educated at the Academy of Art in Oslo, studying painting, sculpture, and printmaking. Next to being an artist I have worked as a teacher in art subjects. The subjects in my art are inspired by my everyday life, the animals, the people, and the landscape out here by the sea. There are many who have small flocks of sheep that graze both in the mountains and on the fields at home.

Fiona Teodora Aagaard (1995)Danmark / *Denmark**Solarium* / *Solarium*Lærred, oliemaling / *canvas, oil paint*

60 x 90 cm

Jeg er født og opvokset i Hillerød, men bor nu i København. Jeg er fotograf og er ved at færdiggøre min bachelor i Fotografisk Kommunikation fra Danmarks Medie- og Journalisthøjskole. Mit fotografiske arbejde hænger tæt sammen med mine malerier. I mine værker undersøger jeg ungdom, skønhed, pop- og forbrugerkultur og materialisme. Det interesserer mig, hvad mennesker gør ved deres udseende for at udleve det ultimative, indre selvbillede.

Mit portræt *Solarium* undersøger, hvordan jeg og mine medmennesker bruger udefrakommende midler til at ændre på vores visuelle udtryk. Herunder udforskning af objekters immaterielle værdi og betydning. I mit portræt ligger min model ved vinduet og tager stråler ind. Er mit syn på mit eget udseende mon formet af mig selv, eller er min underbevidsthed formet af samfundets normer? Er det ultimative mål at være tilfreds med den måde, jeg er skabt, eller er det en god ting at fokusere på ens visuelle fremståen? Skal jeg blive ved med at jage noget, der kan gøre mig mere tilfreds? Jeg søger svar, men har ikke selv nogen.

I was born and raised in Hillerød, but currently living in Copenhagen. I am a photographer and will soon complete my bachelor's degree in photography and communication from The Danish School of Media and Journalism. My photographic work is closely related to my paintings. In my works I examine youth, beauty, pop and consumer culture and materialism. I am interested in the ways people change their appearance in order to live out their ultimate inner self-image.

My portrait 'Solarium' examines how I and my fellow human beings use external means to change our visual expression. This includes exploring the immaterial value and meaning of objects. In my portrait, my model lies by a window, absorbing the rays from outside. Is my view of my own appearance shaped by myself or is my subconscious shaped by society's norms? Is the ultimate goal to be satisfied with the way I'm made, is focusing on my visual appearance a good thing? Should I keep chasing something that can make me more satisfied? I'm looking for answers, but don't have any myself.

OVERSIGHT OVER KUNSTNERE *OVERVIEW OF ARTISTS*

Kristina Alexanderson	Nina Skov Jensen	Taru Samola
Helle Stougaard Andersen	Suzanne Jensen	Elina Sarlin
Vibeke Andersen	Frida Lisa Carsten Jersø	Tom Jan Skoog
María Kristín H. Antonsdóttir	Ebba Johansson	Kari Soinio
	Mathilde Jylov	Anne Kathrine Stangeland
Panos Balomenos		Nanna Wessel Sundt
Aputsiaq Biilmann	Lilli Kanck	Dicte Hostrup Sønnichsen
Silke Aviaya Brofeldt	Mathilde Weihe Kiel	Tina Sørensen
Martin Bubandt	Olga Krüssenberg	Niko Saarinen
Josefine Amalie Christensen	Nelli Lassen	Sara Tanderø
	Lone Laue	Martin Thaulow
Mia Dernoff	Sirkka Linnea	Heli Tuhkanen
Amanda Vedsted Drejer	Mette Lorentzen	Siri Tvorup
	Bjørli Lundin	
Kristina Gadh		Mogens Ulderup
Farigh Ghaderi	Anders Nyholm Madsen	Inger Grønkjær Ulrich
	Tina Messing	Vidar Håkon Utvik
Julie KH	Jacob Morell	
Steffen Harder	Anne Mortensen	Michelle Vestbo
Henriikka Harinen		
Anna-Kaisa Hartikainen	Isaac Nissen	Lars Waldemar
Olga Hassan	Mads Nordvig	Eva Wientjes
Jan Hatt-Olsen		
Keen Heick-Abildhauge	Emilie Marie Oemann	Rolf Øidvin
Liisa Hietanen	Mette Ovggaard	
Agnes Hjalmarsson		Fiona Teodora Aagaard
Elisabeth Hætta	Per Kai Larsson Pardorf	
Åse Maj Håkonsbakken	Katrine Schjødt Pedersen	
	Juta Policja	
Sarah K.K. Iversen	Levina Rédolfi	

INFORMATION OM PORTRÆT NU! 2023

Carlsbergfondets Portrætpris Portræt NU! er blevet afholdt hvert andet år siden 2007. I 2023 er det dermed niende gang, den finder sted. Konkurrencen dette år var åben for kunstnere fra hele norden: Danmark, Sverige, Norge, Finland, Ålandsøerne, Grønland, Færøerne og Island. Alle kunstneriske medier blev accepteret blot værkerne var produceret efter 1.1.2021 og overholdt de formelle retningslinjer omkring størrelse, vægt mv.

1842 værker deltog i konkurrencen og fik tildelt et unikt ID-nummer, så den efterfølgende udvælgelse kunne foregå helt anonymt. Bedømmelsen blev foretaget af en international jury bestående af Eva Lena Karlsson, museumsinspektør, Statens Porträttsamling, Nationalmuseum, Stockholm, Sverige; Anna Schram Vejlby, direktør, Fuglsang Kunstmuseum, Danmark; Imogen Gibbon, vicedirektør og overinspektør, Portræt, National Portrait Gallery, Edinburgh, Scotland; Dr. Sarah Moulden, museumsinspektør, National Portrait Gallery, London, England; Jesper Elg, direktør, V1 Gallery, København, Danmark og Tore Leifer, redaktør, Det Nationalhistoriske Museum, Frederiksborg, Danmark.

Juryen udvalgte 304 værker digitalt, og de blev derefter transporteret til Frederiksborg for en yderligere bedømmelse. Herefter blev 71 værker udvalgt til udstilling, og af dem blev de fem prisvindere fundet.

Geografisk fordeling af de deltagende kunstnere: 39 fra Danmark, 12 fra Sverige, 9 fra Finland, 9 fra Norge, 1 fra Grønland, 1 fra Ålandsøerne, 0 fra Island, 0 fra Færøerne.

Oversigt over udstillede værktyper: 37 fotos, 24 malerier, 4 skulpturer, 3 tekstilværker, 1 video, 1 tegning, 1 træsnit.

INFORMATION ABOUT PORTRAIT NOW! 2023

The Carlsberg Foundation Portrait Award *Portrait NOW!* has been held every second year since 2007, with the 2023 instalment being the ninth in the series. This year, the competition was open to artists from all Nordic regions: Denmark, Sweden, Norway, Finland, the Åland Islands, Greenland, the Faroe Islands and Iceland. All artistic media were accepted as long as the works were produced after 1.1.2021 and complied with the formal guidelines regarding size, weight, etc.

A total of 1,842 works were submitted for the competition. Each was assigned a unique ID number to ensure that the subsequent selection could take place completely anonymously. The assessment of the entries was made by an international jury consisting of Eva Lena Karlsson, Curator at the Swedish National Portrait Gallery at Nationalmuseum, Stockholm, Sweden; Anna Schram Vejlbj, Director at Fuglsang Kunstmuseum, Denmark; Imogen Gibbon, Deputy Director and Chief Curator of Portraiture at the National Galleries of Scotland, Portrait, Edinburgh, Scotland; Dr Sarah Moulden, Curator, National Portrait Gallery, London, England; Jesper Elg, Director, V1 Gallery, Copenhagen, Denmark and Tore Leifer, Editor, Museum of National History, Frederiksborg, Denmark.

The jury first selected a shortlist of 304 works based on digital images. The chosen works were then shipped to Frederiksborg for further evaluation. Following this, 71 works were selected for exhibition and the five prize winners found.

Geographical origins of the participating artists: 39 from Denmark, 12 from Sweden, 9 from Finland, 9 from Norway, 1 from Greenland, 1 from the Åland Islands, 0 from Iceland, 0 from the Faroe Islands.

The exhibits comprise: 37 photos, 24 paintings, 4 sculptures, 3 textile works, 1 video, 1 drawing, 1 woodcut.

